Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 889/2008,

annettu 5 päivänä syyskuuta 2008,

luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta

(EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission asetus (EY) N:o 1254/2008, annettu 15 päivänä joulukuuta 2008	L 337	80	16.12.2008
►M2	Komission asetus (EY) N:o 710/2009, annettu 5 päivänä elokuuta 2009	L 204	15	6.8.2009
►M3	Komission asetus (EU) N:o 271/2010, annettu 24 päivänä maaliskuuta 2010	L 84	19	31.3.2010
►M4	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 344/2011, annettu 8 päivänä huhtikuuta 2011	L 96	15	9.4.2011

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 889/2008,

annettu 5 päivänä syyskuuta 2008,

luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ([1]) ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan, 11 artiklan toisen kohdan, 12 artiklan 3 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan, 16 artiklan 3 kohdan c alakohdan, 17 artiklan 2 kohdan, 18 artiklan 5 kohdan, 19 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan, 21 artiklan 2 kohdan, 22 artiklan 1 kohdan, 24 artiklan 3 kohdan, 25 artiklan 3 kohdan, 26 artiklan, 28 artiklan 6 kohdan, 29 artiklan 3 kohdan, 38 artiklan a, b, c ja e alakohdan sekä 40 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 834/2007 ja erityisesti sen III, IV ja V osastossa säädetään luonnonmukaisten tuotteiden tuotantoa, merkintöjä ja valvontaa koskevista perusvaatimuksista kasvin- ja kotieläintuotannossa. Olisi säädettävä yksityiskohtaiset säännöt kyseisten vaatimusten soveltamiseksi.

(2) Tiettyjä eläinlajeja, luonnonmukaista vesiviljelyä, merilevää ja yhteisössä elintarvikkeina tai rehuina käytettyjä hiivoja koskevien uusien yksityiskohtaisten tuotantosääntöjen kehittämiseen tarvitaan enemmän aikaa, minkä vuoksi nämä säännöt olisi vahvistettava myöhemmin. Tästä syystä tätä asetusta ei ole aiheellista soveltaa näihin tuotteisiin. Tiettyihin eläinlajeihin, vesiviljelytuotteisiin ja merilevään olisi kuitenkin sovellettava tuotantoa, valvontaa ja merkitsemistä koskevia yhteisön sääntöjä asetuksen (EY) N:o 834/2007 42 artiklan mukaisesti.

(3) Epäselvyyksien välttämiseksi ja luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi vahvistettava joitakin määritelmiä.

(4) Luonnonmukainen kasvintuotanto perustuu ravinnon antamiseen kasveille pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta. Tästä syystä ei tulisi sallia ravinneliuosviljelyä, jossa kasvit kasvavat siten, että niiden juuret ovat inertissä vesiliukoisia mineraaleja ja ravinteita sisältävässä aineessa.

([1]) EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

▼B

(5) Luonnonmukaisessa kasvintuotannossa käytetään erilaisia viljelykäytäntöjä ja rajoitetusti hidasliukoisia lannoitteita ja maanparannusaineita, minkä vuoksi kyseiset käytännöt olisi täsmennettävä. Erityisesti olisi vahvistettava edellytykset tiettyjen muiden kuin synteettisten tuotteiden käyttöä varten.

(6) Olisi rajoitettava huomattavasti sellaisten torjunta-aineiden käyttöä, joilla saattaa olla haitallisia vaikutuksia ympäristöön tai jotka aiheuttavat jäämiä maataloustuotteisiin. Etusijalle olisi asetettava tuholaisten, tautien ja rikkakasvien torjuntaa koskevat ennaltaehkäisevät toimenpiteet. Lisäksi olisi vahvistettava edellytykset tiettyjen kasvinsuojeluaineiden käyttöä varten.

(7) Neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2092/91 ([1]) sallittiin tiettyjen kasvinsuojeluaineiden, lannoitteiden, maanparannusaineiden, tiettyjen muiden kuin luonnonmukaisesti tuotettujen rehuaineiden, rehun lisäaineiden, rehun valmistuksen apuaineiden sekä tiettyjen puhdistus- ja desinfiointiaineiden käyttö luonnonmukaisessa maataloudessa tarkkaan määritellyin edellytyksin. Luonnonmukaisen maatalouden jatkuvuuden varmistamiseksi kyseiset tuotteet ja aineet olisi asetuksen (EY) N:o 834/2007 16 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sallittava edelleen. Lisäksi selkeyden vuoksi on aiheellista luetella tämän asetuksen liitteissä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukaisesti sallitut tuotteet ja aineet. Tulevaisuudessa näihin luetteloihin voidaan lisätä muita tuotteita ja aineita eri oikeusperustan eli asetuksen (EY) N:o 834/2007 16 artiklan 1 kohdan nojalla. Tästä syystä on aiheellista ilmoittaa kunkin luettelossa olevan tuote- ja aineluokan asema tunnuksen avulla.

(8) Luonnonmukaiselle maataloudelle ominainen kokonaisvaltainen lähestymistapa edellyttää, että kotieläintuotannolla on yhteys maahan, jolla karjanlantaa käytetään ravintona kasvintuotannossa. Koska kotieläintuotantoon liittyy aina maatalousmaan hoito, olisi kiellettävä kotieläintuotanto, jolla ei ole yhteyttä maahan. Luonnonmukaisen kotieläintuotannon rodut olisi valittava ottaen huomioon eläinten kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin, niiden elinvoimaisuus sekä niiden vastustuskyky taudeille. Lisäksi olisi kannustettava runsasta luonnon monimuotoisuutta.

(9) Tietyissä olosuhteissa toimijoilla voi olla vaikeuksia hankkia luonnonmukaisia jalostuseläimiä kapeasta geenipoolista, mikä haittaa alan kehittymistä. Tästä syystä olisi säädettävä mahdollisuudesta tuoda tilalle jalostustarkoituksiin rajoitettu määrä muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä.

([1]) EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1.

▼B

(10) Luonnonmukaista kotieläintuotantoa harjoitettaessa olisi varmistettava, että eläinten lajikohtaiset käyttäytymistarpeet täyttyvät. Näin ollen eläinsuojien olisi oltava kaikkien eläinlajien osalta ilmanvaihdoltaan, valoisuudeltaan, tilavuudeltaan ja mukavuudeltaan eläinten tarpeita vastaavia, ja käytettävissä olisi oltava riittävä pinta-ala, jotta jokaiselle eläimelle voitaisiin tarjota riittävä liikkumavapaus ja mahdollistaa eläinten luontaisten sosiaalisten käyttäytymistapojen kehittyminen. Olisi vahvistettava tiettyjen eläinten, mehiläiset mukaan luettuina, eläinsuojia koskevat erityisvaatimukset ja kotieläintuotannon käytännöt. Eläinsuojia koskevissa erityisvaatimuksissa olisi otettava huomioon eläinten hyvinvointia koskeva korkea vaatimustaso, joka on asetettava etusijalle luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa ja joka voi tästä syystä olla tiukempi kuin maataloudessa yleisesti sovellettavat eläinten hyvinvointia koskevat yhteisön vaatimukset. Luonnonmukaisilla kotieläintuotannon käytännöillä olisi estettävä liian nopea siipikarjan kasvatus. Tästä syystä olisi annettava erityissäännöksiä tehokasvatuksen ehkäisemiseksi. Siipikarjaa olisi joko kasvatettava siihen asti, kun se saavuttaa vähimmäisiän, tai muussa tapauksessa olisi käytettävä hitaasti kasvavia siipikarjalinjoja, jotta kummassakaan tapauksessa ei kannustettaisi tehokasvatusta.

(11) Useimmiten eläimillä olisi oltava jatkuva pääsy laiduntamaan ulkojaloittelualueille heti, kun sääolosuhteet sen sallivat, ja ulkojaloittelualueita olisi periaatteessa hoidettava osana soveltuvaa viljelykiertoa.

(12) Ravinteiden aiheuttaman maaperän ja veden kaltaisten luonnonvarojen pilaantumisen estämiseksi olisi vahvistettava hehtaaria kohden käytettävää karjanlantaa ja hehtaaria kohden pidettäviä eläimiä koskeva yläraja. Tämä raja pitäisi vahvistaa karjanlannan typpipitoisuuden perusteella.

(13) Typistäminen, joka aiheuttaa eläimille stressiä, vahinkoa, sairautta tai kärsimystä, olisi kiellettävä. Tietyille tuotantotavoille olennaiset tai eläinten ja ihmisten turvallisuudelle tärkeät erityiset toimet voidaan kuitenkin sallia rajoitetuin edellytyksin.

(14) Eläinten ruokinnassa olisi käytettävä luonnonmukaista maataloutta koskevien sääntöjen mukaisesti tuotettua ja mieluiten omalta tilalta peräisin olevaa ruohoa ja rehua ottaen huomioon eläinten fysiologiset tarpeet. Lisäksi eläinten ravitsemuksellisten perustarpeiden tyydyttämiseksi voi olla tarpeen käyttää tiettyjä kivennäisaineita, hivenaineita ja vitamiineja tarkkaan määritellyin edellytyksin.

(15) Luonnonmukaisesti kasvatettujen märehtijöiden mahdollisuuksissa saada päivittäisissä annoksissaan olennaisen tärkeitä A-, D- ja E-vitamiineja on ilmastollisista ja käytettävissä olevista rehunlähteistä johtuvista syistä alueellisia eroja. Koska näiden erojen arvioidaan jatkuvan, olisi sallittava kyseisten vitamiinien käyttö märehtijöillä.

(16) Eläinten terveydenhoidon olisi pääosin perustuttava tautien ennaltaehkäisyyn. Lisäksi olisi toteutettava erityisiä puhdistus- ja desinfiointitoimia.

▼B

(17) Kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten lääkkeiden ennaltaehkäisevä käyttö ei ole sallittua luonnonmukaisessa maataloudessa. Jos eläimen sairaus tai vamma kuitenkin edellyttää välitöntä hoitoa, kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten lääkkeiden käytössä olisi rajoituttava välttämättömimpään. Lisäksi tuotannon luonnonmukaisuuden takaamiseksi kuluttajien kannalta olisi voitava toteuttaa rajoittavia toimenpiteitä, kuten varoajan kaksinkertaistaminen kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten lääkkeiden käytön jälkeen.

(18) Mehiläishoidon alalla olisi vahvistettava tautien ennaltaehkäisyä ja eläinlääkinnällisiä hoitoja koskevat erityissäännöt.

(19) Olisi säädettävä, että rehuja tai elintarvikkeita tuottavien toimijoiden on otettava huomioon kriittisten valmistusvaiheiden systemaattiseen määrittelyyn perustuvat asianmukaiset menettelyt sen varmistamiseksi, että jalostetut tuotteet täyttävät luonnonmukaista tuotantoa koskevat säännöt.

(20) Tiettyjä muita kuin luonnonmukaisia tuotteita ja aineita tarvitaan tiettyjen jalostettujen luonnonmukaisten elintarvikkeiden ja rehujen tuotannossa. Viinivalmistusta koskevien yhteisön sääntöjen yhdenmukaistamiseen tarvitaan enemmän aikaa. Tästä syystä edellä mainitut tuotteet olisi suljettava pois viinivalmistuksesta, kunnes asiaa koskevat erityissäännöt vahvistetaan myöhemmin.

(21) Neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2092/91 sallittiin tiettyjen muiden kuin maatalousperäisten ainesosien, tiettyjen elintarvikkeiden valmistuksen apuaineiden ja tiettyjen muiden kuin luonnonmukaisten maatalousperäisten ainesosien käyttö luonnonmukaisten elintarvikkeiden jalostuksessa tarkkaan määritellyin edellytyksin. Luonnonmukaisen maatalouden jatkuvuuden varmistamiseksi kyseisiä tuotteita ja aineita olisi asetuksen (EY) N:o 834/2007 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti voitava käyttää edelleen. Lisäksi selkeyden vuoksi on aiheellista luetella tämän asetuksen liitteissä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukaisesti sallitut tuotteet ja aineet. Tulevaisuudessa näihin luetteloihin voidaan lisätä muita tuotteita ja aineita eri oikeusperustan eli asetuksen (EY) N:o 834/2007 21 artiklan 2 kohdan nojalla. Tästä syystä on aiheellista ilmoittaa kunkin luettelossa olevan tuote- ja aineluokan asema tunnuksen avulla.

(22) Luonnonmukaisia tuotteita ja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita voidaan tietyin edellytyksin kerätä ja kuljettaa samanaikaisesti. Olisi vahvistettava erityisiä säännöksiä luonnonmukaisten ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden erottamiseksi asianmukaisesti toisistaan käsittelyn aikana ja niiden sekoittumisen välttämiseksi.

(23) Luonnonmukaiseen maatalouteen siirtyminen edellyttää tiettyjen määräaikojen vahvistamista kaikkien käytettävissä olevien keinojen mukauttamista varten. Eri tuotannonaloilla olisi vahvistettava erilaisia määräaikoja aiemman maatilatuotannon perusteella.

(24) Asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan mukaisesti olisi säädettävä erityisedellytyksistä mainitussa artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamiselle. On asianmukaista vahvistaa tällaisia edellytyksiä tapauksissa, joissa luonnonmukaisia eläimiä, mehiläisiä, mehiläisvahaa, siemeniä ja siemenperunoita tai luonnonmukaisia ainesosia ei ole saatavilla, joissa esiintyy kotieläinten hoitoon liittyviä erityisongelmia ja joihin liittyy hätätilanteita.

▼B

(25) Maantieteelliset ja rakenteelliset erot maataloudessa ja ilmastolliset rajoitteet voivat haitata luonnonmukaisen tuotannon kehittämistä tietyillä alueilla, minkä vuoksi olisi vahvistettava poikkeuksia tiettyihin käytäntöihin, jotka liittyvät eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden erityispiirteisiin. Tästä syystä erityisesti vuoristoalueilla olisi sallittava eläinten pitäminen kytkettynä tarkkaan määritellyin edellytyksin tiloilla, jotka ovat maantieteellisen sijaintinsa ja rakenteellisten rajoitteiden vuoksi kooltaan pieniä, ja ainoastaan, jos karjaa ei ole mahdollista pitää niiden käyttäytymistarpeiden kannalta sopivissa ryhmissä.

(26) Alkuvaiheessaan olevan luonnonmukaisen kotieläintuotannonalan kehittämisen varmistamiseksi asetuksessa (ETY) N:o 2092/01 myönnettiin monia eläinten kytkettynä pitämistä, eläinsuojia ja eläintiheyttä koskevia väliaikaisia poikkeuksia. Nämä poikkeukset olisi säilytettävä väliaikaisesti niiden päättymispäivään asti, jottei luonnonmukaisen kotieläintuotannon ala häiriintyisi.

(27) Koska pölytys on tärkeää luonnonmukaisen mehiläishoidon alalla, olisi oltava mahdollista myöntää poikkeuksia, joiden ansiosta samalla tilalla voi olla luonnonmukaisia ja muita kuin luonnonmukaisia mehiläishoitoyksiköitä.

(28) Viljelijöillä voi olla tietyissä olosuhteissa vaikeuksia turvata luonnonmukaisesti kasvatettujen eläinten ja luonnonmukaisten rehujen toimitukset, minkä vuoksi olisi myönnettävä lupa käyttää rajoitettu määrä muita kuin luonnonmukaisesti tuotettuja tuotantopanoksia.

(29) Luonnonmukaista tuotantoa harjoittavat tuottajat ovat pyrkineet aktiivisesti kehittämään luonnonmukaisten siementen ja kasvullisen lisäysaineiston tuotantoa saadakseen aikaan laajan valikoiman kasvilajien lajikkeita, joiden osalta luonnonmukaisia siemeniä ja kasvullista lisäysaineistoa on saatavilla. Tällä hetkellä luonnonmukaisia siemeniä ja kasvullista lisäysaineistoa ei ole monien lajien osalta kuitenkaan vielä saatavilla riittävästi, minkä vuoksi tällaisissa tapauksissa olisi sallittava muiden kuin luonnonmukaisten siementen ja kasvullisen lisäysaineiston käyttö.

(30) Jotta toimijoiden olisi helpompi löytää luonnonmukaisia siemeniä ja siemenperunoita, kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että käyttöön otetaan tietokanta, joka sisältää lajikkeet, joiden luonnonmukaisella tuotantomenetelmällä saatuja siemeniä ja siemenperunoita on saatavilla markkinoilla.

(31) Täysikasvuisten nautojen hoito voi olla vaarallista eläinten pitäjälle ja muille eläimiä käsitteleville henkilöille. Tästä syystä olisi säädettävä poikkeuksista, joita voidaan myöntää nisäkkäiden ja varsinkin nautojen loppulihotusvaiheessa.

(32) Hätätilanteilla tai laajalle levinneillä eläin- tai kasvitaudeilla voi olla vakavia vaikutuksia kyseisten alueiden luonnonmukaiseen tuotantoon. Olisi toteuttava asianmukaisia toimenpiteitä viljelyn säilymisen tai jopa sen elpymisen varmistamiseksi. Tästä syystä muiden kuin luonnonmukaisesti kasvatettujen eläinten tai muun kuin luonnonmukaisen rehun toimitusten olisi oltava mahdollisia tällaisilla alueilla.

▼B

(33) Asetuksen (EY) N:o 834/2007 24 artiklan 3 kohdan ja 25 artiklan 3 kohdan mukaisesti olisi vahvistettava erityiset perusteet, joita sovelletaan yhteisön tunnuksen ulkonäköön, koostumukseen, kokoon ja muotoiluun sekä tarkastusviranomaisen tai -laitoksen tunnusnumeron ja maataloustuotteen tuotantopaikkaa koskevan mainninnan ulkonäköön ja koostumukseen.

(34) Asetuksen (EY) N:o 834/2007 26 artiklan mukaisesti olisi vahvistettava luonnonvaraisten rehujen merkintöjä koskevat erityiset vaatimukset ottaen huomioon rehulajikkeet ja rehun koostumus sekä rehuun sovellettavat laaja-alaiset merkintäsäännökset.

(35) Rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 882/2004 ([1]) perustuvan valvontajärjestelmän lisäksi olisi vahvistettava erityisiä valvontatoimenpiteitä. Erityisesti olisi vahvistettava luonnonmukaisten tuotteiden tuotannon, valmistuksen ja jakelun kaikkia vaiheita koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset.

(36) Jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen olisi oltava sellaisessa muodossa, että komissio pystyy käyttämään niitä suoraan ja mahdollisimman tehokkaasti tilastotietojen ja viitetietojen hallintoon. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi säädettävä, että kaikki jäsenvaltioiden ja komission välillä saataville asetetut ja toimitetut tiedot olisi lähetettävä sähköisesti tai digitaalisessa muodossa.

(37) Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettavat tiedot ja asiakirjat sekä jäsenvaltioiden komission saataville asettamat ja toimittamat tiedot lähetetään yleensä sähköisessä tai digitaalisessa muodossa. Jotta luonnonmukaista tuotantoa koskeviin sääntöihin liittyvästä tiedonvaihdosta saataisiin parempi käsitys ja jotta tiedonvaihdon hyödyntämistä voitaisiin lisätä, on tarpeen mukauttaa nykyisiä tietojärjestelmiä tai ottaa käyttöön uusia tietojärjestelmiä. Olisi säädettävä, että komissio toteuttaa kyseiset toimet, ja ne pannaan täytäntöön sen jälkeen, kun niistä on ilmoitettu jäsenvaltioille luonnonmukaisen tuotannon komitean välityksellä.

(38) Tietojen käsittelyyn kyseisissä tietojärjestelmissä liittyviä edellytyksiä sekä niiden asiakirjojen muotoa ja sisältöä, jotka on asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti toimitettava, on usein tarkistettava, jotta ne vastaisivat sovellettaviin säädöksiin tehtyjä muutoksia tai hallintoon liittyviä tarpeita. Lisäksi on tarpeen säätää jäsenvaltioiden toimittamien asiakirjojen yhdenmukaisesta esitystavasta. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja menettelyjen yksinkertaistamiseksi sekä sen varmistamiseksi, että asianomaiset tietojärjestelmät saadaan viipymättä toimintakuntoon, on syytä määritellä asiakirjojen muoto ja sisältö niiden mallien tai kyselylomakkeiden perusteella, joita komissio mukauttaa ja päivittää luonnonmukaisen tuotannon komitealta saamiensa tietojen mukaisesti.

([1]) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1. Oikaisu EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

▼B

(39) Olisi säädettävä tiettyihin asetuksessa (ETY) N:o 2092/91 vahvistettuihin säännöksiin liittyviä siirtymätoimenpiteitä, jotta luonnonmukaisen tuotannon jatkuvuus ei vaarantuisi.

(40) Maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteen VI sisällöstä ja mainitun asetuksen 5 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 29 päivänä tammikuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 207/93 ([1]), neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetyn poikkeuksen jatkamisesta eräiden lajien siementen ja kasvullisesti lisätyn aineiston osalta ja kyseistä poikkeusta koskevien menettelysääntöjen ja arviointiperusteiden säätämisestä 14 päivänä elokuuta 2003 annettu komission asetus (EY) N:o 1452/2003 ([2]) ja luonnonmukaisesti tuotettuja rehuja, rehuseoksia ja rehuaineita koskevista merkintävaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 muuttamisesta 5 päivänä helmikuuta 2003 annettu komission asetus (EY) N:o 223/2003 ([3]) olisi kumottava ja korvattava uudella asetuksella.

(41) Asetus (ETY) N:o 2092/91 kumotaan asetuksella (EY) N:o 834/2007 1 päivästä tammikuuta 2009 lähtien. Monia sen säännöksiä olisi kuitenkin voitava soveltaa edelleen hieman mukautettuina, minkä vuoksi ne olisi vahvistettava tässä asetuksessa. Selkeyden vuoksi on aiheellista vahvistaa asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kyseisten säännösten ja tämän asetuksen säännösten välinen vastaavuus.

(42) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat luonnonmukaisen tuotannon sääntelykomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

([1]) EYVL L 25, 2.2.1993, s. 5.
([2]) EUVL L 206, 15.8.2003, s. 17.
([3]) EUVL L 31, 6.2.2003, s. 3.

▼B

Sisältö

I osasto	Johdantosäännökset
II osasto	Luonnonmukaisten tuotteiden tuotantoa, jalostusta, pakkaamista, kuljettamista ja varastointia koskevat säännöt
1 luku	Kasvintuotanto
1 a luku	Merilevien tuotanto
2 luku	Kotieläintuotanto
1 jakso	Eläinten alkuperä
2 jakso	Eläinsuojat ja kotieläintuotannon käytännöt
3 jakso	Rehut
4 jakso	Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnällinen hoito
2 a luku	Vesiviljelyeläinten tuotanto
1 jakso	Yleiset säännöt
2 jakso	Vesiviljelyeläinten alkuperä
3 jakso	Käytännöt vesiviljelyeläinten hoidossa
4 jakso	Eläinten lisääntyminen
5 jakso	Kalojen, äyriäisten ja piikkinahkaisten rehu
6 jakso	Nilviäisiä koskevat erityissäännöt
7 jakso	Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnällinen hoito
3 luku	Jalostetut tuotteet
4 luku	Tuotteiden kerääminen, pakkaaminen, kuljettaminen ja varastointi
5 luku	Luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä koskevat säännöt
6 luku	Poikkeukselliset tuotantosäännöt
1 jakso	Ilmastolliset, maantieteelliset tai rakenteelliset rajoitteet
2 jakso	Kun luonnonmukaisia maatilan tuotantopanoksia ei ole saatavilla
3 jakso	Kotieläinten hoitoon liittyvät erityisongelmat
3 a jakso	Asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen erityisten tuotteiden ja aineiden käyttämistä jalostuksessa koskevat poikkeukselliset tuotantosäännöt
4 jakso	Hätätilanteet
7 luku	Siementietokanta
III osasto	Merkinnät
1 luku	Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus
2 luku	Rehujen merkintöjä koskevat erityiset vaatimukset
3 luku	Muut merkintöjä koskevat erityiset vaatimukset
IV osasto	Tarkastukset
1 luku	Valvonnan vähimmäisvaatimukset

▼B

2 luku	Kasveja ja kasvituotteita koskevat valvontavaatimukset
2 a luku	Merileviä koskevat erityiset valvontavaatimukset
3 luku	Eläimiä ja eläintuotteita koskevat valvontavaatimukset
3 a luku	Vesiviljelyeläinten tuotantoa koskevat erityiset valvontavaatimukset
4 luku	Kasvi-, merilevä-, eläin- ja vesiviljelyeläintuotteiden sekä niitä sisältävien elintarvikkeiden valmistusyksikköjä koskevat valvontavaatimukset
5 luku	Luonnonmukaisten tuotteiden tuontia kolmansista maista koskevat valvontavaatimukset
6 luku	Kolmansien osapuolten kanssa tehtäviä sopimuksia käyttäviä yksiköitä koskevat valvontavaatimukset
7 luku	Rehun valmistusyksikköjä koskevat valvontavaatimukset
8 luku	Säännösten rikkominen ja tietojenvaihto
V osasto	Tietojen toimittaminen komissiolle sekä siirtymä- ja loppusäännökset
1 luku	Tietojen toimittaminen komissiolle
2 luku	Siirtymä- ja loppusäännökset

▼B

I OSASTO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään asetuksen (EY) N:o 834/2007 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden luonnonmukaista tuotantoa, merkintöjä ja valvontaa koskevista erityissäännöistä.

▼M2

2. Tätä asetusta ei sovelleta

a) muihin kuin 7 artiklassa tarkoitettuihin eläinlajeihin; eikä

b) muihin kuin 25 a artiklassa tarkoitettuihin vesiviljelyeläimiin.

Jäljempänä olevaa II, III ja IV osastoa sovelletaan kuitenkin soveltuvin osin tällaisiin tuotteisiin siihen asti, kun kyseisiä tuotteita koskevat yksityiskohtaiset tuotantosäännöt vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 perusteella.

▼B

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 2 artiklassa vahvistettujen määritelmien lisäksi seuraavia määritelmiä:

a) ”muulla kuin luonnonmukaisella” tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja tämän asetuksen mukaisesta tuotannosta saamatonta tai siihen liittymätöntä;

b) ”eläinlääkkeillä” tarkoitetaan eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ([1]) 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä tuotteita;

c) ”tuojalla” tarkoitetaan yhteisössä toimivaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka esittää lähetyksen luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen yhteisössä joko itse tai edustajansa välityksellä;

d) ”ensimmäisellä vastaanottajalla” tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolle tuotu lähetys toimitetaan ja joka ottaa sen vastaan valmistusta ja/tai kaupan pitämistä varten;

e) ”tilalla” tarkoitetaan yhtenäisesti hoidettuja tuotantoyksikköjä, jotka tuottavat maataloustuotteita;

▼M2

f) ”tuotantoyksiköllä” tarkoitetaan kaikkea tuotannonalalla käytettävää omaisuutta, kuten tuotantotiloja, viljelylohkoja, laitumia, ulkojaloittelualueita, eläinsuojia, kalalammikoita, merilevien tai vesiviljelyeläinten viljelyrakennelmia, rannikolla tai merenpohjassa sijaitsevia kasvatusalueita sekä viljelykasvien, viljatuotteiden, merilevätuotteiden, eläintuotteiden, raaka-aineiden ja minkä tahansa muun tämän erityistuotannon alalla tarvittavan tuotantopanoksen varastointitiloja;

([1]) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

▼B

g) ”ravinneliuosviljelyllä” tarkoitetaan sellaista kasvien kasvatusmenetelmää, jossa niiden juuret ovat pelkästään mineraaliravinneliuoksessa tai inertissä aineessa, kuten perliitissä, sorassa tai mineraalivillassa, johon ravinneliuosta lisätään;

h) ”eläinlääkinnällisellä hoidolla” tarkoitetaan kaikenlaista parantavaa tai ehkäisevää hoitoa jonkin tietyn taudin esiintymistä vastaan;

i) ”siirtymävaiheen rehuilla” tarkoitetaan luonnonmukaisen tuotannon siirtymävaiheessa tuotettuja rehuja, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 834/2007 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen alkamista seuranneiden 12 kuukauden aikana korjattuja rehuja;

▼M2

j) ”kiertovesilaitoksella” tarkoitetaan laitosta, jossa vesiviljely tapahtuu suljetussa ympäristössä maalla tai aluksella, jossa on vesikiertojärjestelmä ja joka on pysyvästi riippuvainen ulkopuolisesta energiapanoksesta vesiviljelyeläinten kasvuympäristön stabiloimiseksi;

k) ”uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla” tarkoitetaan uusiutuvia, muita kuin fossiilisia energialähteitä: tuuli-, aurinko-, maalämpö-, aalto- ja vuorovesienergia, vesivoima, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamoissa syntyvä kaasu ja biokaasu;

l) ”hautomolla” tarkoitetaan paikkaa, joissa vesiviljelyeläimiä, erityisesti kaloja ja äyriäisiä, jalostetaan, haudotaan ja kasvatetaan varhaisissa kehitysvaiheissa;

m) ”kasvattamolla” tarkoitetaan paikkaa, jossa sovelletaan haudonta- ja lihotusvaiheiden välistä kasvatusjärjestelmää. Kasvattamovaihe saadaan päätökseen tuotantojakson ensimmäisellä kolmanneksella lukuun ottamatta lajeja, jotka käyvät läpi smolttiutumisvaiheen;

n) ”pilaantumisella” tarkoitetaan vesiviljelyn ja merilevien tuotannon yhteydessä suoraan tai välillisesti tapahtuvaa aineiden tai energian johtamista vesiympäristöön, kuten direktiivissä 2008/56/EY ([1]) ja direktiivissä 2000/60/EY ([2]) on määritelty niiden vesien osalta, joilla niitä sovelletaan;

o) ”sekaviljelyllä” tarkoitetaan vesiviljelyn ja merilevien tuotannon yhteydessä kahden tai useamman yleensä eri trofiatason lajin kasvattamista samassa viljely-yksikössä;

p) ”tuotantojaksolla” tarkoitetaan vesiviljelyn ja merilevien tuotannon yhteydessä vesiviljelyeläimen ja merilevän elinkaarta varhaisimmasta kehitysvaiheesta korjuuseen;

([1]) EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.
([2]) EUVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

▼M2

q) ”paikallisesti kasvatetuilla lajeilla” tarkoitetaan vesiviljelyn ja merilevien tuotannon yhteydessä lajeja, jotka eivät ole neuvoston asetuksen (EY) N:o 708/2007 ([1]) mukaisia tulokaslajeja tai paikallisesti esiintymättömiä lajeja. Asetuksen (EY) N:o 708/2008 liitteessä IV lueteltuja lajeja voidaan pitää paikallisesti kasvatettuina lajeina;

r) ”eläintiheydellä” tarkoitetaan vesiviljelyn yhteydessä eläinten elopainoa yhdessä kuutiometrissä vettä milloin tahansa lihotusvaiheen aikana ja kampelakalojen ja katkarapujen osalta eläinten painoa vedenpinnan neliömetriä kohden.

▼B

II OSASTO

LUONNONMUKAISTEN TUOTTEIDEN TUOTANTOA, JALOSTUSTA, PAKKAAMISTA, KULJETTAMISTA JA VARASTOINTIA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

1 LUKU

Kasvintuotanto

3 artikla

Maan hoito ja lannoittaminen

1. Jollei kasvien ravitsemustarpeita voida täyttää asetuksen (EY) N:o 834/2007 12 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyin toimenpitein, luonnonmukaisessa tuotannossa saa käyttää vain tarvittavassa määrin ainoastaan tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettuja lannoitteita ja maanparannusaineita. Toimijoiden on pidettävä kirjaa tuotteen käyttötarpeesta.

2. Vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetussa neuvoston direktiivissä 91/676/ETY ([2]) määritelty, tilalla levitetyn karjanlannan kokonaismäärä ei saa ylittää 170:tä kilogrammaa typpeä vuodessa maatalousmaana käytettävää hehtaaria kohti. Tätä enimmäismäärää sovelletaan ainoastaan karjanlannan, kuivatun lannan, siipikarjan dehydratoidun lannan, kompostoidun eläinten kiinteän ulosteen, siipikarjan lanta mukaan luettuna, kompostoidun karjanlannan ja eläinten nestemäisen ulosteen käyttöön.

3. Luonnonmukaista tuotantoa harjoittavat tilat voivat tehdä kirjallisia yhteistyösopimuksia luonnonmukaisesta tuotannosta saatavan ylijäämälannan levittämiseksi vain sellaisten muiden tilojen ja yritysten kanssa, jotka noudattavat luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä lasketaan tällaiseen yhteistyöhön osallistuvien kaikkien luonnonmukaista tuotantoa harjoittavien yksiköiden perusteella.

4. Maaperän yleiskunnon ja maaperän tai viljelykasvien ravinnepitoisuuden parantamiseksi voidaan käyttää asianmukaisia mikro-organismivalmisteita.

5. Kompostoitumisen edistämiseksi voidaan käyttää asianmukaisia kasvipohjaisia valmisteita tai mikro-organismivalmisteita.

([1]) EUVL L 168, 28.6.2007, s. 1.
([2]) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

▼B

4 artikla

Ravinneliuosviljelyn kieltäminen

Ravinneliuosviljely on kiellettyä.

5 artikla

Tuholaisten, tautien ja rikkakasvien torjunta

1. Jollei kasveja voida asetuksen (EY) N:o 834/2007 12 artiklan 1 kohdan a, b, c ja g alakohdassa säädetyillä toimenpiteillä suojella asianmukaisesti tuholaisilta ja sairauksilta, luonnonmukaisessa tuotannossa voidaan käyttää ainoastaan tämän asetuksen liitteessä II tarkoitettuja tuotteita. Toimijoiden on pidettävä kirjaa tuotteen käyttötarpeesta.

2. Pyydyksissä ja haihduttimissa, feromonihaihduttimia lukuun ottamatta, käytettävien tuotteiden osalta on estettävä aineiden leviäminen ympäristöön sekä näiden aineiden ja viljelykasvien joutuminen kosketuksiin toistensa kanssa. Pyydykset on kerättävä käytön jälkeen ja hävitettävä turvallisesti.

6 artikla

Sienten tuotantoa koskevat erityissäännöt

Sienten tuotannossa voidaan käyttää kasvualustaa, jos se koostuu ainoastaan seuraavista aineksista:

a) karjanlanta ja eläinten ulosteet,

   i) jotka joko ovat peräisin luonnonmukaista tuotantoa harjoittavilta tiloilta;

   ii) tai joita tarkoitetaan liitteessä I, mutta ainoastaan silloin, kun i alakohdassa tarkoitettua tuotetta ei ole saatavilla eikä niiden osuus ole yli 25 prosenttia kaikkien kasvualustaan käytettävien ainesten painosta (lukuun ottamatta kateaineita ja lisättyä vettä) ennen kompostointia;

b) muut kuin a alakohdassa tarkoitetut maataloudesta saatavat tuotteet, jotka ovat peräisin luonnonmukaista tuotantoa harjoittavilta tiloilta;

c) turve, jota ei ole käsitelty kemiallisesti;

d) puu, jota ei ole käsitelty kemiallisilla aineilla kaadon jälkeen;

e) liitteessä I tarkoitetut mineraalituotteet, vesi ja maa.

▼M2

1 a LUKU

Merilevien tuotanto

6 a artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan merilevien korjuuta ja viljelyä koskevat yksityiskohtaiset tuotantosäännöt. Sitä sovelletaan soveltuvin osin kaikkien sellaisten monisoluisten merilevien tai kasviplanktonin ja mikrolevien tuotantoon, jotka on tarkoitettu käytettäviksi vesiviljelyeläinten rehuna.

▼M2

6 b artikla

Viljelyväliaineen soveltuvuus ja kestävä hoitosuunnitelma

1. Toiminnan on sijaittava paikoissa, jotka eivät ole alttiina luonnonmukaisessa tuotannossa kiellettyjen tuotteiden tai aineiden aiheuttamalle kontaminaatiolle tai epäpuhtauksille, jotka vaarantaisivat tuotteiden luonnonmukaisuuden.

2. Luonnonmukaiset ja muut kuin luonnonmukaiset tuotantoyksiköt on pidettävä riittävän erillään toisistaan. Tällaisten erillääpitotoimenpiteiden on perustuttava luonnolliseen sijaintiin, erillisiin vedenjakelujärjestelmiin, etäisyyksiin, vuorovesivaihteluun ja luonnonmukaisen tuotantoyksikön sijaintiin ylä- ja alajuoksulla. Jäsenvaltion viranomaiset voivat nimetä paikkoja tai alueita, joita ne pitävät soveltumattomina luonnonmukaiseen vesiviljelyyn tai merilevien korjuuseen, ja ne voivat myös vahvistaa vähimmäisetäisyyksiä luonnonmukaisten ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden välille.

Jos on vahvistettu vähimmäisetäisyydet, jäsenvaltioiden on toimitettava nämä tiedot toimijoille, muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

3. Kaikille toimille, joille haetaan luonnonmukaiseen tuotantoon liittyvää hyväksyntää ja joissa tuotetaan yli 20 tonnia vesiviljelytuotteita vuosittain, on tehtävä tuotantoyksikköön suhteutettu ympäristöarviointi, jossa tarkastetaan tuotantoyksikön toimintaedellytykset ja sen välittömät ympäristövaikutukset ja todennäköiset vaikutukset. Toimijan on toimitettava ympäristöarviointi tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle. Ympäristöarvioinnin sisällön on perustuttava neuvoston direktiivin 85/337/ETY ([1]) liitteeseen IV. Jos yksiköstä on jo tehty vastaava arviointi, sitä voidaan käyttää tähän tarkoitukseen.

4. Toimijan on toimitettava vesiviljelyä ja merilevien korjuuta varten kestävä, tuotantoyksikköön suhteutettu hoitosuunnitelma.

Suunnitelma on päivitettävä vuosittain, ja siinä on selvitettävä perusteellisesti toimen ympäristövaikutukset ja käyttöön otettava ympäristöseuranta sekä lueteltava toimenpiteet, jotka on toteutettava ympäröivään vesi- ja maaekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten ja tapauksen mukaan ympäristöön yhden tuotantojakson tai vuoden aikana kulkeutuvien ravinnepäästöjen minimoimiseksi. Suunnitelmassa on selvitettävä, miten teknisiä laitteita valvotaan ja korjataan.

5. Vesiviljely- ja merilevätuotannon harjoittajien on käytettävä mieluiten uusiutuvia energialähteitä ja kierrätettävä materiaaleja sekä laadittava kestävän hoitosuunnitelman osana jätteen vähentämistä koskeva aikataulu, joka otetaan käyttöön toimien alkaessa. Jäännöslämmön käyttö on mahdollisuuksien mukaan rajoitettava uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan.

6. Merilevien korjuuta aloitettaessa on suoritettava biomassan kertaluonteinen arviointi.

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

▼M2

6 c artikla

Luonnonvaraisten merilevien kestävä sadonkorjuu

1. Toimintayksikössä tai -tiloissa on säilytettävä kirjanpitoasiakirjoja, joiden perusteella toimija voi todeta ja tarkastusviranomainen tai tarkastuslaitos voi varmistaa, että sadonkorjaajat ovat toimittaneet ainoastaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti tuotettua luonnonvaraista merilevää.

2. Sadonkorjuu on suoritettava varmistaen, että korjatut määrät eivät vaikuta merkittävästi vesiympäristön tilaan. On toteutettava merilevien uusiutumisen varmistavia toimenpiteitä, jotka liittyvät sadonkorjuutekniikkaan, vähimmäiskokoon, ikään, lisääntymissykleihin tai jäljelle jäävän merilevän kokoon.

3. Jos merilevät korjataan jaetulta tai yhteiseltä korjuualueelta, saatavilla on oltava kirjalliset todisteet siitä, että kokonaissato on tämän asetuksen säännösten mukainen.

4. Kyseisissä asiakirjoissa on 73 b artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti esitettävä todisteet kestävästä hoidosta ja siitä, ettei korjuualueille ole aiheutunut pitkäaikaisia vaikutuksia.

6 d artikla

Merilevien viljely

1. Merellä harjoitettavassa merilevien viljelyssä on käytettävä yksinomaan ravinteita, joita esiintyy ympäristössä luonnostaan tai jotka on saatu luonnonmukaisesta vesiviljelyeläinten tuotannosta, mieluiten lähistöllä sijaitsevasta sekaviljelyjärjestelmästä.

2. Maalla olevissa laitoksissa, joissa käytetään ulkoisia ravinnelähteitä, jäteveden ravinnetasojen on todistettavasti vastattava tuloveden ravinnetasoja tai oltava näitä alempia. Ainoastaan liitteessä I lueteltuja kasvi- tai kivennäisperäisiä ravinteita saa käyttää.

3. Viljelytiheys tai toiminnan intensiteetti on kirjattava, ja vesiympäristön koskemattomuus on säilytettävä varmistamalla, ettei ylitetä merilevien enimmäismäärää, joka voidaan korjata ilman ympäristöön kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia.

4. Köysiä ja muita merilevien kasvatuksessa käytettäviä välineitä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä uudelleen tai kierrätettävä.

6 e artikla

Kiinnittymisenestotoimenpiteet ja tuotantovälineiden ja -laitteiden puhdistus

1. Ei-toivotut kasvustot on poistettava ainoastaan fysikaalisin menetelmin tai käsin ja tapauksen mukaan palautettava mereen riittävän kauas viljelylaitoksesta.

▼M2

2. Välineiden ja laitteiden puhdistus on suoritettava fysikaalisin tai mekaanisin toimenpitein. Elleivät ne riitä, voidaan käyttää ainoastaan liitteessä VII olevassa 2 jaksossa lueteltuja aineita.

▼B

2 LUKU

Kotieläintuotanto

7 artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan seuraavia lajeja koskevat yksityiskohtaiset tuotantosäännöt: nautaeläimet, mukaan luettuina puhveli- ja biisonieläimet, hevoseläimet, siat, lampaat, vuohet, siipikarja (liitteessä III mainitut lajit) ja mehiläiset.

1 jakso

Eläinten alkuperä

8 artikla

Luonnonmukaisesti kasvatettujen eläinten alkuperä

1. Rotujen tai linjojen valinnassa on otettava huomioon eläinten kyky sopeutua paikallisiin olosuhteisiin, niiden elinvoimaisuus ja taudinvastustuskyky. Lisäksi eläinten rodut tai linjat on valittava siten, että vältetään joitakin voimaperäisessä tuotannossa käytettyjä rotuja tai linjoja, joihin liittyy erityisiä sairauksia tai terveysongelmia (esimerkiksi sikojen stressialttius, PSE-syndrooma (PSE-liha), äkillinen kuolema, äkilliset luomiset, keisarinleikkauksia vaativat vaikeat poikimiset jne.). Etusijalle olisi asetettava alkuperäisrodut ja -linjat.

2. Mehiläisistä etusijalle olisi asetettava *Apis melliferan* ja niiden paikallisten ekotyyppien käyttö.

9 artikla

Muiden kuin luonnonmukaisesti kasvatettujen eläinten alkuperä

1. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti tilalle voidaan tuoda jalostustarkoituksiin muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ainoastaan silloin, kun luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ei ole riittävästi saatavilla ja tämän artiklan 2–5 kohdassa säädetyin edellytyksin.

2. Karjaa ensimmäistä kertaa perustettaessa on muut kuin luonnonmukaisesti kasvatetut nuoret nisäkkäät kasvatettava luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti heti, kun ne on vieroitettu. Lisäksi on sovellettava seuraavia rajoituksia päivänä, jona eläimet tuodaan karjaan:

a) puhvelien, vasikoiden ja varsojen on oltava alle kuuden kuukauden ikäisiä;

b) karitsojen ja kilien on oltava alle 60 vuorokauden ikäisiä;

c) porsaiden on oltava alle 35 kilogramman painoisia.

▼B

3. Karjan uudistamisessa käytettävät muut kuin luonnonmukaisesti kasvatetut täysikasvuiset urospuoliset ja poikimattomat naaraspuoliset nisäkkäät on kasvatettava karjaan tuomisen jälkeen luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Lisäksi naaraspuolisten nisäkkäiden lukumäärään sovelletaan seuraavia vuosikohtaisia rajoitteita:

a) enintään 10 prosenttia täysikasvuisista hevosista tai naudoista, puhveli- ja biisonilajit mukaan luettuina, ja 20 prosenttia täysikasvuisista sioista, lampaista ja vuohista, naaraspuolisina eläiminä;

b) niiden yksiköiden osalta, joissa on alle 10 hevosta tai nautaa tai alle viisi sikaa, lammasta tai vuohta, edellä mainitussa uudistamisessa on rajoituttava enintään yhteen eläimeen vuotta kohden.

Tämän kohdan säännöstä tarkastellaan uudelleen vuonna 2012 sen soveltamisesta luopumiseksi.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja prosenttilukuja on mahdollista korottaa enintään 40 prosenttiin toimivaltaisen viranomaisen luvalla seuraavissa tapauksissa:

a) tilan merkittävä laajentaminen,

b) rodun vaihtaminen,

c) kotieläintuotannon uudenlainen erikoistuminen,

d) kun rodut ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 ([1]) liitteen IV mukaisesti, kyseisten rotujen eläinten ei tarvitse välttämättä olla poikimattomia.

5. Mehiläistarhojen uudistamista varten luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön voidaan liittää vuosittain 10 prosenttia sellaisia kuningattaria ja mehiläisparvia, jotka eivät ole luonnonmukaisesti kasvatettuja, edellyttäen että kuningattaret ja mehiläisparvet sijoitetaan pesiin, joiden hunajakakut tai vahapohjukkeet ovat peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä.

2 jakso

Eläinsuojat ja kotieläintuotannon käytännöt

10 artikla

Eläinsuojia koskevat säännöt

1. Rakennuksen eristyksen, lämmityksen ja ilmanvaihdon avulla on varmistettava, että ilmankierto, pölytaso, lämpötila, suhteellinen ilmankosteus ja kaasupitoisuus pysyvät tasoilla, joista ei ole haittaa eläimille. Rakennuksessa on oltava runsaasti luonnollista ilmanvaihtoa ja valoa.

2. Eläimille ei vaadita eläinsuojia alueilla, joilla on sopivat ilmasto-olosuhteet eläinten ulkokasvatukseen.

([1]) EUVL L 368, 23.12.2006, s. 15.

▼B

3. Rakennusten eläintiheydessä on otettava huomioon eläinten mukavuus, hyvinvointi ja erityistarpeet, jotka ovat riippuvaisia erityisesti eläinten lajista, rodusta ja iästä. Eläintiheyttä määriteltäessä on otettava huomioon myös eläinten käyttäytymistarpeet, jotka riippuvat erityisesti kasvatuserän koosta ja eläinten sukupuolesta. Eläintiheydellä turvataan eläinten hyvinvointi varaamalla niiden käyttöön riittävästi tilaa seisoa luonnollisessa asennossa, asettua helposti makuulle, kääntyä ympäri, ruokota itseään, asettua kaikkiin luonnollisiin asentoihin ja tehdä kaikkia luonnollisia liikkeitä, kuten venyttely ja siipien räpyttely.

4. Sisä- ja ulkotilojen vähimmäispinta-alat sekä eri lajien ja eläinluokkien kohdalla käytettäviä eläinsuojia koskevat muut erityispiirteet vahvistetaan liitteessä III.

11 artikla

Nisäkkäiden eläinsuojia koskevat erityisvaatimukset ja kotieläintuotannon käytännöt

1. Eläinsuojien lattioiden on oltava sileitä muttei liukkaita. Vähintään puolet liitteessä III täsmennetystä lattiapinta-alasta on oltava rakenteeltaan kiinteä, ei rako- tai ritiläpohjainen.

2. Eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu-/lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitettu. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia liitteessä I lueteltuja kivennäisvalmisteita.

3. Sen estämättä, mitä neuvoston direktiivin 91/629/ETY ([1]) 3 artiklan 3 kohdassa säädetään, vasikoiden kasvattaminen yksittäiskarsinoissa on kiellettyä sen jälkeen, kun ne ovat yhden viikon ikäisiä.

4. Sen estämättä, mitä neuvoston direktiivin 91/630/ETY ([2]) 3 artiklan 8 kohdassa säädetään, emakot on pidettävä ryhmissä, lukuun ottamatta tiineysajan loppuvaihetta ja imetysvaihetta.

5. Sikoja ei saa pitää päällekkäin olevissa karsinoissa tai häkeissä.

6. Sikojen on voitava ulostaa ja tonkia jaloittelualueilla. Tonkimisen mahdollistamiseksi voidaan käyttää erilaisia alustoja.

12 artikla

Siipikarjan eläinsuojia koskevat erityisvaatimukset ja kotieläintuotannon käytännöt

1. Siipikarjaa ei saa pitää häkeissä.

2. Vesilinnuilla on oltava pääsy puroon, lammikkoon, järveen tai altaaseen aina, kun sää- ja hygieniaolosuhteet sen sallivat, jotta voidaan ottaa huomioon niiden lajikohtaiset tarpeet ja hyvinvointia koskevat vaatimukset.

([1]) EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28.
([2]) EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33.

▼B

3. Kaikkien siipikarjarakennusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) vähintään 1/3 lattiapinta-alasta on oltava rakenteeltaan kiinteä, ei rako- tai ritiläpohjainen, ja sen on oltava peitetty olkien, puulastujen, hiekan tai turpeen kaltaisella kuivikkeella;

b) muniville kanoille tarkoitetuissa siipikarjarakennuksissa riittävän suurta osaa kanojen käytössä olevasta lattiapinta-alasta on voitava käyttää lintujen ulosteiden keräämiseen;

c) niissä on oltava orsia, jotka vastaavat mitoiltaan ja lukumäärältään kasvatuserän suuruutta ja lintujen kokoa liitteen III mukaisesti;

d) niissä on oltava siipikarjan kokoon nähden soveltuvat ulosmeno- ja sisääntuloluukut, joiden yhteenlaskettu pituus on vähintään neljä metriä siipikarjarakennuksen sataa pinta-alaneliömetriä kohden;

e) kussakin siipikarjarakennuksessa saa olla enintään

   i) 4 800 kananpoikaa,

   ii) 3 000 munivaa kanaa,

   iii) 5 200 helmikanaa,

   iv) 4 000 naaraspuolista myskisorsaa tai Pekingin ankkaa taikka 3 200 urospuolista myskisorsaa tai Pekingin ankkaa tai muita ankkoja,

   v) 2 500 salvukukkoa, hanhea tai kalkkunaa;

f) lihantuotantoon tarkoitetuissa siipikarjarakennuksissa kokonaiskäyttöpinta-ala ei saa yksittäisessä tuotantoyksikössä ylittää 1 600:aa neliömetriä;

g) siipikarjarakennukset on rakennettava siten, että kaikki linnut pääsevät helposti ulkojaloittelualueelle.

4. Päivänvaloa voidaan täydentää keinovalaistuksella enintään 16 tunnin pituisen valoisan ajan varmistamiseksi päivittäin siten, että yön yhtäjaksoinen lepoaika, jolloin ei käytetä keinovalaistusta, on vähintään kahdeksan tuntia.

5. Tehokasvatuksen estämiseksi siipikarjaa on joko kasvatettava siihen asti, kun se saavuttaa vähimmäisiän, tai muussa tapauksessa on käytettävä hitaasti kasvavia siipikarjalinjoja. Jollei toimija käytä hitaasti kasvavia siipikarjalinjoja vähimmäisteurastusiät ovat seuraavat:

a) 81 vuorokautta kananpojilla,

b) 150 vuorokautta salvukukoilla,

c) 49 vuorokautta Pekingin ankoilla,

d) 70 vuorokautta myskisorsanaarailla,

e) 84 vuorokautta myskisorsauroksilla,

f) 92 vuorokautta sinisorsilla,

g) 94 vuorokautta helmikanoilla,

h) 140 vuorokautta uroskalkkunoilla ja paistiksi kasvatettavilla hanhilla ja

i) 100 vuorokautta naaraskalkkunoillla.

Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä hitaasti kasvavia linjoja koskevat perusteet tai laadittava niiden luettelo ja toimitettava nämä tiedot toimijoille, muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

▼B

13 artikla

Mehiläishoidon erityisvaatimukset ja eläinsuojat

1. Mehiläistarhojen on sijaittava siten, että mesi- ja siitepölylähteet ovat kolmen kilometrin säteellä tarhan sijaintipaikasta pääasiassa luonnonmukaisesti tuotettuja viljelykasveja ja/tai luonnonvaraisia kasveja ja/tai viljelykasveja, jotka on käsitelty menetelmin, joiden ympäristövaikutus on vähäinen, kuten neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ([1]) 36 artiklassa tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([2]) 22 artiklassa kuvatut menetelmät, jotka eivät saa vaikuttaa siihen, katsotaanko mehiläishoidon olevan luonnonmukaista. Edellä mainittuja vaatimuksia ei sovelleta alueisiin, joissa ei ole kukintaa, tai kun pesät ovat lepotilassa.

2. Jäsenvaltiot voivat määritellä alueita, joilla luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaista mehiläishoitoa ei ole mahdollista harjoittaa.

3. Mehiläispesät on valmistettava pääosin luonnollisista materiaaleista, jotka eivät aiheuta ympäristölle tai mehiläishoidon tuotteille kontaminaatiovaaraa.

4. Uusiin pohjukkeisiin tarvittavan mehiläisvahan on oltava peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä.

5. Pesissä saa käyttää ainoastaan luonnollisia aineita kuten kittivahaa, vahaa ja kasviöljyjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 25 artiklan soveltamista.

6. Kemiallisten synteettisten karkotteiden käyttö hunajaa kerättäessä on kielletty.

7. Sikiökakkujen käyttö on kielletty hunajan keruussa.

14 artikla

Pääsy ulkojaloittelualueille

1. Ulkojaloittelualueet voivat olla osittain katettuja.

2. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti kasvinsyöjien on päästävä laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat.

3. Jos kasvinsyöjät pääsevät laitumelle laidunkaudella ja talvella käytössä olevat kasvatustilat mahdollistavat eläinten vapaan liikkumisen, voidaan talvikuukausien osalta luopua ulkojaloittelualueiden vaatimuksesta.

4. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, yli vuoden ikäisten sonnien on päästävä laitumelle tai ulkojaloittelualueelle.

5. Siipikarjan on päästävä ulkojaloittelualueelle vähintään yhden kolmasosan ajan sen elinajasta.

6. Siipikarjan ulkojaloittelualueiden on oltava pääosin kasvuston peitossa, niissä on oltava suojaavat tilat ja linnuilla on oltava vaivaton pääsy riittävälle määrälle juottopaikkoja ja ruokinta-astioita.

([1]) EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

▼B

7. Jos siipikarja pidetään sisätiloissa yhteisön lainsäädännön perusteella asetettujen rajoitusten tai velvoitteiden vuoksi, sen saatavilla on oltava pysyvästi riittävä määrä karkearehua ja soveltuvia materiaaleja siipikarjan etologisten tarpeiden tyydyttämiseksi.

15 artikla

Eläintiheys

1. Kokonaiseläintiheyden on oltava sellainen, ettei 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu 170 kilogrammaa typpeä vuodessa maatalousmaana käytettävää hehtaaria kohti oleva raja ylity.

2. Edellä tarkoitetun asianmukaisen eläintiheyden määrittämiseksi toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava edellä mainittua rajaa vastaavat eläinyksikkömäärät ottaen ohjeellisesti huomioon liitteessä IV olevat luvut tai direktiivin 91/676/ETY nojalla vahvistetut asiaa koskevat kansalliset säännökset.

16 artikla

Ilman yhteyttä maahan olevan kotieläintuotannon kieltäminen

Kielletään sellainen ilman yhteyttä maahan oleva kotieläintuotanto, jonka yhteydessä eläimiä kasvattava toimija ei hoida maatalousmaata ja/tai ei ole tehnyt 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti kirjallista yhteistyösopimusta toisen toimijan kanssa.

17 artikla

Samanaikainen luonnonmukaisten ja muiden kuin luonnonmukaisten eläinten tuotanto

1. Tilalla saa olla eläimiä, joita ei ole kasvatettu luonnonmukaisesti edellyttäen, että ne kasvatetaan yksiköissä, joiden rakennukset ja lohkot on selvästi erotettu yksiköistä, joissa harjoitetaan luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaista tuotantoa, ja yksiköiden eläimet ovat eri lajia.

2. Muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä voidaan laiduntaa vuosittain rajoitetun ajan luonnonmukaisella laitumella edellyttäen, että eläimet ovat peräisin 3 kohdan b alakohdassa määritellystä tuotantojärjestelmästä ja ettei luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ole laitumella samanaikaisesti.

3. Luonnonmukaisesti kasvatetut eläimet voivat laiduntaa yhteislaitumella edellyttäen, että:

a) maata ei ole käsitelty vähintään kolmeen vuoteen tuotteilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa;

b) kaikki muut kuin luonnonmukaisesti kasvatetut eläimet, jotka käyttävät kyseistä maata, ovat peräisin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22 artiklassa kuvattuja tuotantojärjestelmiä vastaavista järjestelmistä;

c) luonnonmukaisesti kasvatetuista eläimistä tämän maan käyttämisen aikana saatuja eläintuotteita ei pidetä luonnonmukaisesta tuotannosta saatuina tuotteina, jollei eläimiä ole tarkoituksenmukaisella tavalla pidetty erillään muista kuin luonnonmukaisesti kasvatetuista eläimistä.

▼B

4. Harjoitettaessa vuodenaikojen mukaista siirtymistä laitumelta toiselle eläimet voivat laiduntaa myös muulla kuin luonnonmukaisella maalla, kun ne siirretään jalan laitumelta toiselle. Tällöin muiden kuin luonnonmukaisten rehujen (heinä ja muut kasvit, joita eläimet laiduntavat) osuus saa olla enintään 10 prosenttia vuotuisesta kokonaisannoksesta. Kyseinen luku lasketaan maatalousperäisen rehun kuiva-aineen prosenttiosuutena.

5. Toimijoiden on pidettävä kirjaa tämän artiklan säännösten käytöstä

18 artikla

Eläinten hoito

1. Luonnonmukaisessa maataloudessa ei saa toteuttaa rutiinitoimenpiteenä seuraavanlaisia toimia: kuminauhojen kiinnittäminen lampaiden häntiin, hännän tai hampaiden leikkaaminen tai nokan katkaiseminen ja sarvien poistaminen. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin sallia joitakin toimia turvallisuussyistä tai tapauskohtaisesti, jos niiden tavoitteena on parantaa eläinten terveyttä, hyvinvointia tai hygieniaa.

Eläimille on aiheutettava mahdollisimman vähän kärsimystä käyttämällä asianmukaista anestesiaa ja/tai kivunlievitystä ja huolehtimalla, että pätevä henkilöstö toteuttaa toimet eläimen kannalta soveltuvimmassa iässä.

2. Tuotteiden laadun ja perinteisten tuotantomenetelmien säilyttämiseksi sallitaan fyysinen kastraatio, mutta ainoastaan 1 kohdan toisessa alakohdassa asetetuin edellytyksin.

3. Silpominen, esimerkiksi mehiläiskuningatarten siipien typistäminen, on kielletty.

4. Eläinten lastaaminen ja purkaminen on tehtävä pakottamatta eläimiä sähköisin apuvälinein. Rauhoittavien allopaattisten lääkkeiden käyttö ennen kuljetusta tai sen aikana on kielletty.

3 j a k s o

R e h u t

19 artikla

Omalta tilalta ja muilta luonnonmukaisilta tiloilta peräisin oleva rehu

1. Edellä 17 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vuodenaikojen mukaista eläinten vuotuista laiduntamisjaksoa lukuun ottamatta kasvinsyöjien rehusta vähintään 50 prosenttia on tuotettava omassa tuotantoyksikössä, tai jos tämä ei ole mahdollista, yhteistyössä muiden ensisijassa saman alueen luonnonmukaisten tilojen kanssa.

2. Tuotantokauden lopussa mehiläisten pesiin on jätettävä riittävät hunaja- ja siitepölyvarastot, jotta mehiläiset selviävät talvehtimisesta.

▼B

3. Mehiläisyhdyskuntien ruokinta on sallittua, jos pesien eloonjääminen on äärimmäisten ilmasto-olosuhteiden vuoksi vaarassa ja ainoastaan viimeisen hunajankorjuun jälkeen, ja se on lopetettava 15 vuorokautta ennen seuraavan mesi- tai mesikastekauden alkamista. Ruokinnassa on käytettävä luonnonmukaisesti tuotettua hunajaa, luonnonmukaisesti tuotettua sokerisiirappia tai luonnonmukaisesti tuotettua sokeria.

20 artikla

Eläinten ravitsemuksellisia tarpeita vastaava rehu

1. Kaikki nuoret nisäkkäät on ruokittava mieluummin emänmaidolla kuin luonnollisella maidolla vähimmäisajan, jonka pituus on kolme kuukautta naudoilla (mukaan luettuina puhveli- ja biisonilajit) ja hevosilla, 45 vuorokautta lampailla ja vuohilla ja 40 vuorokautta sioilla.

2. Kasvinsyöjillä kasvatusmenetelmien on perustuttava laiduntamisen mahdollisimman laajaan hyödyntämiseen vuoden eri aikoina käytössä olevien laiduntamismahdollisuuksien mukaan. Päivittäisen annoksen sisältämästä kuiva-aineesta vähintään 60 prosenttia on oltava karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna. Maidon tuottamiseksi pidettävien eläimien osalta määrä voidaan vähentää 50 prosenttiin lypsykauden alussa enintään kolmen kuukauden ajaksi.

3. Sikojen ja siipikarjan päivittäisiin rehuannoksiin on lisättävä karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna.

4. Eläinten kasvattaminen sellaisissa olosuhteissa tai sellaista ravintoa käyttäen, joka saattaa aiheuttaa anemiaa, on kiellettyä.

5. Lihotusmenetelmät on voitava keskeyttää missä tahansa kasvatuksen vaiheessa. Pakkosyöttö on kielletty.

21 artikla

Siirtymävaiheen rehu

▼M1

1. Rehuannos voi sisältää keskimäärin enintään 30 prosenttia siirtymävaiheen rehuja. Jos siirtymävaiheen rehut ovat peräisin omaan tilaan kuuluvasta yksiköstä, prosenttilukua voidaan korottaa 100 prosenttiin.

▼M2

2. Karjalle syötetystä rehujen keskimääräisestä kokonaismäärästä 20 prosenttia saa olla peräisin laiduntamisesta luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisilla ensimmäisen siirtymävuoden pysyvillä laitumilla, monivuotisilla rehulohkoilla tai valkuaiskasviviljelmillä taikka niistä saadusta sadosta, jos ne kuuluvat omaan tilaan eivätkä ole kuuluneet kyseisen tilan luonnonmukaisen tuotannon yksikköön viimeisten viiden vuoden aikana. Käytettäessä sekä siirtymävaiheen rehuja että ensimmäisen siirtymävuoden lohkojen rehuja näiden rehujen yhteenlaskettu prosenttiosuus ei saa ylittää 1 kohdassa vahvistettuja enimmäisprosenttiosuuksia.

▼B

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa mainitut luvut lasketaan vuosittain kasviperäisten rehujen sisältämästä kuiva-aineesta.

▼B

22 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv alakohdassa tarkoitetut tuotteet ja aineet

1. Luonnonmukaisessa tuotannossa voidaan käyttää muita kuin luonnonmukaisia kasvi- ja eläinperäisiä rehuaineita 43 artiklassa säädettyjen rajoitusten mukaisesti ja ainoastaan, jos ne luetellaan liitteessä V ja mainitussa liitteessä säädettyjä rajoituksia noudatetaan.

2. Luonnonmukaisessa tuotannossa voidaan käyttää luonnonmukaisia eläinperäisiä rehuaineita ja kivennäisperäisiä rehuaineita ainoastaan, jos ne luetellaan liitteessä V ja mainitussa liitteessä säädettyjä rajoituksia noudatetaan.

3. Luonnonmukaisessa tuotannossa voidaan käyttää kalastuksesta saatavia tuotteita ja sivutuotteita ainoastaan, jos ne luetellaan liitteessä V ja mainitussa liitteessä säädettyjä rajoituksia noudatetaan.

4. Luonnonmukaisessa tuotannossa voidaan käyttää rehun lisäaineita, tiettyjä eläinten ruokinnassa käytettäviä tuotteita ja valmistuksen apuaineita ainoastaan, jos ne luetellaan liitteessä VI ja mainitussa liitteessä säädettyjä rajoituksia noudatetaan.

4 jakso

Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnällinen hoito

23 artikla

Tautien ennaltaehkäisy

1. Kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten eläinlääkkeiden tai antibioottien käyttö ennaltaehkäisevään hoitoon on kielletty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 24 artiklan 3 kohdan soveltamista.

2. Kielletään kasvun tai tuotannon edistämiseen tarkoitettujen aineiden (myös antibioottien, kokkidiostaattien ja muiden kasvun edistämiseen tarkoitettujen keinotekoisten valmisteiden), hormonien tai vastaavien aineiden käyttö lisääntymisen säätelemiseksi (esim. kiima-aikojen käynnistäminen tai samanaikaistaminen) tai muihin tarkoituksiin.

3. Jos eläimet hankitaan muuta kuin luonnonmukaista tuotantoa harjoittavista yksiköistä, paikallisista olosuhteista riippuen voidaan soveltaa seulontakokeiden tai karanteeniaikojen kaltaisia erityistoimenpiteitä.

4. Eläinsuojat, karsinat, laitteet ja välineet on puhdistettava ja desinfioitava asianmukaisesti ristitartuntojen ja tauteja kantavien organismien muodostumisen ehkäisemiseksi. Ulosteet, virtsa ja tähteeksi jäänyt tai haaskaantunut rehu on poistettava riittävän usein hajujen muodostumisen ja hyönteisten tai jyrsijöiden houkuttamisen välttämiseksi.

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 14 artiklan 1 kohdan f alakohdan soveltamiseksi eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettävien laitteiden puhdistuksessa ja desinfioimisessa saa käyttää ainoastaan liitteessä VII lueteltuja tuotteita. Rotanmyrkkyjä (joita käytetään ainoastaan pyydyksissä) ja liitteessä II lueteltuja tuotteita voidaan käyttää hyönteisten ja muiden tuholaisten poistamisessa eläinsuojista ja eläinten pidossa käytettävistä laitteista.

▼B

5. Rakennuksia on pidettävä tyhjillään jokaisen kasvatetun siipikarjaerän jälkeen. Tänä aikana rakennus laitteineen on puhdistettava ja desinfioitava. Lisäksi ulkotarhat on pidettävä tyhjillään kunkin kasvatetun siipikarjaerän jälkeen kasvuston takaisinkasvun mahdollistamiseksi. Jäsenvaltioiden on vahvistettava ajanjakso, jonka ajan ulkotilat on pidettävä tyhjillään. Toimijan on pidettävä kirjaa tämän ajanjakson soveltamisesta. Näitä vaatimuksia ei sovelleta, kun siipikarjaa ei kasvateta erissä, sitä ei pidetä ulkotarhassa ja se voi liikkua vapaasti koko päivän ajan.

24 artikla

Eläinlääkinnällinen hoito

1. Jos asetuksen (EY) N:o 834/2007 14 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa säädetyistä eläinten terveyden varmistamiseksi toteutetuista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta eläimet sairastuvat tai loukkaantuvat, ne on hoidettava viipymättä, tarvittaessa eristettyinä, ja tähän soveltuvissa tiloissa.

2. Kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten eläinlääkkeiden tai antibioottien sijasta on mieluummin käytettävä fytoterapeuttisia tuotteita, homeopaattisia tuotteita ja liitteessä V olevassa 3 osassa ja liitteessä VI olevassa 1.1 osassa lueteltuja tuotteita edellyttäen, että niillä on todellista terapeuttista vaikutusta eläinlajin kohdalla tai ne ovat soveltuvia hoidon kannalta.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden käytöllä ei ole vaikutusta sairauden tai loukkaantumisen hoidossa ja hoitotoimenpide on välttämätön eläimen kärsimysten tai hädän välttämiseksi, voidaan käyttää kemiallisesti syntetisoituja allopaattisia eläinlääkkeitä tai antibiootteja eläinlääkärin vastuulla.

4. Lukuun ottamatta rokotteita, loisten vastaisia käsittelyjä ja pakollisia taudinhävittämisohjelmia, kun eläimelle tai kasvatuserälle annetaan yli kolme kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten eläinlääkkeiden tai antibioottien avulla suoritettavaa hoitokertaa 12 kuukaudessa tai useampi kuin yksi hoitokerta, jos eläimen tuotantoelinkaari on alle vuoden mittainen, kyseisiä eläimiä tai niistä peräisin olevia tuotteita ei saa myydä luonnonmukaisina tuotteina, ja eläimiin on sovellettava 38 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä siirtymävaiheita.

Tällaisten olosuhteiden esiintymisestä on pidettävä kirjaa tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle.

5. Eläimelle normaaleissa käyttöolosuhteissa allopaattisen eläinlääkkeen avulla suoritetun viimeisen hoitokerran jälkeen noudatettava varoaika ennen kuin kyseisestä eläimestä voidaan valmistaa luonnonmukaisesti tuotettuja elintarvikkeita on kaksinkertainen direktiivin 2001/82/EY 11 artiklassa tarkoitettuun lainmukaiseen varoaikaan nähden tai, jos varoaikaa ei ole asetettu, 48 tuntia.

▼B

25 artikla

Erityissäännöt tautien ennaltaehkäisystä ja eläinlääkinnällisistä hoidoista mehiläishoidossa

1. Kehien, mehiläispesien ja kakuston suojaamiseksi erityisesti tuholaisilta saa käyttää ainoastaan jyrsijämyrkkyjä (ainoastaan pyydyksissä) ja liitteessä II lueteltuja asianmukaisia tuotteita.

2. Fysikaalinen käsittely mehiläistarhojen desinfioimiseksi esimerkiksi höyryllä tai avotulella on sallittu.

3. Koirassikiöiden tuhoaminen on sallittu ainoastaan *Varroa destructor* -punkin eristämiseksi.

4. Jos yhdyskunnat kaikista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta sairastuvat tai saavat loistartunnan, on ne hoidettava viipymättä ja tarvittaessa siirrettävä eristettyihin mehiläistarhoihin.

5. Eläinlääkkeitä voidaan käyttää luonnonmukaisessa mehiläishoidossa siinä määrin kuin vastaava käyttö on sallittu jäsenvaltiossa asiaa koskevien yhteisön säännösten tai yhteisön lainsäädännön mukaisten kansallisten säännösten mukaisesti.

6. Muurahais-, maito-, etikka- ja oksaalihappoa sekä mentolia, tymolia, eukalyptolia tai kamferia voidaan käyttää *Varroa destructor* -punkin hävittämiseksi.

7. Jos hoidossa käytetään kemiallisesti syntetisoituja allopaattisia tuotteita, hoitoa saavat yhdyskunnat on hoidon ajaksi sijoitettava eristettyihin mehiläistarhoihin ja kaikki vahat on korvattava luonnonmukaisesta mehiläishoidosta peräisin olevalla vahalla. Tämän jälkeen kyseisiin yhdyskuntiin sovelletaan 38 artiklan 3 kohdassa säädettyä yhden vuoden siirtymävaihetta.

8. Edellä 7 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta 6 kohdassa lueteltuihin tuotteisiin.

▼M2

2 a LUKU

Vesiviljelyeläinten tuotanto

1 jakso

Yleiset säännöt

25 a artikla

Soveltamisala

Tässä luvussa vahvistetaan yksityiskohtaiset tuotantosäännöt liitteessä XIII a luetelluille kala-, äyriäis-, piikkinahkais- ja nilviäislajeille.

Sitä sovelletaan soveltuvin osin eläinplanktoniin, pieniin äyriäisiin, rataseläimiin, matoihin ja muihin rehuna käytettäviin vesieläimiin.

▼M2

25 b artikla

Viljelyväliaineen soveltuvuus ja kestävä hoitosuunnitelma

1. Tähän lukuun sovelletaan 6 b artiklan 1–5 kohdan säännöksiä.

2. Kestävään hoitosuunnitelmaan on kirjattava neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) mukaiset petoeläimiä vastaan toteutettavat suoja- ja torjuntatoimenpiteet sekä kansalliset säännöt.

3. Vierekkäisten toimijoiden on tarvittaessa laadittava hoitosuunnitelmansa todennettavalla tavalla yhteensovitetusti.

4. Kalalammikoissa, altaissa tai uoma-altaissa harjoitettavan vesiviljelyeläinten tuotannon tapauksessa vesiviljelylaitoksissa on oltava joko luonnollisia suodatinkerroksia, saostuslammikoita tai biologisia tai mekaanisia suodattimia jätteiksi katsottavien ravinteiden keräämiseksi, tai niissä on käytettävä merileviä ja/tai eläimiä (simpukoita ja levää), jotka parantavat osaltaan jäteveden laatua. Jätevesien laatua on tarvittaessa seurattava säännöllisin väliajoin.

25 c artikla

Luonnonmukaisten ja muiden kuin luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten samanaikainen tuotanto

1. Toimivaltainen viranomainen voi antaa hautomoille ja kasvattamoille luvan kasvattaa sekä luonnonmukaisia että muita kuin luonnonmukaisia poikasia samassa laitoksessa edellyttäen, että yksiköt on erotettu fyysisesti toisistaan ja että niillä on erilliset vedenjakelujärjestelmät.

2. Toimivaltainen viranomainen voi lihotusvaiheen tuotannon yhteydessä sallia samassa laitoksessa luonnonmukaisia ja muita kuin luonnonmukaisia vesieläinten tuotantoyksiköitä, edellyttäen että tämän asetuksen 6 b artiklan 2 kohdan säännöksiä noudatetaan, kun asiaan liittyy vesiviljelyeläinten eri tuotantovaihteita ja käsittelyjaksoja.

3. Toimijoiden on pidettävä kirjaa tämän artiklan säännösten noudattamisesta.

2 jakso

Vesiviljelyeläinten alkuperä

25 d artikla

Luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten alkuperä

1. Viljelyssä on käytettävä paikallisesti kasvatettuja lajeja, ja jalostuksella on pyrittävä saamaan aikaan kantoja, jotka soveltuvat paremmin viljelyolosuhteisiin, ovat terveitä ja hyödyntävät rehuvaroja hyvin. Lajien alkuperästä ja käsittelystä on toimitettava asiakirjatodisteet tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle.

2. On valittava lajeja, joita voidaan kasvattaa aiheuttamatta merkittävää vahinkoa luonnonvaraisille kannoille.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

▼M2

25 e artikla

Muiden kuin luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten alkuperä ja hoito

1. Luonnosta pyydystettyjä tai muita kuin luonnonmukaisia vesiviljelyeläimiä voidaan tuoda viljelylaitokseen jalostustarkoituksissa tai geenikannan parantamiseksi, tai jos luonnonmukaisia vesiviljelyeläimiä ei ole saatavilla. Tällaisiin eläimiin on sovellettava luonnonmukaista tuotantotapaa vähintään kolmen kuukauden ajan ennen kuin niitä voidaan käyttää jalostukseen.

2. Muita kuin luonnonmukaisesti vesiviljeltyjä poikasia voidaan tuoda viljelylaitokseen jatkokasvatustarkoituksissa ja silloin, kun luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten poikasia ei ole saatavilla. Luonnonmukaista tuotantotapaa on noudatettava vähintään tuotantojakson viimeisten kahden kolmanneksen aikana.

3. Viljelylaitokseen tuotavien muiden kuin luonnonmukaisesti vesiviljeltyjen poikasten enimmäisosuus on 80 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, 50 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä ja 0 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

4. Luonnonvaraisten vesiviljelyeläinten poikasten keruu jatkokasvatustarkoituksiin on erityisesti rajattava seuraaviin tapauksiin:

a) kalojen ja äyriäisten toukkien ja poikasten luonnollinen virtaus täytettäessä lammikoita, viljelyrakennelmia ja -laitteita;

b) eurooppalainen lasiankerias, edellyttäen että alueella on käytössä hyväksytty ankeriaanhoitosuunnitelma ja että ankeriaan keinotekoinen lisääntyminen on edelleen ratkaisematta.

3 jakso

Käytännöt vesiviljelyeläinten hoidossa

25 f artikla

Yleiset vesiviljelyeläinten tuotantoa koskevat säännöt

1. Vesiviljelyeläinten tuotantoympäristö on suunniteltava siten, että lajikohtaisten erityistarpeidensa mukaisesti

a) eläimillä on riittävästi tilaa niiden hyvinvoinnin takaamiseksi;

b) eläimiä pidetään hyvälaatuisessa, riittävän happipitoisessa vedessä;

c) eläimiä pidetään lajin vaatimusten mukaisissa lämpötila- ja valo-olosuhteissa maantieteellinen sijainti huomioon ottaen;

d) makean veden kaloja viljeltäessä pohjatyypin on vastattava mahdollisimman tarkoin luonnonolosuhteita;

e) karppeja viljeltäessä pohjan on oltava luonnon maa-ainesta.

2. Eläintiheys vahvistetaan liitteessä XIII a laji- tai lajiryhmäkohtaisesti. Tarkasteltaessa eläintiheyden vaikutuksia viljeltyjen kalojen hyvinvointiin on seurattava kalojen kuntoa (kuten evä- ja muita vaurioita, kasvunopeutta, käyttäytymistä ja yleistä terveydentilaa) ja veden laatua.

▼M2

3. Vesieläinten viljelyrakennelmien suunnittelussa ja rakentamisessa on määriteltävä virtausnopeudet ja fysikokemialliset parametrit, joiden avulla voidaan turvata eläinten terveys ja hyvinvointi ja ottaa huomioon niiden käyttäytymistarpeet.

4. Viljelyrakennelmat on suunniteltava ja sijoitettava ja niitä on käytettävä siten, että karkaamisriski on mahdollisimman pieni.

5. Jos kaloja tai äyriäisiä pääsee karkuun, on toteutettava aiheellisia toimia paikalliseen ekosysteemiin kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi, mukaan luettuna takaisinpyynti, kun se on tarkoituksenmukaista. Asiakirjatodisteet on säilytettävä.

25 g artikla

Vesiviljelyrakennelmia koskevat erityiset säännöt

1. Kiertovesilaitokset ovat vesiviljelyeläinten tuotannossa kiellettyjä lukuun ottamatta hautomoita ja kasvattamoita sekä luonnonmukaiseksi rehuksi käytettävien lajien tuotantoa varten.

2. Maalla sijaitsevien kasvatusyksiköiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) läpivirtausjärjestelmissä on voitava seurata ja valvoa sekä sisään- että ulosvirtaavan veden virtausnopeutta ja veden laatua;

b) ”veden ja maan rajapinnasta” vähintään viiden prosentin suuruisen osan on oltava luonnollisen kasviston peitossa.

3. Meressä sijaitsevien viljelyrakennelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) niiden on sijaittava paikassa, jossa veden virtaus, syvyys ja veden vaihtumisnopeus ovat riittäviä merenpohjaan ja ympäröivään vesistöön kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi;

b) häkkien suunnittelussa, rakentamisessa ja kunnossapidossa on otettava huomioon toimintaympäristön olosuhteet.

4. Keinolämmitys tai veden jäähdytys sallitaan ainoastaan hautomoissa ja kasvattamoissa. Veden lämmittämiseen tai jäähdyttämiseen voidaan käyttää porakaivovettä kaikissa tuotantovaiheissa.

25 h artikla

Vesiviljelyeläinten hoito

1. Vesiviljelyeläinten käsittely on vähennettävä minimiin ja toteutettava erittäin huolellisesti asianmukaisin välinein ja menetelmin, joiden tarkoituksena on käsittelyihin liittyvän stressin ja fyysisten vaurioiden välttäminen. Emokantoja on käsiteltävä siten, että fyysiset vauriot ja stressi saadaan vähennettyä minimiin, ja tarvittaessa on käytettävä anestesiaa. Luokittelutoimet on pidettävä mahdollisimman vähäisinä, ja niitä on tehtävä vain kalojen hyvinvoinnin varmistamiseksi.

▼M2

2. Keinovalon käyttöön on sovellettava seuraavia rajoituksia:

a) luonnollisen päivänpituuden pidentämiseksi keinovalon käyttö ei saa ylittää kasvatettavien eläinten etologisten tarpeiden, maantieteellisten olosuhteiden ja yleisen terveyden mukaista enimmäismäärää, joka on 16 tuntia päivässä, paitsi lisääntymistarkoituksissa;

b) valon voimakkuuden äkillisiä muutoksia on vältettävä käyttämällä himmennettäviä valoja tai taustavalaistusta.

3. Ilmastus sallitaan eläinten hyvinvoinnin ja terveyden varmistamiseksi sillä edellytyksellä, että mekaanisten ilmastimien voimanlähteenä käytetään lähinnä uusiutuvia energialähteitä.

Kaikki tällainen käyttö on merkittävä vesiviljelyn tuotantorekisteriin.

4. Nestemäisen hapen käyttö sallitaan ainoastaan eläinten terveyteen liittyvistä syistä, kriittisissä tuotantovaiheissa tai kuljetuksen aikana seuraavissa tapauksissa:

a) jos lämpötila kohoaa tai ilmanpaine laskee poikkeuksellisesti tai jos esiintyy satunnaista pilaantumista;

b) jos tehdään satunnaisia kantojen hallintamenettelyjä, kuten näytteenottoja ja lajitteluja;

c) viljelylaitoksessa olevan kannan eloonjäämisen takaamiseksi.

Asiakirjatodisteet on säilytettävä.

5. Teurastusmenetelmien on oltava sellaisia, että kalat saadaan tainnutettua välittömästi ja kivuttomasti. Teuraskokojen, lajien ja tuotantopaikkojen erot on otettava huomioon optimaalisia teurastusmenetelmiä tarkasteltaessa.

4 jakso

Eläinten lisääntyminen

25 i artikla

Hormonien käyttökielto

Hormonien ja hormonijohdannaisten käyttö on kielletty.

5 jakso

Kalojen, äyriäisten ja piikkinahkaisten rehu

25 j artikla

Rehuja koskevat yleiset säännöt

Ruokintajärjestelmiä suunniteltaessa on otettava huomioon:

a) eläinten terveys;

▼M2

b) tuotteiden korkea laatu ja niiden ravitsemuksellinen koostumus, mikä takaa lopullisen syötävän tuotteen korkean laadun;

c) vähäiset ympäristövaikutukset.

25 k artikla

Lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehuja koskevat erityissäännöt

1. Lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehu on hankittava ensisijaisesti seuraavista lähteistä:

a) vesiviljelystä peräisin olevat luonnonmukaiset rehutuotteet;

b) luonnonmukaisesta vesiviljelystä saaduista perkeistä valmistettu kalajauho ja kalaöljy;

c) kalajauho ja kalaöljy sekä kalaperäiset ainesosat, jotka on saatu kestävässä kalastuksessa ihmisravinnoksi pyydettyjen kalojen perkeistä;

d) liitteessä V luetellut kasvi- ja eläinperäiset luonnonmukaiset rehuaineet, mainitussa liitteessä vahvistettua rajoitusta noudattaen.

2. Jos 1 kohdassa mainittua rehua ei ole saatavilla, muusta kuin luonnonmukaisesta vesiviljelystä saaduista perkeistä peräisin olevaa kalajauhoa ja kalaöljyä tai ihmisravinnoksi pyydetyistä kaloista saatuja perkeitä voidaan käyttää 31 päivään joulukuuta 2014 ulottuvalla siirtymäkaudella. Tällaisen rehuaineen osuus saa olla enintään 30 prosenttia päivittäisestä annoksesta.

3. Rehu voi koostua enintään 60-prosenttisesti luonnonmukaisista kasvituotteista.

4. Lohen ja taimenen rehussa voidaan käyttää ensisijaisesti luonnonmukaisista lähteistä, kuten luonnonmukaisesti kasvatettujen äyriäisten kuorista, saatua astaksantiinia kyseisten kalalajien fysiologisten tarpeiden rajoissa. Jos luonnonmukaisia lähteitä ei ole saatavilla, voidaan käyttää luonnosta saatua astaksantiinia (kuten Phaffia-hiivaa).

25 l artikla

Eräiden vesiviljelyeläinten rehuja koskevat erityissäännöt

1. Liitteessä XIII a olevassa 6, 7 ja 9 jaksossa tarkoitettuja vesiviljelyeläimiä on ruokittava lammissa ja järvissä luontaisesti esiintyvillä rehuilla.

2. Jos luontaisia rehuvaroja ei ole saatavilla riittävästi 1 kohdan mukaisia tarkoituksia varten, voidaan käyttää luonnonmukaista kasviperäistä rehua, joka on mieluiten kasvatettu kyseisessä laitoksessa, tai merileviä. Toimijoiden on pidettävä kirjaa lisärehun käyttötarpeesta.

▼M2

3. Jos luonnonravintoa täydennetään 2 kohdan mukaisesti, 7 jaksossa mainittujen lajien ja 9 jaksossa mainitun kiinanhaimonnin (*Pangasius* sp.) rehuannos voi koostua enintään 10-prosenttisesti kestävästä kalastuksesta saadusta kalajauhosta tai kalaöljystä.

25 m artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan iii alakohdassa tarkoitetut tuotteet ja aineet

1. Vain liitteessä V lueteltuja eläin- ja kivennäisperäisiä rehuaineita saa käyttää luonnonmukaisessa vesiviljelyssä.

2. Liitteessä VI lueteltuja rehun lisäaineita, tiettyjä eläinten ruokinnassa käytettäviä tuotteita ja valmistuksen apuaineita voidaan käyttää, jos mainitussa liitteessä säädettyjä rajoituksia noudatetaan.

6 jakso

Nilviäisiä koskevat erityissäännöt

25 n artikla

Kasvatusalue

1. Simpukanviljelyä voidaan harjoittaa samalla vesialueella kuin kalojen ja merilevien luonnonmukaista kasvatusta sekaviljelyjärjestelmässä, josta on ilmoitettava kestävässä hoitosuunnitelmassa. Simpukoita voidaan viljellä sekaviljelyssä myös yhdessä kotilosimpukoiden, kuten rantakotiloiden, kanssa.

2. Luonnonmukaista simpukantuotantoa on harjoitettava alueilla, jotka on merkitty viitoilla, kohoilla tai muilla selkeillä merkeillä, ja ne on tarvittaessa rajattava verkkokasseilla, häkeillä tai muilla keinotekoisilla laitteilla.

3. Luonnonmukaisissa äyriäisviljelylaitoksissa on vähennettävä suojeltaville lajeille aiheutuvat riskit minimiin. Jos petoeläinten torjuntaan käytetään verkkoja, ne on suunniteltava siten, ettei niistä aiheudu vahinkoa sukeltaville linnuille.

25 o artikla

Toukkien hankinta

1. Simpukanviljelyssä voidaan käyttää tuotantoalueen ulkopuolelta tulevia luonnonvaraisia toukkia edellyttäen, että siitä ei aiheudu merkittäviä ympäristövahinkoja, se on paikallisen lainsäädännön mukaisesti sallittua ja että toukat ovat peräisin

a) yhdyskunnista, jotka eivät todennäköisesti selviä hengissä talven yli tai joista on ylitarjontaa, tai

▼M2

b) keruulaitteisiin spontaanisti asettuneista simpukantoukkien yhdyskunnista.

On kirjattava, mistä, milloin ja miten luonnonvaraiset toukat kerättiin, jotta mahdollistetaan niiden jäljitettävyys takaisin keruupaikalle.

Muista kuin luonnonmukaisista simpukkahautomoista saatuja toukkia voidaan kuitenkin käyttää luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä seuraavia enimmäisprosenttiosuuksia noudattaen: 80 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, 50 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä ja 0 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä.

2. Japaninosterin (*Crassostrea gigas*) tapauksessa etusija on annettava kannalle, johon sovelletaan valikoivaa jalostusta luonnonvaraisen lisääntymisen vähentämiseksi.

25 p artikla

Hoito

1. Tuotannossa on käytettävä eläintiheyttä, joka ei ylitä muiden kuin luonnonmukaisten äyriäisten yhteydessä kyseisessä vesiviljelylaitoksessa käytettyä eläintiheyttä. Lajittelu, harvennus ja eläintiheyden mukauttaminen on tehtävä biomassan mukaan siten, että varmistetaan eläinten hyvinvointi ja tuotteiden korkea laatu.

2. Ei-toivotut kasvustot on poistettava fysikaalisin menetelmin tai käsin ja tarvittaessa palautettava mereen pois äyriäislaitoksista. Äyriäiset voidaan käsitellä tuotantojakson aikana yhden kerran kalkkiliuoksella kilpailevan kasvuston torjumiseksi.

25 q artikla

Viljelysäännöt

1. Sinisimpukoiden viljely köysissä ja muut liitteessä XIII a olevassa 8 jaksossa luetellut menettelyt voivat sopia luonnonmukaiseen tuotantoon.

2. Nilviäisten pohjaviljely sallitaan ainoastaan, jos keruu- ja kasvatusalueille ei aiheudu merkittäviä ympäristövaikutuksia. Mahdollisimman vähäisiä ympäristövaikutuksia koskevan väitteen tueksi on laadittava tuotantoaluetta koskeva tutkimus ja raportti, joka toimijan on esitettävä tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle. Raportti on lisättävä erillisenä lukuna kestävään hoitosuunnitelmaan.

25 r artikla

Ostereiden viljelyä koskevat erityissäännöt

Ostereiden viljely paaluihin kiinnitetyissä häkeissä on sallittua. Nämä tai muut osterinviljelyssä käytettävät rakenteet on sijoitettava siten, että vältetään seinämän muodostuminen rannikon edustalle. Tuotannon optimoimiseksi kanta on sijoitettava huolellisesti kasvualustoille ottaen huomioon vuorovesivaihtelut. Tuotannon on täytettävä liitteessä XIII a olevassa 8 jaksossa luetellut vaatimukset.

▼M2

7 jakso

Tautien ennaltaehkäisy ja eläinlääkinnällinen hoito

25 s artikla

Tautien ennaltaehkäisyä koskevat yleiset säännöt

1. Direktiivin 2006/88/EY 9 artiklan mukaisessa eläinten terveydenhoitosuunnitelmassa on esitettävä yksityiskohtaisesti bioturvallisuutta ja tautien ennaltaehkäisyä koskevat menettelyt ja annettava kirjallinen suostumus vesiviljelyeläinten terveydestä huolehtivien pätevien toimijoiden tarjoamaan, tuotantoyksikköön suhteutettuun terveysneuvontaan; näiden toimijoiden on vierailtava laitoksessa vähintään kerran vuodessa simpukkaviljelmillä vähintään joka toinen vuosi.

2. Rakennelmat, välineet ja laitteet on puhdistettava ja desinfioitava asianmukaisesti. Ainoastaan liitteessä VII olevassa 2.1 ja 2.2 jaksossa lueteltuja tuotteita saa käyttää.

3. Viljelytauon osalta säädetään seuraavaa:

a) Toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, onko viljelytauko tarpeen ja mikä on sen asianmukainen kesto, jota sovelletaan kunkin tuotantojakson jälkeen merellä olevissa avoimen veden viljelyrakennelmissa. Tästä on laadittava asiakirjat. Viljelytaukoa suositellaan myös muiden säiliöitä, kalalammikoita ja häkkejä käyttävien tuotantomenetelmien yhteydessä;

b) viljelytauko ei ole pakollinen simpukanviljelyn yhteydessä;

c) viljelytauon aikana vesiviljelyeläinten tuotantoon käytettävät häkit tai muut rakenteet on tyhjennettävä, desinfioitava ja jätettävä tyhjiksi ennen uutta käyttöä.

4. Syömättä jäänyt kalanrehu, ulosteet ja kuolleet eläimet on tarvittaessa poistettava viipymättä, jotta voidaan välttää veden laadun suhteen merkittävien ympäristövahinkojen riski, vähentää tautiriskejä ja välttää houkuttelemasta hyönteisiä tai jyrsijöitä.

5. Ultraviolettivaloa ja otsonia saa käyttää ainoastaan hautomoissa ja kasvattamoissa.

6. Ulkoloisien biologisessa torjunnassa on etusijalle asetettava puhdistajakalojen käyttö.

25 t artikla

Eläinlääkinnällinen hoito

1. Jos asetuksen (EY) N:o 834/2007 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohdan mukaisista eläinten terveyden varmistamiseksi toteutetuista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta ilmenee jokin terveysongelma, voidaan käyttää eläinlääkinnällisiä hoitoja seuraavassa tärkeysjärjestyksessä:

a) kasvi-, eläin- tai mineraaliperäiset aineet homeopaattisessa laimennoksessa;

b) ilman anesteettista vaikutusta olevat kasvit ja niiden uutteet; ja

▼M2

c) seuraavat aineet: hivenaineet, metallit, luonnolliset immunostimulantit tai hyväksytyt probiootit.

2. Lääkehoitojen käyttö rajoitetaan kahteen hoitokertaan vuodessa lukuun ottamatta rokotteita ja pakollisia taudinhävittämisohjelmia. Vesiviljelyeläimiin, joiden tuotantojakso on alle vuoden pituinen, sovelletaan kuitenkin vain yhtä lääkehoitokertaa. Jos mainitut lääkehoitojen rajoitukset ylitetään, näin käsiteltyjä vesiviljelyeläimiä ei voi myydä luonnonmukaisina tuotteina.

3. Jäsenvaltioiden hallinnoimia pakollisia valvontaohjelmia lukuun ottamatta loiskäsittelyjen käyttö rajoitetaan kahteen kertaan vuodessa, tai yhteen kertaan vuodessa, kun tuotantojakso on alle 18 kuukautta.

4. Eläinlääkinnällisten lääkehoitojen ja 3 kohdan mukaisten loiskäsittelyjen, myös pakollisten taudinvalvonta- ja hävittämisohjelmien mukaisten käsittelyjen yhteydessä noudatettavan varoajan on oltava kaksi kertaa niin pitkä kuin direktiivin 2001/82/EY 11 artiklassa tarkoitettu lakisääteinen varoaika, tai jos varoaikaa ei ole täsmennetty, 48 tuntia.

5. Eläinlääkettä käytettäessä sen käytöstä on aina ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle ennen eläinten saattamista myyntiin luonnonmukaisesti tuotettuina. Hoidon kohteena olleen kannan on oltava selkeästi tunnistettavissa.

▼B

3 LUKU

Jalostetut tuotteet

26 artikla

Jalostettujen rehujen ja elintarvikkeiden tuotantoa koskevat säännöt

1. Elintarvikkeiden ja rehujen jalostuksessa käytettävien lisäaineiden, valmistuksen apuaineiden sekä muiden aineiden ja ainesosien samoin kuin valmistusmenetelmien, kuten savustamisen, on oltava hyvien tuotantotapojen periaatteiden mukaisia.

2. Jalostettuja rehuja tai elintarvikkeita tuottavien toimijoiden on otettava käyttöön kriittisten valmistusvaiheiden systemaattiseen määrittelyyn perustuvat asianmukaiset menettelyt ja pidettävä ne ajan tasalla.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen soveltamisella varmistetaan, että jalostetut tuotteet täyttävät aina luonnonmukaista tuotantoa koskevat säännöt.

4. Toimijoiden on noudatettava 2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ja pantava ne täytäntöön. Toimijoiden on erityisesti:

a) toteutettava varotoimenpiteitä muiden kuin sallittujen aineiden tai tuotteiden aiheuttaman kontaminaatiovaaran ehkäisemiseksi;

b) toteutettava asianmukaisia puhdistustoimenpiteitä, valvottava niiden tehokkuutta ja pidettävä kirjaa kyseisistä toimista;

▼B

c) taattava, ettei muita kuin luonnonmukaisia tuotteita saateta markkinoille viittaamalla luonnonmukaiseen tuotantotapaan niiden merkinnöissä.

5. Edellä 2 ja 4 kohdassa olevien säännösten lisäksi toimijan on silloin, kun myös muita kuin luonnonmukaisia tuotteita valmistetaan tai varastoidaan kyseisessä valmistusyksikössä:

a) suoritettava toiminnot yhtenäisenä jaksona, kokonaisina erinä, ajallisesti tai paikallisesti erillään vastaaville muille kuin luonnonmukaisille tuotteille suoritettavista toiminnoista;

b) varastoitava luonnonmukaiset tuotteet ennen toimintojen suorittamista ja niiden suorittamisen jälkeen eri paikkaan ja eri aikoina kuin muut kuin luonnonmukaiset tuotteet;

c) ilmoitettava tuotteista tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle ja pidettävä ajan tasalla olevaa kirjaa kaikista toiminnoista ja jalostetuista määristä;

d) toteutettava tarvittavat toimenpiteet erien tunnistamiseksi sekä sekoittumisen tai vaihtumisen estämiseksi muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden kanssa;

e) suoritettava luonnonmukaisia tuotteita koskevat toiminnot vasta tuotantovälineiden puhdistuksen jälkeen.

27 artikla

Eräiden tuotteiden ja aineiden käyttö elintarvikkeiden jalostuksessa

1. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 19 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseksi luonnonmukaisten elintarvikkeiden jalostuksessa voidaan viiniä lukuun ottamatta käyttää ainoastaan seuraavia aineita:

a) tämän asetuksen liitteessä VIII luetellut aineet;

b) elintarvikkeiden jalostuksessa tavanomaisesti käytetyt mikro-organismi- ja entsyymivalmisteet; ►**M1** elintarvikelisäaineina käytettävät entsyymit on kuitenkin lueteltava liitteessä VIII olevassa A jaksossa; ◄

c) neuvoston direktiivin 88/388/ETY ([1]) 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdassa määritellyt aineet ja tuotteet, jotka luokitellaan luontaisten aromiaineiden tai luontaisten aromivalmisteiden ryhmään mainitun direktiivin 9 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti;

d) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/36/EY ([2]) 2 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaiset lihan ja munankuorien leimaamisessa käytettävät väriaineet;

e) juomavesi ja tavanomaisesti elintarvikkeiden jalostuksessa käytetty suola (perusainesosana natriumkloridi tai kaliumkloridi);

f) mineraalit (mukaan luettuina hivenaineet), vitamiinit, aminohapot ja mikroravintoaineet ovat sallittuja ainoastaan, jos niiden käyttö on lakisääteistä elintarvikkeissa, joihin niitä lisätään.

([1]) EYVL L 184, 15.7.1988, s. 61.
([2]) EYVL L 237, 10.9.1994, s. 13.

▼B

2. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 23 artiklan 4 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta laskettaessa

a) liitteessä VIII luetellut elintarvikelisäaineet, joiden kohdalle on merkitty tähti koodisarakkeeseen, lasketaan maatalousperäisiksi ainesosiksi;

b) mainitun artiklan 1 kohdan b, c, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja valmisteita ja aineita, joiden kohdalle ei ole merkitty tähteä koodisarakkeeseen, ei lasketa maatalousperäisiksi ainesosiksi;

▼M1

c) hiiva ja hiivatuotteet lasketaan maatalousperäisiksi ainesosiksi 31 päivästä joulukuuta 2013 alkaen.

▼B

3. Liitteessä VIII lueteltujen seuraavien aineiden käyttöä tarkastellaan uudelleen ennen 31 päivää joulukuuta 2010:

a) natriumnitriitti ja kaliumnitraatti A jaksossa kyseisten lisäaineiden poistamiseksi luettelosta;

b) rikkidioksidi ja kaliumdisulfiitti A jaksossa;

c) suolahappo B jaksossa Gouda-, Edam-, Maasdammer-, Boerenkaas-, Friese- ja Leidse Nagelkaas -juustojen valmistuksessa.

Edellä a alakohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun yhteydessä otetaan huomioon se, missä määrin jäsenvaltiot ovat onnistuneet löytämään turvallisia vaihtoehtoja nitriiteille ja/tai nitraateille, sekä se, miten ne ovat edistyneet vaihtoehtoisia jalostusmenetelmiä sekä luonnonmukaisten lihavalmisteiden tuotanto- ja jalostushygieniaa koskevien koulutusohjelmien käyttöönottamisessa.

▼M1

4. Toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan käyttää edellä mainittuna aikana luonnonvärejä ja luonnollisia päällysaineita sellaisten keitettyjen munien kuorien perinteistä koristevärjäämistä varten, joita tuotetaan niiden saattamiseksi markkinoille tiettynä vuodenaikana. Lupa voi koskea rautaoksidien ja -hydroksidien synteettisiä muotoja 31 päivään joulukuuta 2013. Luvat on ilmoitettava komissiolle ja jäsenvaltioille.

27 a artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 20 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi seuraavia aineita voidaan käyttää hiivan tuotannossa ja hiivavalmisteissa:

a) tämän asetuksen liitteessä VIII olevassa C jaksossa luetellut aineet;

b) tämän asetuksen 27 artiklan 1 kohdan b ja e alakohdassa tarkoitetut tuotteet ja aineet.

▼B

28 artikla

Tiettyjen muiden kuin luonnonmukaisten, maatalousperäisten ainesosien käyttö elintarvikkeiden jalostuksessa

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 19 artiklan 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi tämän asetuksen liitteessä IX lueteltuja muita kuin luonnonmukaisia maatalousperäisiä ainesosia saa käyttää luonnonmukaisia elintarvikkeita jalostettaessa.

29 artikla

Jäsenvaltion antama lupa käyttää muita kuin luonnonmukaisia maatalousperäisiä elintarvikkeiden ainesosia

1. Jos maatalousperäinen ainesosa ei sisälly tämän asetuksen liitteeseen IX, sitä voidaan käyttää ainoastaan seuraavin edellytyksin:

a) toimija on toimittanut jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki vaaditut todisteet siitä, ettei kyseistä ainesosaa tuoteta yhteisössä luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti riittävästi, eikä sitä voida tuoda kolmansista maista;

b) jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on antanut väliaikaisen luvan käyttää ainesosaa enintään 12 kuukauden ajan tarkastettuaan, että toimija on ottanut asianmukaisesti yhteyttä yhteisön toimittajiin sen varmistamiseksi, että vaaditut laatuvaatimukset täyttäviä ainesosia ei ole saatavilla;

c) kyseistä ainesosaa koskevaa lupaa ei ole päätetty peruuttaa 3 tai 4 kohdan säännösten mukaisesti.

Jäsenvaltio voi pidentää b alakohdassa säädettyä lupaa enintään kolme kertaa aina 12 kuukauden ajaksi.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu lupa on annettu, jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä seuraavat tiedot:

a) päivä, jona lupa on annettu, ja kun kyseessä on lupa, jonka voimassaoloaikaa on pidennetty, päivä, jona ensimmäinen lupa on annettu;

b) luvan haltijan nimi, osoite, puhelinnumero ja tarvittaessa faksinumero ja sähköpostiosoite; luvan antaneen viranomaisen yhteyspisteen nimi ja osoite;

c) kyseisen maataloudesta peräisin olevan ainesosan nimi ja tarvittaessa tarkka kuvaus ja laatuvaatimukset;

d) niiden tuotteiden tyyppi, joiden valmistukseen kyseistä ainesosaa tarvitaan;

e) vaaditut määrät ja perustelut näille määrille;

f) puutteen syyt ja arvioitu kesto;

▼B

g) päivä, jona jäsenvaltio toimittaa lupaa koskevan ilmoituksen muille jäsenvaltioille ja komissiolle. Komissio ja/tai jäsenvaltiot voivat julkistaa nämä tiedot.

3. Jos jonkin jäsenvaltion komissiolle tai luvan antaneelle jäsenvaltiolle toimittamat huomautukset osoittavat ainesosaa olevan saatavilla puutteen aikana, jäsenvaltio voi peruuttaa luvan tai lyhentää sen suunniteltua voimassaoloaikaa. Sen on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa, viidentoista työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona se sai kyseiset tiedot.

4. Jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta asia saatetaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 37 artiklan mukaisesti perustetun komitean tutkittavaksi. Annetun luvan peruuttamisesta tai sen voimassaoloajan muuttamisesta tai tarvittaessa siitä, että kyseinen ainesosa sisällytetään tämän asetuksen liitteeseen IX, voidaan päättää mainitun artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5. Kun kyseessä on 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu luvan voimassaoloajan pidennys, sovelletaan 2 ja 3 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

▼M2

29 a artikla

Merileviä koskevat erityissäännökset

1. Jos lopputuote on tuore merilevä, juuri korjatun merilevän huuhtelussa on käytettävä merivettä.

Jos lopputuote on kuivattu merilevä, huuhteluun voidaan käyttää myös juomavettä. Kosteuden poistamiseen voidaan käyttää suolaa.

2. Merilevään suoraan kosketuksissa olevan avotulen käyttäminen on kuivaamisessa kiellettyä. Jos kuivauksessa käytetään köysiä tai muita välineitä, niissä ei saa olla kiinnittymisenestoaineita eikä puhdistus- tai desinfiointiaineita, paitsi jos tuote on lueteltu liitteessä VII tätä käyttötarkoitusta varten.

▼B

4 LUKU

Tuotteiden kerääminen, pakkaaminen, kuljettaminen ja varastointi

30 artikla

Tuotteiden kerääminen ja kuljettaminen valmistusyksiköihin

Toimijat voivat kerätä luonnonmukaiset ja muut kuin luonnonmukaiset tuotteet samanaikaisesti ainoastaan, jos toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla voidaan estää mahdollinen sekoittumisen tai vaihtumisen muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden kanssa ja varmistaa luonnonmukaisten tuotteiden tunnistaminen. Toimijan on pidettävä tuotteiden keräyspäiviin, -tunteihin, -reittiin sekä vastaanottopäivään ja -aikaan liittyvät tiedot tarkastuslaitoksen tai tarkastusviranomaisen saatavilla.

▼B

31 artikla

Tuotteiden pakkaaminen ja kuljettaminen toisille toimijoille tai toisiin yksiköihin

1. Rajoittamatta muiden lainsäädännössä säädettyjen merkintöjen soveltamista, toimijoiden on varmistettava, että luonnonmukaiset tuotteet kuljetetaan toisiin yksiköihin, myös tukku- ja vähittäiskauppiaille, ainoastaan sellaisissa pakkauksissa, säiliöissä tai ajoneuvoissa, jotka on suljettu siten, ettei sisältöä voida korvata toisella tuotteella sinettiä vilpillisesti käsittelemättä tai rikkomatta, ja varustettuna merkinnöillä, joista käy ilmi:

a) toimijan nimi ja osoite sekä, jos eri kuin toimija, tuotteen omistajan tai myyjän nimi ja osoite;

b) tuotteen nimi, tai jos kyseessä on rehuseos, rehuseoksen kuvaus, sekä viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan;

c) sen tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen nimi ja/tai tunnusnumero, joka vastaa toimijalle tehtävistä tarkastuksista; ja

d) tarvittaessa erätunnus, joka on joko kansallisesti hyväksytyn tai tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen kanssa sovitun merkintäjärjestelmän mukainen ja joka mahdollistaa erän yhdistämisen 66 artiklassa tarkoitettuun kirjanpitoon.

Ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa vaaditut tiedot voidaan myös esittää saateasiakirjassa, jos tällainen asiakirja voidaan kiistatta yhdistää tuotteen pakkaukseen, säiliöön tai sitä kuljettavaan ajoneuvoon. Saateasiakirjaan on merkittävä toimittajaa ja/tai kuljetusliikettä koskevat tiedot.

2. Pakkauksen, säiliöiden tai ajoneuvojen sulkeminen ei ole tarpeen, jos:

a) kuljetus tapahtuu suoraan kahden toimijan välillä, jotka molemmat kuuluvat luonnonmukaisten tuotteiden valvontajärjestelmään, ja

b) tuotteiden mukana on asiakirja, josta käy ilmi 1 kohdassa vaaditut tiedot, ja

c) sekä lähettävä että vastaanottava toimija pitää kirjaa tällaisista kuljetuksista, ja tällaisista kuljetuksista vastaavalla tarkastuslaitoksella tai -viranomaisella on mahdollisuus tutustua näihin tietoihin.

32 artikla

Erityissäännöt rehun kuljettamisesta toisiin tuotanto-/valmistusyksiköihin tai varastointitiloihin

Kuljetettaessa rehua muihin tuotanto- tai valmistusyksiköihin tai varastointitiloihin toimijoiden on varmistettava, että 31 artiklan säännösten lisäksi seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) luonnonmukaisesti tuotetut rehut, siirtymävaiheen rehut ja muut kuin luonnonmukaisesti tuotetut rehut on kuljetuksen aikana erotettava toisistaan tehokkaasti fyysisesti;

▼B

b) ajoneuvoja ja/tai säiliöitä, joissa on kuljetettu muita kuin luonnonmukaisia tuotteita, käytetään luonnonmukaisten tuotteiden kuljettamiseen edellyttäen, että:

i) ne on puhdistettu perusteellisesti ja puhdistuksen tehokkuus on tarkastettu ennen luonnonmukaisten tuotteiden kuljetusta; toimijan on pidettävä kirjaa näistä toiminnoista;

ii) kaikki 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti arvioituihin riskeihin suhteutetut asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan, ja toimija varmistaa tarvittaessa, ettei muita kuin luonnonmukaisia tuotteita pidetä kaupan niin, että niissä on viittaus luonnonmukaiseen tuotantoon;

iii) toimija pitää kirjaa tällaisista kuljetuksista, ja tarkastuslaitoksella tai -viranomaisella on mahdollisuus tutustua näihin tietoihin;

c) valmiit luonnonmukaiset rehut on kuljetettava fyysisesti erillään tai eri aikoina kuin muut lopputuotteet;

d) tuotteiden määrä kuljetuksen alkaessa ja kuljetuksen aikana sekä kullekin vastaanottajalle toimitetut määrät on kirjattava aina kuljetuksen yhteydessä.

▼M2

32 a artikla

Elävien kalojen kuljetus

1. Elävät kalat on kuljetettava asiaankuuluvissa säiliöissä, joissa on puhdasta vettä, joka täyttää kalojen fysiologiset tarpeet lämpötilan ja liuenneen hapen suhteen.

2. Säiliöt on ennen luonnonmukaisten kalojen ja kalatuotteiden kuljetusta puhdistettava, desinfioitava ja huuhdeltava perusteellisesti.

3. Stressin vähentämiseksi on toteutettava varotoimenpiteitä. Eläintiheys ei saa kuljetuksen aikana saavuttaa lajille haitallista tasoa.

4. Edellä olevassa 1–3 kohdassa tarkoitetuista seikoista on säilytettävä asiakirjatodisteet.

▼B

33 artikla

Tuotteiden vastaanottaminen muista yksiköistä ja muilta toimijoilta

Vastaanottaessaan luonnonmukaista tuotetta toimijan on tarkastettava, että pakkaus tai säiliö on suljettu, jos sitä vaaditaan, ja että 31 artiklassa tarkoitetut merkinnät on tehty.

Toimijan on ristiintarkastettava 31 artiklassa tarkoitetussa merkinnässä olevat tiedot saateasiakirjassa olevien tietojen kanssa. Näiden tarkastusten tulokset on mainittava selvästi 66 artiklassa tarkoitetuissa kirjanpitoasiakirjoissa.

▼B

34 artikla

Erityissäännöt kolmansista maista tuotavien tuotteiden vastaanottamisesta

Luonnonmukaisia tuotteita voidaan tuoda kolmansista maista ainoastaan sellaisissa pakkauksissa ja säiliöissä, jotka on suljettu tavalla, joka estää niiden sisällön korvaamisen toisella tuotteella ja jotka on varustettu viejän tunnistusmerkinnällä sekä muilla merkeillä ja numeroilla, joiden perusteella erä voidaan tunnistaa kolmansista maista tapahtuvalle tuonnille tapauksen mukaan myönnetystä tarkastustodistuksesta.

Vastaanottaessaan kolmannesta maasta tuodun luonnonmukaisen tuotteen ensimmäisen vastaanottajan on tarkastettava pakkauksen tai säiliön sulkeminen ja, jos tuotteet tuodaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan mukaisesti, tarkastettava, että mainitussa artiklassa mainittu todistus kattaa lähetyksen sisältämän tuotetyypin. Näiden tarkastusten tulokset on mainittava selvästi tämän asetuksen 66 artiklassa tarkoitetuissa kirjanpitoasiakirjoissa.

35 artikla

Tuotteiden varastointi

1. Varastointialueita on hoidettava niin, että erät voidaan tunnistaa ja välttää sekoittuminen tuotteisiin ja/tai aineisiin, jotka eivät täytä luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä, tai tällaisten tuotteiden tai aineiden aiheuttama kontaminaatio. Luonnonmukaisten tuotteiden on jatkuvasti oltava selvästi tunnistettavissa.

▼M2

2. Kun kyseessä ovat luonnonmukaista kasvin-, merilevän-, kotieläin- ja vesiviljelyeläintuotantoa harjoittavat yksiköt, tuotantoyksikössä ei saa varastoida muita kuin tämän asetuksen mukaisesti sallittuja tuotantopanoksia.

3. Tilalla saa varastoida allopaattisia eläinlääkkeitä ja antibiootteja edellyttäen, että ne ovat eläinlääkärin asetuksen (EY) N:o 834/2007 14 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohdassa tai 15 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen hoitojen yhteydessä määräämiä, niitä säilytetään valvotussa paikassa ja ne kirjataan tämän asetuksen 76 artiklassa tarkoitettuun eläinrekisteriin tai tarvittaessa tämän asetuksen 79 b artiklassa tarkoitettuun vesiviljelyn tuotantorekisteriin.

▼B

4. Jos toimijat käsittelevät sekä muita kuin luonnonmukaisia tuotteita että luonnonmukaisia tuotteita ja viimeksi mainittuja säilytetään varastointitiloissa, joissa säilytetään myös muita maataloustuotteita tai elintarvikkeita:

a) luonnonmukaiset tuotteet on pidettävä erillään muista maataloustuotteista ja/tai elintarvikkeista;

b) on toteutettava kaikki toimenpiteet lähetysten tunnistamiseksi ja sekoittumisen tai vaihtumisen estämiseksi muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden kanssa;

▼B

c) tilat on puhdistettu asianmukaisesti ja puhdistuksen tehokkuus on tarkastettu ennen luonnonmukaisten tuotteiden varastointia; toimijoiden on pidettävä kirjaa näistä toimista.

5 LUKU

Luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymistä koskevat säännöt

36 artikla

Kasvit ja kasvituotteet

1. Jotta kasvien ja kasvituotteiden voidaan katsoa olevan luonnonmukaisia, asetuksen (EY) N:o 834/2007 9, 10, 11 ja 12 artiklassa ja tämän asetuksen 1 luvussa tarkoitettuja tuotantosääntöjä ja tarvittaessa tämän asetuksen 6 luvussa olevia poikkeuksellisia tuotantosääntöjä on pitänyt noudattaa viljelylohkolla vähintään kahden vuoden siirtymävaiheen ajan ennen kylvöä tai nurmialojen osalta vähintään kahden vuoden ajan ennen niiden käyttöä luonnonmukaiseksi rehuksi tai monivuotisten kasvien osalta, nurmikasveja lukuun ottamatta, vähintään kolmen vuoden ajan ennen luonnonmukaisten tuotteiden ensimmäistä satoa.

2. Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että siirtymävaiheeseen katsotaan takautuvasti kuuluvan myös aiemmat ajanjaksot, joiden aikana:

a) viljelylohkoilla toteutettiin toimenpiteitä, jotka määritellään asetuksen (EY) N:o 1257/99 tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti toteutettavassa ohjelmassa tai muussa virallisessa ohjelmassa, edellyttäen, että kyseisillä toimenpiteillä varmistetaan, ettei mainituilla lohkoilla ole käytetty tuotteita, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, tai

b) lohkot ovat olleet luonnontilassa olevia aloja tai maatalousmaata, joita ei ole käsitelty tuotteilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu ajanjakso voidaan ottaa huomioon takautuvasti ainoastaan, jos toimivaltaiselle viranomaiselle on toimitettu riittävät todisteet, jotta se voi vakuuttua siitä, että edellytykset ovat täyttyneet vähintään kolmen vuoden ajan.

3. Toimivaltainen viranomainen voi päättää pidentää 1 kohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen kestoa tietyissä tapauksissa, joissa maa on saastunut tuotteista, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa.

4. Jäsenvaltio voi sellaisten lohkojen osalta, jotka on jo siirretty luonnonmukaiseen maatalouteen tai joita ollaan siirtämässä siihen ja jotka käsitellään tuotteella, jota ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, lyhentää 1 kohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen kestoa seuraavissa kahdessa tapauksessa:

a) lohkot on käsitelty tuotteella, jota ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämien pakollisten taudin tai tuholaisen torjumistoimien vuoksi;

▼B

b) lohkot on käsitelty tuotteella, jota ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymien tieteellisten kokeilujen yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädetyissä tapauksissa siirtymävaiheen kesto vahvistetaan seuraavien seikkojen perusteella:

a) kyseisen tuotteen on hajottava siten, että siirtymävaiheen päättyessä jäämien määrä maaperässä, ja jos kyseessä on monivuotinen viljelmä, kasvissa on merkityksetön;

b) käsittelyn jälkeen korjattua satoa ei saa myydä siten, että tuotteeseen on liitetty viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan.

Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle pakollisia toimenpiteitä koskevasta päätöksestään.

▼M2

36 a artikla

Merilevät

1. Merilevien korjuualueen osalta siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta.

2. Merileväviljely-yksikön osalta siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta tai yksi kokonainen tuotantojakso riippuen siitä, kumpi näistä on pidempi.

▼B

37 artikla

Maan siirtämistä luonnonmukaiseen kotieläintuotantoon koskevat erityissäännöt

1. Tämän asetuksen 36 artiklassa tarkoitettuja siirtymävaiheen sääntöjä sovelletaan tuotantoyksikön koko rehunviljelyalaan.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, siirtymävaiheen kesto voidaan lyhentää yhteen vuoteen sellaisten laidunten ja ulkojaloittelualueiden kohdalla, joilla laidunnetaan muita lajeja kuin kasvinsyöjiä. Tämän vaiheen kesto voidaan lyhentää kuuteen kuukauteen, jollei kyseistä maata ole käsitelty viimeisen vuoden aikana tuotteilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa.

▼B

38 artikla

Eläimet ja eläintuotteet

1. Jos tilalle on tuotu muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä asetuksen (EY) N:o 834/2007 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ja tämän asetuksen 9 ja/tai 42 artiklan mukaisesti ja eläintuotteita on tarkoitus myydä luonnonmukaisina tuotteina, asetuksen (EY) N:o 834/2007 9, 10, 11 ja 14 artiklassa ja tämän asetuksen II osaston 2 luvussa ja tarvittaessa 42 artiklassa tarkoitettuja tuotantosääntöjä on pitänyt noudattaa vähintään:

a) 12 kuukauden ajan lihantuotantoon käytettävien hevos- ja nautaeläinten (mukaan luettuina puhveli- ja biisonilajit) osalta ja joka tapauksessa vähintään kolmen neljäsosan ajan niiden eliniästä;

b) 6 kuukauden ajan pienten märehtijöiden ja sikojen sekä maidontuotantoon käytettävien eläinten osalta;

c) 10 viikon ajan alle kolmen vuorokauden ikäisinä tilalle tuodun ja lihantuotantoon käytettävän siipikarjan osalta;

d) 6 viikon ajan munantuotantoon käytettävän siipikarjan osalta.

2. Jos tilalla on siirtymävaiheen alkaessa muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä, niistä peräisin olevat tuotteet voidaan katsoa asetuksen (EY) N:o 834/2007 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisesti luonnonmukaisiksi, jos siirtyminen koskee koko tuotantoyksikön kohdalla samanaikaisesti sekä kotieläintuotantoa, laitumia ja/tai mitä tahansa rehunviljelyyn käytettyä alaa, kokonaissiirtymävaiheen kesto olemassa olevien eläinten ja niiden jälkeläisten sekä laitumien ja/tai minkä tahansa rehunviljelyyn käytettävän alan osalta voidaan lyhentää 24 kuukauteen, jos eläimet ruokitaan pääosin tuotantoyksikön tuotteilla.

3. Mehiläishoidon tuotteet voidaan myydä siten, että niihin liitetään viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan ainoastaan, jos luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä on noudatettu vähintään yhden vuoden ajan.

4. Mehiläistarhojen siirtymävaihetta ei sovelleta sovellettaessa tämän asetuksen 9 artiklan 5 kohtaa.

5. Siirtymävaiheen aikana vaha on korvattava luonnonmukaisesta mehiläishoidosta peräisin olevalla vahalla.

▼M2

38 a artikla

Vesiviljelyeläinten tuotanto

1. Vesiviljelyn tuotantoyksiköihin on sovellettava seuraavia siirtymävaiheita seuraavanlaisissa, vesiviljelyeläimiä sisältävissä vesiviljelylaitoksissa:

a) laitoksissa, joita ei voida tyhjentää, puhdistaa ja desinfioida, siirtymävaiheen pituus on 24 kuukautta;

b) laitoksissa, jotka on tyhjennetty tai pidetty tyhjillään, siirtymävaiheen pituus on 12 kuukautta;

▼M2

c) laitoksissa, jotka on tyhjennetty, puhdistettu ja desinfioitu, siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta;

d) avoimen veden laitoksissa, simpukanviljelylaitokset mukaan luettuina, siirtymävaiheen pituus on kolme kuukautta.

2. Toimivaltainen viranomainen voi päättää hyväksyä taannehtivasti siirtymävaiheeseen kuuluvaksi minkä tahansa aiemmin ilmoitetun jakson, jonka aikana laitoksia ei käsitelty sellaisilla tuotteilla tai altistettu sellaisille tuotteille, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa.

▼B

6 LUKU

Poikkeukselliset tuotantosäännöt

1 jakso

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin ilmastollisiin, maantieteellisiin tai rakenteellisiin rajoitteisiin liittyvät poikkeukselliset tuotantosäännöt

39 artikla

Eläinten pitäminen kytkettyinä

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan a alakohdan edellytyksiä toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan pitää nautakarjaa pienillä tiloilla kytkettynä, jos karjaa ei ole mahdollista pitää niiden käyttäytymistarpeiden kannalta sopivissa ryhmissä edellyttäen, että se pääsee 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti laitumelle laidunkaudella ja sillä on vähintään kahdesti viikossa pääsy ulkojaloittelualueille, jos laiduntaminen ei ole mahdollista.

40 artikla

Rinnakkainen tuotanto

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä tuottajalla voi olla luonnonmukaista ja muuta kuin luonnonmukaista tuotantoa harjoittavia yksiköitä samalla alueella:

a) kun kyseessä on monivuotisten kasvien tuotanto, joka edellyttää vähintään kolmen vuoden viljelykautta ja jossa lajikkeita ei ole helppo erottaa toisistaan edellyttäen että seuraavat edellytykset täyttyvät:

   i) kyseinen tuotanto kuuluu siirtymäsuunnitelmaan, johon tuottaja on muodollisesti sitoutunut ja jossa kyseisten maa-alueiden viimeisen osuuden siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon aloitetaan mahdollisimman pian mutta viimeistään viiden vuoden kuluessa;

▼B

ii) kaikkia kyseisestä yksiköstä saatuja tuotteita pidetään pysyvästi erillään asianmukaisilla toimenpiteillä;

iii) tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle on ilmoitettu jokaisen kyseisen tuotteen korjuusta vähintään 48 tuntia ennakolta;

iv) tuottaja ilmoittaa korjuun jälkeen valvontaviranomaiselle tai -laitokselle kyseisissä yksiköissä korjatut täsmälliset määrät ja erillään pitämisen varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet;

v) toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt siirtymäsuunnitelman ja IV osaston 1 ja 2 luvussa tarkoitetut valvontatoimenpiteet; tämä hyväksyminen on vahvistettava vuosittain siirtymäsuunnitelman käynnistymisen jälkeen;

b) kun kyseessä ovat jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät maataloustutkimukseen tai muodolliseen koulutukseen tarkoitetut alueet ja edellyttäen, että a alakohdan ii, iii ja iv alakohdassa ja v alakohdan asiaa koskevassa osassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

c) kun kyseessä on siementen, kasvullisesti lisätyn aineiston ja taimien tuotanto ja edellyttäen, että a alakohdan ii, iii ja iv alakohdassa ja v alakohdan asiaa koskevassa osassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

d) kun kyseessä on ainoastaan laiduntamiseen käytetty nurmi.

2. Toimivaltainen viranomainen voi antaa maataloustutkimusta tai muodollista koulutusta harjoittaville tiloille luvan kasvattaa saman lajin eläimiä luonnonmukaisesti ja muulla tavoin kuin luonnonmukaisesti, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) yksikköjen eläimiä, eläintuotteita, lantaa ja rehuja pidetään pysyvästi erillään asianmukaisilla, tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle ennakolta ilmoitetuilla toimenpiteillä;

b) tuottaja ilmoittaa tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle ennakolta eläinten tai eläintuotteiden toimittamisesta tai myynnistä;

c) toimija ilmoittaa tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle yksiköissä tuotetut tarkat määrät ja kaikki ominaispiirteet, joiden avulla tuotteet voidaan tunnistaa, sekä vahvistaa, että tuotteiden pitämiseksi erillään on toteutettu toimenpiteitä.

41 artikla

Mehiläishoitoyksiköiden hoito pölytyksen varmistamiseksi

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyjä edellytyksiä toimijalla voi pölytyksen varmistamiseksi olla samalla tilalla luonnonmukaisia ja muita kuin luonnonmukaisia mehiläishoitoyksiköitä edellyttäen, että luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen kaikki vaatimukset täyttyvät, lukuun ottamatta mehiläistarhojen sijaintia koskevia säännöksiä. Tuolloin tuotetta ei saa myydä luonnonmukaisena.

▼B

Toimijan on pidettävä kirjaa tämän säännöksen käytöstä.

2 jakso

Poikkeukselliset tuotantosäännöt, joita sovelletaan kun asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luonnonmukaisesti tuotettuja tuotantopanoksia ei ole saatavilla

42 artikla

Muiden kuin luonnonmukaisesti kasvatettujen eläinten käyttö

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ja toimivaltaisen viranomaisen ennakolta antamalla luvalla

a) kun parvi muodostetaan ensimmäistä kertaa, sitä uudistetaan tai se perustetaan uudelleen eikä luonnonmukaisesti kasvatettua siipikarjaa ole saatavilla riittävästi, siipikarjan luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön voidaan tuoda muulla tavalla kuin luonnonmukaisesti kasvatettua siipikarjaa edellyttäen, että munantuotantoon tarkoitetut kananuorikot ja lihantuotantoon tarkoitettu siipikarja ovat alle kolmen vuorokauden ikäisiä;

b) muulla tavalla kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja, enintään 18 viikon ikäisiä munantuotantoon tarkoitettuja kananuorikoita voidaan tuoda luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön 31 päivään joulukuuta 2011 asti, kun luonnonmukaisesti kasvatettuja kananuorikoita ei ole saatavilla ja edellyttäen, että 2 luvun 3 ja 4 jaksossa säädettyjä asiaa koskevia säännöksiä noudatetaan.

43 artikla

►M2 Muun kuin luonnonmukaisen kasvi- ja eläinperäisen rehun käyttö kotieläinten ruokinnassa ◄

Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä sallitaan kasvi- ja eläinperäisen muun kuin luonnonmukaisen rehun käyttö rajoitetussa määrin, jos yksinomaan luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevan rehun saanti osoittautuu viljelijälle mahdottomaksi. Muiden kuin luonnonmukaisten rehujen sallittu enimmäisosuus 12 kuukaudessa on muilla lajeilla kuin kasvinsyöjillä:

a) 10 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 200931 päivään joulukuuta 2009;

b) 5 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 201031 päivään joulukuuta 2011.

Nämä luvut lasketaan vuosittain maatalousperäisten rehujen sisältämästä kuiva-aineesta. Muiden kuin luonnonmukaisten rehujen sallittu enimmäisosuus päivittäisestä annoksesta on 25 prosenttia kuiva-aineesta laskettuna.

Toimijan on pidettävä kirjaa tämän säännöksen soveltamistarpeesta.

▼B

44 artikla

Muun kuin luonnonmukaisen mehiläisvahan käyttö

Uusissa tarhoissa tai siirtymävaiheen aikana muuta kuin luonnonmukaista mehiläisvahaa saa käyttää ainoastaan

a) kun luonnonmukaisesta mehiläishoidosta peräisin olevaa mehiläisvahaa ei ole saatavilla markkinoilla;

b) kun on todistettu, ettei siinä ole aineita, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa ja

c) edellyttäen, että se on kuorimavahaa.

45 artikla

Sellaisten siementen ja sellaisen kasvullisen lisäysaineiston käyttö, jota ei ole saatu luonnonmukaisella tuotantotavalla

1. Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjä edellytyksiä:

a) voidaan käyttää siemeniä ja kasvullista lisäysaineistoa, jotka on saatu tuotantoyksiköstä, joka on siirtymässä luonnonmukaiseen maatalouteen;

b) kun a alakohta ei ole sovellettavissa jäsenvaltiot voivat antaa luvan muiden kuin luonnonmukaisten siementen tai muun kuin luonnonmukaisen kasvullisen lisäysaineiston käytölle, jos niitä ei ole saatavilla luonnonmukaisesta tuotannosta. Muiden kuin luonnonmukaisten siementen ja siemenperunoiden käyttöön sovelletaan kuitenkin jäljempänä olevaa 2–9 kohtaa.

2. Muita kuin luonnonmukaisia siemeniä ja siemenperunoita voidaan käyttää edellyttäen, että niitä ei käsitellä muilla kuin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti siementen käsittelyyn hyväksytyillä kasvinsuojeluaineilla, jollei jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ole määrännyt kemiallista käsittelyä neuvoston direktiivin 2000/29/EY ([1]) mukaisesti kasvien terveyteen liittyvistä syistä kaikille jonkin lajin lajikkeille alueella, jolla siemeniä tai siemenperunoita on tarkoitus käyttää.

3. Lajit, joiden osalta luonnonmukaisesti tuotettuja siemeniä tai siemenperunoita on saatavilla riittävästi monen lajikkeen osalta kaikkialla yhteisössä, vahvistetaan liitteessä X.

Liitteessä X luetelluille lajeille ei voida antaa 1 kohdan b alakohdan mukaista lupaa, jollei niiden käyttö ole perusteltua jostakin 5 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista syistä.

4. Jäsenvaltiot voivat siirtää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun luvan myöntämistä koskevan tehtävän jollekin niiden valvonnassa olevalle julkishallinnon elimelle tai asetuksen (EY) N:o 834/2007 27 artiklassa tarkoitetuille tarkastusviranomaisille tai -laitoksille.

([1]) EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

▼B

5. Lupa käyttää siemeniä tai siemenperunoita, joita ei ole saatu luonnonmukaisella tuotantotavalla, voidaan myöntää ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) lajille, jota käyttäjä haluaa käyttää, ei ole rekisteröity lajikkeita 48 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan;

b) yksikään toimittaja eli toimija, joka markkinoi siemeniä tai siemenperunoita muille toimijoille, ei pysty toimittamaan siemeniä tai siemenperunoita ennen kylvämistä tai istuttamista, vaikka käyttäjä on tilannut siemenet tai siemenperunat hyvissä ajoin;

c) lajiketta, jota käyttäjä haluaa käyttää, ei ole rekisteröity 48 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan ja käyttäjä pystyy osoittamaan, ettei yksikään saman lajin rekisteröidyistä vaihtoehtoisista lajikkeista ole soveltuva ja että lupa on tämän vuoksi tärkeä hänen tuotantonsa kannalta;

d) se on perusteltua jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää tutkimuskäyttöä, pienimuotoista kenttätutkimusta tai lajikkeiden suojelua varten.

6. Lupa on myönnettävä ennen kylvämistä.

7. Lupa voidaan myöntää ainoastaan yksittäisille käyttäjille yhden kauden ajaksi kerrallaan, ja luvista vastaavan viranomaisen tai laitoksen on rekisteröitävä hyväksytyt siementen tai siemenperunoiden määrät.

8. Poiketen siitä, mitä 7 kohdassa säädetään, jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi myöntää kaikille käyttäjille yleisen luvan:

a) tietylle lajille, jos ja siinä määrin kuin 5 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus täyttyy;

b) tietylle lajikkeelle, jos ja siinä määrin kuin 5 kohdan c alakohdassa säädetty vaatimus täyttyy.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut luvat on merkittävä selkeästi 48 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan.

9. Lupa voidaan myöntää ainoastaan kausina, joiden osalta tietokanta on päivitetty 49 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3 jakso

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin luonnonmukaisesti kasvatettujen kotieläinten hoitoa koskeviin erityisongelmiin liittyvät poikkeukselliset tuotantosäännöt

46 artikla

Luonnonmukaisesti kasvatettujen kotieläinten hoitoon liittyvät erityisongelmat

Lihantuotantoon tarkoitettuja täysikasvuisia nautoja voidaan loppulihotusvaiheessa pitää sisätiloissa edellyttäen, että sisälläpitojakso on pituudeltaan enintään yksi viidesosaa niiden elinajasta ja kaikissa tapauksissa enintään kolmen kuukauden ajan.

▼M1

3 a jakso

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen erityisten tuotteiden ja aineiden käyttämistä jalostuksessa koskevat poikkeukselliset tuotantosäännöt

46 a artikla

Muun kuin luonnonmukaisen hiivauutteen lisääminen

Jos asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan e alakohdan säännöksiä sovelletaan, luonnonmukaisen hiivan tuotannossa sallitaan, että kasvualustaan lisätään enintään 5 prosenttia muuta kuin luonnonmukaista hiivauutetta tai autolysaattia (kuiva-aineena laskettuna), jos toimijat eivät voi saada luonnonmukaisesti tuotettua hiivauutetta tai autolysaattia.

Luonnonmukaisen hiivauutteen tai autolysaatin saatavuutta tarkastellaan uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 tämän säännöksen poistamiseksi.

▼B

4 jakso

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 22 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettuihin hätätilanteisiin liittyvät poikkeukselliset tuotantosäännöt

47 artikla

Hätätilanteet

Toimivaltainen viranomainen voi väliaikaisesti sallia:

a) lauman tai parven uudistamisen tai uudelleen perustamisen muilla kuin luonnonmukaisilla eläimillä, kun eläinten kuolleisuus on suuri tautien tai hätätilanteiden seurauksena eikä luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ole saatavilla;

b) mehiläistarhojen uudelleen muodostamisen muilla kuin luonnonmukaisilla mehiläisillä, kun mehiläisten kuolleisuus on suuri tautien tai hätätilanteiden seurauksena eikä luonnonmukaisia mehiläistarhoja ole saatavilla;

c) rajoitetun ajan ja erityisillä alueilla, että yksittäiset toimijat käyttävät muita kuin luonnonmukaisia rehuja, jos rehusato menetetään tai tuotannolle asetetaan rajoituksia erityisesti poikkeuksellisten sääilmiöiden, tartuntataudin puhkeamisen, myrkyllisten aineiden aiheuttaman saastumisen tai tulipalon vuoksi;

d) mehiläisten ruokkimisen luonnonmukaisesti tuotetulla hunajalla, luonnonmukaisesti tuotetulla sokerilla tai luonnonmukaisesti tuotetulla sokerisiirapilla meden tai mesikasteen tuotannon estävien pitkään kestävien poikkeuksellisten sääolojen tai hätätilanteiden vuoksi.

▼B

Toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnän saatuaan yksittäisten toimijoiden on pidettävä kirjaa edellä mainittujen poikkeusten käytöstä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle niille ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti myönnetyt poikkeukset yhden kuukauden kuluessa hyväksymisestä.

7 LUKU

Siementietokanta

48 artikla

Tietokanta

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että käyttöön otetaan tietokanta, jossa luetellaan lajikkeet, joiden luonnonmukaisella tuotantomenetelmällä saatuja siemeniä tai siemenperunoita on saatavilla kyseisen jäsenvaltion alueella.

2. Tietokantaa ylläpitää joko jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämä viranomainen tai laitos, jäljempänä ”tietokannan ylläpitäjä”. Jäsenvaltiot voivat myös nimetä jonkin toisen maan viranomaisen tai yksityisen laitoksen.

3. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tietokannan ylläpidosta vastaava viranomainen tai yksityinen laitos.

49 artikla

Rekisteröinti

1. Lajikkeet, joiden luonnonmukaisesti tuotettuja siemeniä tai siemenperunoita on saatavilla, on rekisteröitävä 48 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan toimittajan pyynnöstä.

2. Edellä olevan 45 artiklan 5 kohtaa sovellettaessa on katsottava, ettei tietokantaan rekisteröimättömiä lajikkeita ole saatavilla.

3. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä kaikkien sen alueella viljeltyjen lajien tai lajiryhmien osalta, mihin aikaan vuodesta tietokantaa on säännöllisesti päivitettävä. Tietokannassa on oltava tätä päätöstä koskevat tiedot.

50 artikla

Rekisteröintiedellytykset

1. Rekisteröintiä varten toimittajan on:

a) osoitettava, että hänelle tai viimeisimmälle toimijalle, silloin kun toimittaja käy ainoastaan kauppaa esipakatuilla siemenillä tai siemenperunoilla, on tehty asetuksen (EY) N:o 834/2007 27 artiklassa tarkoitettu tarkastus;

▼B

b) osoitettava, että markkinoille saatettavat siemenet tai siemenperunat vastaavat siemeniin ja siemenperunoihin sovellettavia yleisiä vaatimuksia;

c) annettava käyttöön kaikki tämän asetuksen 51 artiklassa edellytetyt tiedot ja sitouduttava päivittämään ne tietokannan ylläpitäjän pyynnöstä tai silloin, kun päivitys on tarpeen tietojen luotettavuuden varmistamiseksi.

2. Tietokannan ylläpitäjä voi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksynnän saatuaan hylätä toimittajan rekisteröintihakemuksen tai poistaa aiemmin hyväksytyn rekisteröinnin, jos toimittaja ei täytä 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

51 artikla

Rekisteröidyt tiedot

1. Edellä 48 artiklassa tarkoitetussa tietokannassa on oltava kaikkien rekisteröityjen lajikkeiden ja kaikkien toimittajien osalta vähintään seuraavat tiedot:

a) lajin tieteellinen nimi ja lajikenimi;

b) toimittajan tai hänen edustajansa nimi ja yhteystiedot;

c) alue, jolla toimittaja pystyy toimittamaan siemenet tai siemenperunat käyttäjälle tavanomaisen toimitusajan kuluessa;

d) maa, jossa lajike on testattu ja hyväksytty viljelykasvien ja vihannesten yhteistä lajikeluetteloa varten, tai alue, jolla tämä on tehty, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta annetussa neuvoston direktiivissä 2002/53/EY ([1]) ja vihannesten siementen pitämisestä kaupan annetussa neuvoston direktiivissä 2002/55/EY ([2]) olevien määritelmien mukaisesti;

e) päivämäärä, josta alkaen siemenet tai siemenperunat ovat saatavilla;

f) asetuksen (EY) N:o 834/2007 27 artiklassa tarkoitetusta toimijan tarkastuksesta vastaavan tarkastusviranomaisen tai -laitoksen nimi ja/tai tunnusnumero.

2. Toimittajan on viipymättä ilmoitettava tietokannan ylläpitäjälle, jos jotakin tietokantaan rekisteröityä lajiketta ei ole enää saatavilla. Muutokset on syötettävä tietokantaan.

3. Edellä 1 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi tietokannassa on oltava luettelo liitteessä X mainituista lajeista.

([1]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.
([2]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.

▼B

52 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Edellä 48 artiklassa tarkoitetun tietokannan tietojen on oltava siementen tai siemenperunoiden käyttäjien ja kaikkien muidenkin saatavilla ilmaiseksi internetistä. Jäsenvaltiot voivat päättää, että asetuksen (EY) N:o 834/2007 28 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti toiminnastaan ilmoittaneet käyttäjät voivat pyynnöstä saada tietokannan ylläpitäjältä otteen yhtä tai useampaa lajiryhmää koskevista tiedoista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille käyttäjille tiedotetaan vähintään kerran vuodessa järjestelmästä ja siitä, kuinka tiedot voi saada tietokannasta.

53 artikla

Rekisteröintimaksu

Rekisteröinnistä voidaan periä maksu, jonka on vastattava 48 artiklassa tarkoitetun tietokannan syöttö- ja ylläpitokustannuksia. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä tietokannan ylläpitäjän perimän maksun suuruus.

54 artikla

Vuosittainen raportti

1. Edellä 45 artiklan mukaisesti lupien myöntämistä varten nimettyjen viranomaisten tai laitosten on rekisteröitävä kaikki luvat ja ilmoitettava nämä tiedot jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja tietokannan ylläpitäjälle annettavassa raportissa.

Raportissa on oltava kaikkien 45 artiklan 5 kohdan mukaisen luvan saaneiden lajien osalta seuraavat tiedot

a) lajin tieteellinen nimi ja lajikenimi;

b) 45 artiklan 5 kohdan a, b, c tai d alakohdassa tarkoitetut luvan perustelut;

c) lupien yhteismäärä;

d) kyseisten siementen tai siemenperunoiden kokonaismäärä;

e) 45 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kasvien terveystarkoituksia varten tehty kemiallinen käsittely.

2. Edellä 45 artiklan 8 kohdan mukaisten lupien osalta raportissa on oltava tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot ja lupien voimassaoloaika.

▼B

55 artikla

Tiivistelmä

Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ennen kunkin vuoden 31 päivää maaliskuuta kerättävä raportit ja lähetettävä komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiivistelmä kaikista jäsenvaltion edellisen kalenterivuoden aikana myöntämistä luvista. Raportissa on oltava 54 artiklassa mainitut tiedot. Tiedot julkaistaan 48 artiklassa tarkoitetussa tietokannassa. Toimivaltainen viranomainen voi antaa raporttien keräämisen tietokannan ylläpitäjän tehtäväksi.

56 artikla

Pyynnöstä toimitettavat tiedot

Jonkin jäsenvaltion tai komission pyynnöstä on muille jäsenvaltioille tai komissiolle toimitettava yksityiskohtaiset tiedot yksittäistapauksissa myönnetyistä luvista.

III OSASTO

MERKINNÄT

1 LUKU

▼M3

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus

57 artikla

EU:n luomutunnus

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen, jäljempänä ”EU:n luomutunnus”, on asetuksen (EY) N:o 834/2007 25 artiklan 3 kohdan mukaisesti oltava tämän asetuksen liitteessä XI olevassa A osassa esitetyn mallin mukainen.

▼M4

EU:n luomutunnusta saa käyttää merkinnöissä vain, jos asianomaisen tuotteen ovat tuottaneet asetuksen (EY) N:o 834/2007, komission asetuksen (EY) N:o 1235/2008 ([1]) ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti toimijat, jotka noudattavat asetuksen (EY) N:o 834/2007 27, 28, 29, 32 ja 33 artiklassa tarkoitetun valvontajärjestelmän vaatimuksia.

▼B

58 artikla

Tunnusnumeron käyttöä ja alkuperää koskevat edellytykset

1. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 24 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tarkastusviranomaisen tai -laitoksen tunnusnumero on ilmoitettava seuraavasti:

a) aluksi mainitaan jäsenvaltion tai kolmannen maan lyhenne kansainvälisessä standardissa ISO 3166 (*Codes for the representation of names of countries and their subdivisions*) määriteltyjen kaksikirjaimisten maakoodien mukaisesti;

([1]) EUVL L 334, 12.12.2008, s. 25.

▼M3

b) tämän jälkeen tulee asetuksen (EY) N:o 834/2007 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmaus, joka viittaa luonnonmukaiseen tuotantotapaan tämän asetuksen liitteessä XI olevan B.2 kohdan mukaisesti;

c) tämän jälkeen tulee komission tai jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tämän asetuksen liitteessä XI olevan B.3 kohdan mukaisesti päättämä viitenumero; ja

d) jos merkinnässä käytetään EU:n luomutunnusta, tunnusnumero sijoitetaan samaan näkökenttään sen kanssa.

▼B

2. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 24 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu mainin ta siitä, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu, sijoitetaan välittömästi 1 kohdassa tarkoitetun tunnusnumeron alapuolelle.

2 LUKU

Rehujen merkintöjä koskevat erityiset vaatimukset

59 artikla

Soveltamisala, tavaramerkkien käyttö ja myyntinimitykset

▼M2

Tätä lukua ei sovelleta lemmikkieläinten ruokiin eikä turkiseläinten rehuihin.

▼B

Tavaramerkkejä tai myyntinimityksiä, joissa on asetuksen (EY) N:o 834/2007 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu merkintä, voidaan käyttää ainoastaan, jos vähintään 95 prosenttia tuotteen kuiva-aineesta koostuu luonnonmukaisesti tuotetuista rehuaineista.

60 artikla

Jalostettuja rehuja koskevat merkinnät

1. Rajoittamatta tämän asetuksen 61 artiklan ja 59 artiklan toisen kohdan soveltamista, asetuksen (EY) N:o 834/2007 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ilmaisuja voidaan käyttää jalostetuista rehuista edellyttäen, että:

▼M2

a) jalostetut rehut täyttävät asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja erityisesti sen 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv ja v alakohdan säännökset kotieläinten osalta tai sen 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan säännökset vesiviljelyeläinten osalta sekä 18 artiklan säännökset;

▼B

b) jalostetut rehut täyttävät tämän asetuksen ja erityisesti sen 22 ja 26 artiklan säännökset;

c) vähintään 95 prosenttia tuotteen kuiva-aineesta on tuotettu luonnonmukaisesti.

▼B

2. Jollei 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyistä vaatimuksista muuta johdu, seuraava maininta sallitaan, jos tuote sisältää luonnonmukaisesti tuotettuja rehuaineita ja/tai luonnonmukaisen maatalouden siirtymävaiheessa saatuja rehuaineita ja/tai muita kuin luonnonmukaisesti tuotettuja rehuaineita eri määrinä:

”voidaan käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja (EY) N:o 889/2008 mukaisesti”.

61 artikla

Merkintöjen käyttöä jalostetuissa rehuissa koskevat edellytykset

1. Edellä 60 artiklassa säädetyn merkinnän on vastattava seuraavia edellytyksiä:

a) sen on oltava erillinen neuvoston direktiivin 79/373/ETY ([1]) 5 artiklassa tai neuvoston direktiivin 96/25/EY ([2]) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista maininnoista;

b) se ei saa olla väriltään, kooltaan tai kirjasinmerkiltään selvemmin erottuva kuin direktiivin 79/373/ETY 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja direktiivin 96/25/EY 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rehun kuvaus tai nimi;

c) samaan kenttään on liitettävä kuiva-aineeseen perustuen maininta, josta ilmenee:

   i) luonnonmukaisesti tuotettujen rehuaineiden prosenttiosuus;

   ii) luonnonmukaisen maatalouden siirtymävaiheessa saatujen rehuaineiden prosenttiosuus;

   iii) i ja ii alakohdan soveltamisalaan kuulumattomien rehuaineiden prosenttiosuus;

   iv) maatalousperäisten rehujen kokonaisprosenttiosuus;

d) siihen on liitettävä luettelo luonnonmukaisesti tuotettujen rehuaineiden nimistä;

e) siihen on liitettävä luettelo luonnonmukaisen tuotannon siirtymävaiheessa saatujen rehuaineiden nimistä.

([1]) EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30.
([2]) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 35.

▼B

2. Edellä 60 artiklassa tarkoitettuun merkintään voidaan myös liittää maininta vaatimuksesta käyttää rehuja 21 ja 22 artiklan mukaisesti.

3 LUKU

Muut merkintöjä koskevat erityiset vaatimukset

62 artikla

Luonnonmukaiseen tuotantoon johtavan siirtymävaiheen kasviperäiset tuotteet

Luonnonmukaiseen tuotantoon johtavan siirtymävaiheen kasviperäisiin tuotteisiin voidaan liittää ilmaisu ”luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymässä oleva tuote” edellyttäen, että

a) siirtymävaihe on kestänyt vähintään 12 kuukautta ennen sadonkorjuuta;

b) ilmaisu ei saa olla väriltään, kooltaan eikä kirjasintyypiltään huomiota herättävämpi kuin tuotteen myyntinimitys, ja koko ilmaisun kirjainten on oltava samankokoisia;

c) tuote sisältää ainoastaan yhden maataloudesta peräisin olevan kasviperäisen aineosan;

d) ilmaisuun on liitetty asetuksen (EY) N:o 834/2007 27 artiklan 10 kohdassa tarkoitettu tarkastusviranomaisen tai -laitoksen tunnusnumero.

IV OSASTO

TARKASTUKSET

1 LUKU

Valvonnan vähimmäisvaatimukset

63 artikla

Valvontajärjestelmä ja toimijan sitoumus

1. Kun valvontajärjestelmää aletaan soveltaa, toimijan on laadittava ja pidettävä sen jälkeen ajan tasalla seuraavat:

a) yksikön ja/tai tuotantopaikkojen ja/tai toiminnan täydellinen kuvaus;

b) kaikki käytännön toimenpiteet, jotka on toteutettava yksikkö- ja/tai tuotantopaikka- ja/tai toimintatasolla, jotta varmistetaan luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattaminen;

c) varotoimenpiteet, jotka on toteutettava muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden aiheuttaman kontaminaatiovaaran vähentämiseksi, sekä puhdistustoimenpiteet, jotka on toteutettava varastointipaikoissa ja koko tuotantoketjussa.

Tarvittaessa ensimmäisessä alakohdassa säädetty kuvaus ja säädetyt toimenpiteet voivat olla osa toimijan käyttöön ottamaa laatujärjestelmää.

▼B

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kuvaus ja siinä tarkoitetut toimenpiteet on sisällytettävä ilmoitukseen, jonka vastaava toimija allekirjoittaa. Lisäksi tähän ilmoitukseen on sisällyttävä toimijan sitoumus:

a) toimia luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti;

b) hyväksyä seuraamuksena rikkomisesta tai sääntöjenvastaisuudesta luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisten toimenpiteiden soveltaminen;

c) sitoutua ilmoittamaan asiasta tuotteen ostajille kirjallisesti sen varmistamiseksi, että luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavat merkinnät poistetaan kyseisestä tuotannosta.

Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on tarkastettava ensimmäisessä alakohdassa säädetty ilmoitus ja laadittava raportti, jossa todetaan mahdolliset puutteet ja luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen. Toimijan on varmennettava tämä raportti allekirjoituksellaan ja toteutettava tarvittavat korjaavat toimenpiteet.

3. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 28 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi toimijan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

a) toimijan nimi ja osoite;

b) niiden tuotantopaikkojen ja tarvittaessa lohkojen sijainti (maarekisteritiedot), joilla toiminta tapahtuu;

c) toimintojen ja tuotteiden luonne;

d) toimijan sitoumus toimia asetuksen (EY) N:o 834/2007 ja tämän asetuksen mukaisesti;

e) maatilan osalta päivä, jona tuottaja lakkasi käyttämästä tuotteita, joiden käyttö kyseisillä lohkoilla ei ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa;

f) sen hyväksytyn tarkastuslaitoksen nimi, jolle toimija on antanut toimintansa tarkastettavaksi, jos jäsenvaltio on toteuttanut valvontajärjestelmän tällaisia laitoksia hyväksymällä.

64 artikla

Muutokset valvontajärjestelmää sovellettaessa

Vastaavan toimijan on ilmoitettava hyvissä ajoin tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle muutoksista 63 artiklassa tarkoitettuun kuvaukseen tai tarkoitettuihin toimenpiteisiin sekä 70, 74, 80, 82, 86 ja 88 artiklassa säädettyihin valvontajärjestelmän käyttöönottoa koskeviin vaatimuksiin.

65 artikla

Tarkastuskäynnit

1. Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on tarkastettava kaikki toimijat fyysisesti vähintään kerran vuodessa.

▼B

2. Tarkastusviranomainen tai -laitos voi ottaa näytteitä sellaisten tuotteiden löytämiseksi, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, tai sellaisten tuotantomenetelmien havaitsemiseksi, jotka eivät ole luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisia. Näytteitä voidaan myös ottaa ja analysoida muiden kuin luonnonmukaisessa tuotannossa sallittujen tuotteiden mahdollisesti aiheuttaman kontaminaation havaitsemiseksi. Tällaisia analyysejä on tehtävä, jos epäillään muiden kuin luonnonmukaisessa tuotannossa sallittujen tuotteiden käyttöä.

3. Jokaisesta tarkastuskäynnistä on laadittava tarkastuskertomus, jonka yksiköstä vastaava toimija tai tämän edustaja varmentaa nimikirjoituksellaan.

4. Lisäksi tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on tehtävä pääasiallisesti ilmoittamatta satunnaisia tarkastuskäyntejä, jotka perustuvat yleiseen arvioon luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisen riskistä ottaen huomioon ainakin edellisten tarkastusten tulokset, kyseisten tuotteiden määrä ja riski tuotteiden vaihtamisesta.

66 artikla

Kirjanpitoasiakirjat

1. Yksikössä tai tuotantopaikoissa on pidettävä varastosta ja varoista kirjanpitoa, jonka avulla toimija voi määritellä ja tarkastusviranomainen tai -laitos voivat tarkastaa:

a) toimittajan sekä tuotteiden myyjän tai viejän, jos nämä eivät ole samalla toimittajia;

b) yksikköön toimitettujen luonnonmukaisten tuotteiden luonteen ja määrät ja tarvittaessa kaikki ostetut ainekset ja niiden käytön sekä tarvittaessa rehuseosten koostumuksen;

c) toimitilojen varastoissa olevien luonnonmukaisten tuotteiden luonteen ja määrät;

d) yksiköstä, ensimmäisen vastaanottajan tiloista tai varastointitiloista toimitettujen tuotteiden luonteen, määrät, vastaanottajat sekä muut ostajat kuin lopulliset kuluttajat, jos nämä eivät ole samalla vastaanottajia;

e) kun kyseessä ovat toimijat, jotka eivät varastoi tai käsittele fyysisesti luonnonmukaisia tuotteita, ostettujen ja myytyjen luonnonmukaisten tuotteiden luonteen, määrät ja toimittajat sekä tuotteiden myyjät tai viejät, jos nämä eivät ole samalla toimittajia, sekä tuotteiden ostajat ja vastaanottajat, jos nämä eivät ole samalla ostajia.

2. Kirjanpitoasiakirjojen on lisäksi sisällettävä luonnonmukaisten tuotteiden vastaanoton yhteydessä tehdyn tarkastuksen tulokset ja kaikki muut tarkastusviranomaisen tai -laitoksen vaatimat tiedot asianmukaisen tarkastuksen suorittamiseksi. Kirjanpitoon sisällytettävät tiedot on osoitettava oikeiksi asianmukaisilla tositteilla. Kirjanpidosta on käytävä ilmi tuotantopanosten ja tuotoksen tase.

▼B

3. Kun toimijalla on useita tuotantoyksikköjä samalla alueella, niihin yksiköihin, jotka tuottavat muita kuin luonnonmukaisia tuotteita ja tuotantopanosten varastointitiloihin, on myös sovellettava valvontaa koskevia vähimmäisvaatimuksia.

67 artikla

Pääsy tiloihin

1. Toimijan on:

a) päästettävä tarkastusviranomainen tai -laitos tarkastamaan yksikön kaikki osat ja kaikki tuotantopaikat sekä kirjanpito ja siihen liittyvät tositteet;

b) annettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle kaikki tarkastusta varten kohtuudella tarvittavat tiedot;

c) annettava pyynnöstä tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle omien laadunvarmistusohjelmiensa tulokset.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten lisäksi tuojien ja ensimmäisten vastaanottajien on annettava 84 artiklassa tarkoitetut tuontilähetyksiä koskevat tiedot.

68 artikla

Asiakirjaselvitys

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi tarkastusviranomaisten ja -laitosten on käytettävä tämän asetuksen liitteessä XII vahvistettua asiakirjaselvitysmallia.

69 artikla

Myyjän antama ilmoitus

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 9 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi myyjän antama ilmoitus siitä, ettei toimitettuja tuotteita ole tuotettu muuntogeenisistä organismeista eivätkä ne ole muuntogeenisten organismien tuottamia, voi olla tämän asetuksen liitteessä XIII olevan mallin mukainen.

2 LUKU

Maataloustuotannosta tai keräilystä peräisin olevia kasveja ja kasvituotteita koskevat erityiset valvontavaatimukset

70 artikla

Valvontajärjestelmä

1. Edellä 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun yksikön toiminnan täydelliseen kuvaukseen sovelletaan seuraavaa:

a) se on laadittava, vaikka toimijan toiminta rajoittuisi ainoastaan luonnonvaraisten kasvien keruuseen;

▼B

b) siitä on käytävä ilmi varastointi- ja tuotantopaikat sekä viljelylohkot ja/tai keräilyalueet ja tarvittaessa tuotantopaikat, joissa tiettyjä jalostus- ja/tai pakkaamistoimia suoritetaan; ja

c) siinä on täsmennettävä päivä, jona kyseisillä lohkoilla ja/tai keräilyalueilla on viimeksi käytetty tuotteita, joiden käyttö ei ole luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaista.

2. Luonnonvaraisia kasveja kerättäessä 63 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin käytännön toimenpiteisiin on sisällyttävä kolmansien osapuolten antamat takeet, joiden avulla toimija voi osoittaa, että asetuksen (EY) N:o 834/2007 12 artiklan 2 kohdan säännöksiä noudatetaan.

71 artikla

Tiedonannot

Toimijan on tarkastusviranomaisen tai -laitoksen osoittamaan päivään mennessä ilmoitettava vuosittain tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle kasvituotteidensa tuotantosuunnitelma lohkoittain eriteltynä.

72 artikla

Kasvintuotantoa koskevat tiedot

Kasvintuotantoa koskevat tiedot on koottava rekisteriin ja säilytettävä tilalla sellaisessa paikassa, että ne ovat jatkuvasti tarkastusviranomaisten tai -laitosten saatavilla. Edellä 71 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi rekisterissä on oltava ainakin seuraavat tiedot:

a) lannoitteiden käyttö: käyttöpäivä, lannoitteen tyyppi ja määrä, kyseiset lohkot;

b) kasvinsuojeluaineiden käyttö: käsittelyn syy ja käsittelypäivä, tuotetyyppi, käsittelytapa;

c) maatilan tuotantopanosten osto: ostopäivä, ostetun tuotteen tyyppi ja määrä;

d) sato: korjuupäivä, tyyppi ja luonnonmukaisen tai siirtymävaiheessa olevan kasvintuotannon määrä.

73 artikla

Saman toimijan hoitamat useat tuotantoyksiköt

Kun toimijalla on useita tuotantoyksikköjä samalla alueella, niihin yksiköihin, jotka tuottavat muita kuin luonnonmukaisia viljelykasveja ja tuotantopanosten varastointitiloihin, on myös sovellettava 1 luvussa ja tämän osaston tässä luvussa säädettyjä yleisiä ja erityisiä valvontavaatimuksia.

▼M2

2 a LUKU

Merileviä koskevat erityiset valvontavaatimukset

73 a artikla

Merileviä koskeva valvontajärjestelmä

Kun valvontajärjestelmää aletaan soveltaa erityisesti merileviin, 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tuotantopaikan täydellisen kuvauksen on sisällettävä:

a) maalla ja meressä olevien laitteiden täydellinen kuvaus;

b) tarvittaessa 6 b artiklan 3 kohdassa esitetty ympäristöarviointi;

c) tarvittaessa 6 b artiklan 4 kohdassa esitetty kestävä hoitosuunnitelma;

d) luonnonvaraisten merilevien osalta täydellinen kuvaus ja kartta rannikolla ja meressä sijaitsevista korjuualueista ja maa-alueista, joilla toteutetaan korjuun jälkeisiä toimia.

73 b artikla

Merilevien tuotantoa koskevat tiedot

1. Toimijan on koottava merilevien tuotantoa koskevat tiedot rekisteriin ja säilytettävä se viljelylaitoksessa sellaisessa paikassa, että se on jatkuvasti tarkastusviranomaisten tai -laitosten saatavilla. Rekisterissä on oltava ainakin seuraavat tiedot:

a) lajiluettelo, korjuupäivä ja korjattu määrä;

b) käytettyjen lannoitteiden käyttöpäivä, tyyppi ja määrä.

2. Luonnonvaraisten merilevien korjuun osalta rekisteriin on merkittävä myös:

a) kunkin lajin aiempi korjuutoiminta nimetyillä kasvualustoilla;

b) satoarvio (määrät) kasvukautta kohden;

c) kasvualustojen mahdolliset pilaantumislähteet;

d) kunkin kasvualustan kestävä vuotuinen tuotto.

▼B

3 LUKU

Eläintuotannosta peräisin olevia eläimiä ja eläintuotteita koskevat valvontavaatimukset

74 artikla

Valvontajärjestelmä

1. Kun valvontajärjestelmää aletaan soveltaa erityisesti kotieläintuotantoon, 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yksikön toiminnan täydellisen kuvauksen on sisällettävä:

a) täydellinen kuvaus muun muassa eläinsuojista, laitumista ja ulkojaloittelualueista ja tarvittaessa varastointi-, pakkaus- ja jalostustiloista, eläintuotteista, raaka-aineista ja tuotantopanoksista;

▼B

b) karjanlannan varastointijärjestelmän täydellinen kuvaus.

2. Edellä 63 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin käytännön toimenpiteisiin on sisällytettävä:

a) karjanlannan levitystä koskeva suunnitelma, josta on sovittu tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen kanssa, ja kasvintuotantoon tarkoitettujen alueiden täydellinen kuvaus;

b) tarvittaessa karjanlannan levityksen osalta muiden luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä noudattavien tilojen kanssa tehdyt 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut kirjalliset sopimukset;

c) luonnonmukaista kotieläintuotantoa harjoittavan yksikön eläinten hoitosuunnitelma.

75 artikla

Eläinten tunnistetiedot

Eläimet on tunnistettava pysyvällä tavalla kullekin lajille soveltuvaa menetelmää käyttäen siten, että suurten nisäkkäiden osalta merkitään yksittäiset eläimet ja siipikarjan sekä pienten nisäkkäiden osalta yksittäiset eläimet tai erät.

76 artikla

Eläimiä koskevat tiedot

Eläimiä koskevat tiedot on koottava rekisteriin ja säilytettävä tilalla sellaisessa paikassa, että ne ovat jatkuvasti tarkastusviranomaisten tai -laitosten saatavilla. Kyseiseen rekisteriin on sisällyttävä karjan tai parven hoitotavan täydellinen kuvaus, joka sisältää vähintään seuraavat tiedot:

a) tilalle tuotavat eläimet: alkuperä ja saapumispäivä, siirtymävaihe, tunnistemerkki ja suoritetut eläinlääkinnälliset toimenpiteet;

b) tilalta vietävät eläimet: ikä, lukumäärä, paino teuraseläinten osalta, tunnistemerkki ja määräpaikka;

c) tiedot kuolleista eläimistä ja tähän johtaneet syyt;

d) rehut: tyyppi, täydennysrehut mukaan luettuina, eri rehuaineiden osuudet rehuannoksessa, ajat, jolloin eläimet voivat liikkua vapaasti jaloittelualueilla, vuodenaikojen mukainen siirtyminen laitumelta toiselle, jos mahdollisuutta on rajoitettu;

e) tautien ennaltaehkäisy, hoitotoimenpiteet ja eläinlääkinnälliset hoidot: hoitopäivä, yksityiskohtainen taudinmääritys, annostus; hoitoon käytetty valmiste, maininta vaikuttavista lääkeaineosista, hoitomenetelmä, eläinlääkärin hoitoa varten määräämä lääkitys perusteluineen ja varoaika, joka on odotettava ennen kuin eläintuotteita voidaan pitää kaupan luonnonmukaisina tuotteina.

▼B

77 artikla

Eläinlääkkeitä koskevat valvontatoimenpiteet

Aina eläinlääkkeitä käytettäessä tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle on ilmoitettava 76 artiklan e alakohdan mukaiset tiedot ennen kuin eläimiä tai eläintuotteita voidaan pitää kaupan luonnonmukaisina tuotteina. Hoidetut eläimet on tunnistettava selkeästi. Suurten eläinten osalta on merkittävä yksittäiset eläimet. Siipikarjan ja pienten eläinten sekä mehiläisten osalta on merkittävä yksittäiset eläimet, erä tai mehiläispesä.

78 artikla

Mehiläishoidon erityiset valvontatoimenpiteet

1. Mehiläistenhoitajan on toimitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle asianmukaista mittakaavaa käyttäen kartalle tehty selvitys pesien sijoituspaikoista. Jos tällaisia alueita ei ole määritelty 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti, mehiläistenhoitajan on toimitettava tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle asianmukaiset todisteet, tarvittaessa asianmukaiset analyysit mukaan luettuina, siitä, että hänen yhdyskuntiensa käytettävissä olevat alueet ovat tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisia.

2. Ruokinnan käytön osalta mehiläistarhoja koskeviin tietoihin on sisällytettävä seuraavat: tuotetyyppi, päivämäärät, määrät ja pesät, joissa sitä on käytetty.

3. Aina eläinlääkkeitä käytettäessä on pidettävä kirjaa ja ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle valmistetyyppi, vaikuttavat lääkeaineosat mukaan luettuina, ja yksityiskohtainen taudinmääritys, annostus, antotapa, hoidon kesto ja lainmukainen varoaika ennen kuin tuotteita voidaan pitää kaupan luonnonmukaisina tuotteina.

4. Mehiläistarhan sijaintipaikasta ja pesien tunnistemerkinnöistä on pidettävä kirjaa. Tarhojen siirrosta on ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle tarkastusviranomaisen tai -laitoksen kanssa sovittavassa määräajassa.

5. Erityisesti on varmistettava mehiläishoidon tuotteiden keruun, käsittelyn ja varastoinnin asianmukaisuus. Kaikista näiden vaatimusten täyttämiseen liittyvistä toimenpiteistä on pidettävä kirjaa.

6. Pesäosastojen poistamisesta ja hunajan keräämistoimista on pidettävä kirjaa.

79 artikla

Saman toimijan hoitamat useat tuotantoyksiköt

Kun toimijalla on 17 artiklan 1 kohdan sekä 40 ja 41 artiklan mukaisesti useita tuotantoyksikköjä, myös niihin yksiköihin, jotka tuottavat muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä tai muita kuin luonnonmukaisia eläintuotteita, on sovellettava tämän osaston 1 luvussa ja tässä luvussa säädettyä valvontajärjestelmää.

▼M2

3 a LUKU

Vesiviljelyeläinten tuotantoa koskevat erityiset valvontavaatimukset

79 a artikla

Vesiviljelyeläinten tuotantoa koskeva valvontajärjestelmä

Kun otetaan ensimmäistä kertaa käyttöön erityisesti vesiviljelyeläinten tuotantoon tarkoitettu valvontajärjestelmä, 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yksikön toiminnan täydellisen kuvauksen on sisällettävä:

a) maalla ja meressä olevien laitteiden täydellinen kuvaus;

b) tarvittaessa 6 b artiklan 3 kohdassa esitetty ympäristöarviointi;

c) tarvittaessa 6 b artiklan 4 kohdassa esitetty kestävä hoitosuunnitelma;

d) nilviäisten osalta tiivistelmä 25 q artiklan 2 kohdassa vaaditusta erityisestä kestävää hoitosuunnitelmaa koskevasta luvusta.

79 b artikla

Vesiviljelyeläinten tuotantoa koskevat tiedot

Toimijan on koottava tuotantoa koskevat tiedot rekisteriin, pidettävä se ajan tasalla ja säilytettävä viljelylaitoksessa sellaisessa paikassa, että se on jatkuvasti tarkastusviranomaisten tai -laitosten saatavilla. Siinä on oltava seuraavat tiedot:

a) laitokseen saapuvien eläinten alkuperä, saapumispäivä ja niihin sovellettava siirtymäkausi;

b) laitoksesta lähtevien eläinten erän numero, ikä, paino ja määräpaikka;

c) tiedot kalojen karkaamisista;

d) kalojen osalta rehun tyyppi ja määrä sekä karppien ja niiden lähilajien osalta kirjanpito lisärehun käytöstä;

e) eläinlääkinnälliset hoidot sekä yksityiskohtaiset tiedot niiden tarkoituksesta, hoitopäivästä, hoitomenetelmästä, tuotetyypistä ja varoajasta;

f) tautien ehkäisytoimenpiteet sekä yksityiskohtaiset tiedot viljelytauosta, puhdistuksesta ja veden käsittelystä.

79 c artikla

Simpukoihin sovellettavat erityiset tarkastuskäynnit

Simpukantuotantolaitoksiin on tehtävä tarkastuskäyntejä ennen biomassan maksimituotannon aloittamista ja sen aikana.

▼M2

79 d artikla

Useat saman toimijan hoitamat tuotantoyksiköt

Kun toimijalla on 25 c artiklan mukaisesti useita tuotantoyksikköjä, myös niihin yksiköihin, jotka tuottavat muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja vesiviljelyeläimiä, on sovellettava 1 luvussa ja tässä luvussa säädettyä valvontajärjestelmää.

▼B

4 LUKU

►M2 Kasvi-, merilevä-, eläin- ja vesiviljelyeläintuotteiden sekä niitä sisältävien elintarvikkeiden valmistusyksikköjä koskevat valvontavaatimukset ◄

80 artikla

Valvontajärjestelmä

Kun kyseessä ovat yksiköt, jotka harjoittavat valmistusta omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen lukuun, ja erityisesti yksiköt, jotka harjoittavat tällaisten tuotteiden pakkaamista ja/tai uudelleenpakkaamista, tai yksiköt, jotka harjoittavat tällaisten tuotteiden merkitsemistä ja/tai uudelleenmerkitsemistä, 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta yksikön toiminnan täydellisestä kuvauksesta on käytävä ilmi maataloustuotteiden vastaanottoon, jalostukseen, pakkaamiseen, merkitsemiseen ja varastointiin ennen näitä toimintoja ja niiden jälkeen käytettävät tilat sekä tuotteiden kuljetusta koskevat menettelyt.

5 LUKU

►M2 Luonnonmukaisten tuotteiden tuontia kolmansista maista koskevat valvontavaatimukset ◄

81 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan kaikkiin toimijoihin, jotka ovat tuojina ja/tai ensimmäisinä vastaanottajina mukana luonnonmukaisten tuotteiden tuonnissa ja/tai vastaanotossa omaan lukuunsa tai toisen toimijan lukuun.

82 artikla

Valvontajärjestelmä

1. Kun kyseessä on tuoja, 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yksikön toiminnan täydellisen kuvauksen on sisällettävä tuojan tilojen ja tämän tuontitoiminnan kuvaus, josta käy ilmi yhteisöön tuotavien tuotteiden yhteisöön saapumispaikat ja kaikki muut tilat, joita tuoja aikoo käyttää tuotujen tuotteiden varastointiin ennen niiden toimittamista ensimmäiselle vastaanottajalle.

Lisäksi 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällyttävä tuojan sitoumus taata, että tarkastuslaitos tai -viranomainen pääsee tarkastamaan kaikki tuotteiden varastointitilat, joita tuoja aikoo käyttää, tai jos nämä varastointitilat sijaitsevat jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai jollakin toisella alueella, taata, että tarkastuksen voi suorittaa tässä jäsenvaltiossa tai tällä alueella tarkastustoimintaa varten hyväksytty tarkastuslaitos tai -viranomainen.

▼B

2. Kun kyseessä on ensimmäinen vastaanottaja, 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta yksikön toiminnan täydellisestä kuvauksesta on käytävä ilmi vastaanottoon ja varastointiin käytettävät tilat.

3. Jos tuoja ja ensimmäinen vastaanottaja ovat sama, yhdessä yksikössä toimiva oikeushenkilö, 63 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut raportit voidaan yhdistää yhdeksi raportiksi.

83 artikla

Kirjanpitoasiakirjat

Tuojan ja ensimmäisen vastaanottajan on pidettävä varastosta ja varoista erillistä kirjanpitoa, jolleivät he toimi yhdessä ja samassa yksikössä.

Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen pyynnöstä on toimitettava yksityiskohtaiset tiedot kuljetusjärjestelyistä, jotka koskevat kuljetusta kolmannessa maassa toimivalta viejältä ensimmäiselle vastaanottajalle ja ensimmäisen vastaanottajan tiloista tai varastointitiloista Euroopan yhteisössä oleville vastaanottajille.

84 artikla

Tuontilähetyksiä koskevat tiedot

Tuojan on ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle hyvissä ajoin kaikki yhteisöön tuotavat lähetykset. Ilmoitukseen on sisällyttävä:

a) ensimmäisen vastaanottajan nimi ja osoite;

b) kaikki tiedot, joita tarkastuslaitos tai -viranomainen voi kohtuudella pyytää:

   i) kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 834/2007 32 artiklan mukaisesti tuodut tuotteet, mainitussa artiklassa tarkoitettu asiakirjaselvitys;

   ii) kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan mukaisesti tuodut tuotteet, mainitussa artiklassa tarkoitettu tarkastussertifikaatti.

Tuojan tarkastaneen tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen pyynnöstä tuojan on toimitettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot ensimmäisen vastaanottajan tarkastavalle tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle.

85 artikla

Tarkastuskäynnit

Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on tarkastettava tämän asetuksen 83 artiklassa tarkoitetut kirjapitoasiakirjat ja asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu sertifikaatti tai mainitun asetuksen 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu asiakirjaselvitys.

▼B

Jos tuoja suorittaa tuontitoimia eri yksiköissä tai tiloissa, sen on pyynnöstä esitettävä tämän liitteen 63 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut kertomukset kunkin tällaisen tilan osalta.

6 LUKU

Valvontavaatimukset, joita sovelletaan luonnonmukaisten tuotteiden tuotantoa, valmistusta tai tuontia harjoittaviin yksiköihin, jotka ovat antaneet kolmansille osapuolille osittain tai kokonaan tehtäväksi asianomaiset varsinaiset toimet

86 artikla

Valvontajärjestelmä

Kolmansien osapuolten tehtäväksi sopimuksella annettujen toimien osalta 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun yksikön toiminnan täydellisen kuvauksen on sisällettävä:

a) luettelo alihankkijoista ja kuvaus niiden toiminnasta sekä tiedot niitä valvovista tarkastuslaitoksista tai -viranomaisista;

b) alihankkijoiden kirjallinen sopimus siitä, että niiden tilalla sovelletaan asetuksen (EY) N:o 834/2007 V osaston mukaista valvontajärjestelmää;

c) kaikki käytännön toimenpiteet, muun muassa yksikkötasolla sovellettava asianmukainen kirjanpitojärjestelmä sen varmistamiseksi, että toimijan markkinoille saattamat tuotteet voidaan jäljittää tapauksen mukaan tuotteiden toimittajiin, myyjiin, vastaanottajiin ja ostajiin.

7 LUKU

Rehun valmistusyksikköjä koskevat valvontavaatimukset

87 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan kaikkiin yksiköihin, jotka harjoittavat asetuksen (EY) N:o 834/2007 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistusta omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen lukuun.

88 artikla

Valvontajärjestelmä

1. Edellä 63 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun yksikön toiminnan täydelliseen kuvaukseen on sisällyttävä:

a) rehuksi tarkoitettujen tuotteiden vastaanottoon, valmistukseen ja varastointiin ennen näitä toimintoja ja niiden jälkeen käytettävät tilat;

▼B

b) rehujen valmistuksessa käytettyjen muiden tuotteiden varastoinnissa käytettävät tilat;

c) puhdistuksessa ja desinfioinnissa käytettävien tuotteiden varastoinnissa käytettävät tilat;

d) tarvittaessa rehuseoksen, jonka toimija aikoo valmistaa, kuvaus direktiivin 79/373/ETY 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ja eläinlaji tai eläinluokka, jolle rehuseos on tarkoitettu;

e) tarvittaessa niiden rehuaineiden nimi, jotka toimija aikoo valmistaa.

2. Luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattamisen takaamiseksi toimijoiden 63 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toteuttamiin toimenpiteisiin on sisällyttävä tiedot 26 artiklassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

3. Tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on hyödynnettävä näitä toimenpiteitä arvioidakseen yleisesti kuhunkin valmistusyksikköön liittyviä riskejä ja laatiakseen tarkastussuunnitelman. Tarkastussuunnitelmassa on mainittava analysoitavien satunnaisotosten vähimmäismäärä oletettujen riskien perusteella.

89 artikla

Kirjanpitoasiakirjat

Toimintojen asianmukaista valvontaa varten 66 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitoasiakirjojen on sisällettävä tiedot rehuaineiden ja lisäaineiden alkuperästä, luonteesta ja määristä sekä tiedot lopputuotteiden myynnistä.

90 artikla

Tarkastuskäynnit

Edellä 65 artiklassa tarkoitetun tarkastuskäynnin on sisällettävä kaikkien tilojen täydellinen fyysinen tarkastus. Lisäksi tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on tehtävä kohdennettuja tarkastuskäyntejä, jotka perustuvat yleiseen arvioon mahdollisista riskeistä luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä.

Tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota toimijan esille tuomiin kriittisiin kohtiin, jotta voitaisiin määritellä, toteutetaanko seuranta- ja tarkastustoimia asianmukaisesti.

Kaikkien toimijan käytössä olevien tilojen tarkastustiheys voidaan suhteuttaa niihin liittyviin riskeihin.

▼B

8 LUKU

Säännösten rikkominen ja tietojenvaihto

91 artikla

Toimenpiteet tapauksissa, joissa epäillään säännösten rikkomista tai sääntöjenvastaisuutta

1. Jos toimija katsoo tai epäilee, että sen tuottama, valmistama, tuoma tai toiselta toimijalta saama tuote ei täytä luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä, sen on aloitettava menettelyt joko luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavien merkintöjen poistamiseksi kyseisestä tuotteesta tai tuotteen siirtämiseksi erilleen ja tunnistamiseksi. Toimija voi jalostaa tai pakata tuotteen tai saattaa sen markkinoille ainoastaan tämän epäilyksen poistamisen jälkeen, jollei tuotetta saateta markkinoille ilman luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia merkintöjä. Toimijan on viipymättä ilmoitettava tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle tällaisista epäilyttävistä tapauksista. Tarkastuslaitos tai -viranomainen voi vaatia, että tuotetta ei saa saattaa markkinoille niin, että siinä on viittauksia luonnonmukaiseen tuotantotapaan, jolleivät toimijan toimittamat tai jostain muusta lähteestä saadut tiedot saa sitä vakuuttuneeksi siitä, että tällainen epäilys on poistettu.

2. Jos tarkastusviranomainen tai -laitos epäilee perustellusti, että toimija aikoo saattaa markkinoille tuotteen, joka ei täytä luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä, mutta jossa on viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan, kyseinen tarkastusviranomainen tai -laitos voi vaatia, että toimija ei tilapäisesti saa pitää tuotetta kaupan kyseisellä viittauksella varustettuna kyseisen tarkastusviranomaisen tai -laitoksen vahvistamana ajanjaksona. Ennen tällaisen päätöksen tekemistä tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on annettava toimijalle tilaisuus esittää asiaa koskevat huomautuksensa. Tämän päätöksen lisäksi on vaadittava, että luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavat merkinnät on poistettava, jos tarkastusviranomainen tai -laitos on varma, ettei tuote täytä luonnonmukaista tuotantoa koskevia vaatimuksia.

Jos epäilylle ei saada varmistusta edellä mainitun ajanjakson kuluessa, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös on kumottava viimeistään mainitun ajanjakson päättyessä. Toimijan on toimittava täydellisessä yhteistyössä tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen kanssa epäilyn selvittämiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ja määrättävä tarvittavat seuraamukset asetuksen (EY) N:o 834/2007 IV osastossa sekä tämän asetuksen III osastossa ja/tai liitteessä XI tarkoitettujen merkintöjen vilpillisen käytön estämiseksi.

92 artikla

Tietojenvaihto

1. Jos toimijan ja tämän alihankkijoiden tarkastajina ovat eri tarkastusviranomaiset tai -laitokset, 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen on sisällytettävä toimijan omasta puolestaan ja alihankkijoidensa puolesta antama suostumus siihen, että eri tarkastuslaitokset tai -viranomaiset voivat vaihtaa tarkastamiaan toimintoja koskevia tietoja, sekä tapa, jolla tämä tietojenvaihto voidaan toteuttaa.

2. Jos jäsenvaltio toteaa, että tämän asetuksen säännöksiä on rikottu tai sääntöjenvastaisuuksia on ilmennyt toisesta jäsenvaltioista tulevassa tuotteessa, jossa on asetuksen (EY) N:o 834/2007 IV osastossa sekä tämän asetuksen III osastossa ja/tai liitteessä XI tarkoitetut merkinnät, sen on viipymättä ilmoitettava tästä tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen nimenneelle jäsenvaltiolle ja komissiolle.

▼B

V OSASTO

TIETOJEN TOIMITTAMINEN KOMISSIOLLE SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Tietojen toimittaminen komissiolle

93 artikla

Tilastotiedot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle asetuksen (EY) N:o 834/2007 36 artiklassa tarkoitetut luonnonmukaista tuotantoa koskevat vuotuiset tilastotiedot ennen kuinkin vuoden 1 päivää heinäkuuta käyttäen komission käyttöön ottamaa tietojärjestelmää (tilastotoimisto Eurostat), joka mahdollistaa sähköisessä muodossa tapahtuvan asiakirjojen ja tietojen vaihdon.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tilastotietoihin on sisällyttävä erityisesti seuraavat tiedot:

a) luonnonmukaisten tuotteiden tuottajien, jalostajien, tuojien ja viejien lukumäärä;

b) luonnonmukainen kasvintuotanto sekä luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymässä oleva ja luonnonmukaisessa tuotannossa oleva viljelyala;

c) luonnonmukaisesti kasvatettujen eläinten lukumäärä ja luonnonmukaiset eläintuotteet;

d) tiedot luonnonmukaisesta teollisuustuotannosta tuotannonaloittain;

▼M2

e) vesiviljelyeläinten luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden lukumäärä;

f) luonnonmukaisen vesiviljelyeläintuotannon määrä;

g) vaihtoehtoisesti luonnonmukaisten merileväyksiköiden lukumäärä ja luonnonmukaisen merilevätuotannon määrä.

▼B

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tilastotietoja toimitettaessa jäsenvaltioiden on käytettävä komission vahvistamaa keskitettyä vastaanottopistettä (tilastotoimisto Eurostat).

4. Tilastotietojen ja metatietojen ominaisuuksia koskevat säännökset määritellään yhteisön tilasto-ohjelman yhteydessä edellä 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän kautta saatavien mallien tai kyselylomakkeiden perusteella.

94 artikla

Muut tiedot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot käyttäen komission (maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto) käyttöön ottamaa tietojärjestelmää, joka mahdollistaa sähköisessä muodossa tapahtuvan asiakirjojen ja tietojen vaihdon muiden kuin tilastotietojen osalta:

a) ennen 1 päivää tammikuuta 2009 asetuksen (EY) N:o 834/2007 35 artiklan a alakohdassa tarkoitetut tiedot ja tämän jälkeen niiden muutokset aina tarvittaessa;

▼B

b) kunkin vuoden 31 päivään maaliskuuta mennessä asetuksen (EY) N:o 834/2007 35 artiklan b alakohdassa tarkoitetut tiedot edellisen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä hyväksyttyjen tarkastusviranomaisten ja -laitosten osalta;

c) ennen kunkin vuoden 1 päivää heinäkuuta kaikki muut tämän asetuksen mukaisesti vaadittavat tai tarvittavat tiedot.

2. Tietojen toimittamisesta ja syöttämisestä 1 kohdassa tarkoitettuun järjestelmään ja niiden päivittämisestä mainitussa järjestelmässä vastaa asetuksen (EY) N:o 834/2007 35 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen vastuulla joko viranomainen itse tai laitos, jolle tämä tehtävä on siirretty.

3. Tietojen ja metatietojen ominaisuuksia koskevat säännökset määritellään 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän kautta saatavien mallien tai kyselylomakkeiden perusteella.

2 LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

95 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Nautakarjaa voidaan pitää kytkettynä jo ennen 24 päivää elokuuta 2000 olemassa olleissa rakennuksissa 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän siirtymäkauden ajan edellyttäen, että eläimet pääsevät säännöllisesti jaloittelemaan ja kasvatuksessa noudatetaan eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia, joiden mukaan eläimillä on käytössään riittävästi kuivitettuja alueita ja niitä hoidetaan yksilöllisesti, ja että toimivaltainen viranomainen on sallinut tämän toimenpiteen. Toimivaltainen viranomainen voi yksittäisen toimijan pyynnöstä antaa luvan tämän toimenpiteen soveltamisen jatkamiseen rajoitetuksi ajaksi, joka päättyy ennen 31 päivää joulukuuta 2013, ja edellyttäen lisäksi, että 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tarkastuskäyntejä tehdään vähintään kaksi kertaa vuodessa.

2. Toimivaltainen viranomainen voi sallia 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän siirtymäkauden ajan poikkeuksia eläimiä kasvattavien tilojen eläinsuojien ja eläintiheyden osalta asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä I olevan B osan 8.5.1 kohdassa säädetyn poikkeuksen perusteella. Tämän määräajan pidennyksen saaneiden toimijoiden on esitettävä tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle suunnitelma, jossa kuvataan järjestelyt, joilla varmistetaan, että luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä noudatetaan siirtymäkauden päättyessä. Toimivaltainen viranomainen voi yksittäisen toimijan pyynnöstä antaa luvan tämän toimenpiteen soveltamisen jatkamiseen rajoitetuksi ajaksi, joka päättyy ennen 31 päivää joulukuuta 2013, ja edellyttäen lisäksi, että 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tarkastuskäyntejä tehdään vähintään kaksi kertaa vuodessa.

3. Lihantuotantoon tarkoitettuja sikoja ja lampaita voidaan loppulihotusvaiheessa pitää asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä I olevan B kohdan 8.3.4 kohdan mukaisesti sisätiloissa 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän siirtymäkauden ajan edellyttäen, että 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tarkastuskäyntejä tehdään vähintään kaksi kertaa vuodessa.

▼B

4. Porsaiden kastraatio ilman anestesiaa ja/tai kivunlievitystä on sallittua 31 päivänä joulukuuta 2011 päättyvän siirtymäkauden ajan.

5. Siihen asti kun lemmikkieläinten ruokaa koskevat yksityiskohtaiset jalostussäännöt on annettu, sovelletaan kansallisia sääntöjä tai, jollei niitä ole, jäsenvaltioiden hyväksymiä tai tunnustamia yksityisiä standardeja.

▼M2

6. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 12 artiklan 1 kohdan j alakohdan soveltamiseksi ja siihen asti kun mainitun asetuksen 16 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaiset erityiset aineet on sisällytetty luetteloon, voidaan käyttää ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen sallimia tuotteita.

▼B

7. Jäsenvaltioiden asetuksen (ETY) N:o 207/93 mukaisesti myöntämät, muita kuin luonnonmukaisia maatalousperäisiä ainesosia koskevat luvat voidaan katsoa tämän asetuksen mukaisesti myönnetyiksi. Mainitun asetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti myönnettyjen lupien voimassaoloaika päättyy 31 päivänä joulukuuta 2009.

8. Toimijat voivat edelleen käyttää merkinnöissä 1 päivänä heinäkuuta 2010 päättyvän siirtymäkauden ajan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 säännösten mukaisesti

i) luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden ainesosien prosenttiosuuden laskemista koskevaa järjestelmää;

ii) tarkastuslaitoksen tai -viranomaisen tunnusnumeroa ja/tai nimeä.

▼M3

9. Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 tai (EY) N:o 834/2007 mukaisesti ennen 1 päivää heinäkuuta 2010 tuotettujen, pakattujen ja merkittyjen tuotteiden varastoja voidaan edelleen saattaa markkinoille luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavin ilmauksin varastojen loppumiseen asti.

10. Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 tai (EY) N:o 834/2007 mukaisia pakkausmateriaaleja voidaan edelleen käyttää tuotteissa, jotka saatetaan markkinoille luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavin ilmauksin 1 päivään heinäkuuta 2012 asti, jos tuote muulla tavoin täyttää asetuksen (EY) N:o 834/2007 vaatimukset.

▼M4

10 *a.* Viinin osalta 8 kohdassa tarkoitettu siirtymäkausi päättyy 31 päivänä heinäkuuta 2012.

Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 tai (EY) N:o 834/2007 mukaisesti ennen 31 päivää heinäkuuta 2012 tuotettujen, pakattujen ja merkittyjen viinien varastoja voidaan edelleen saattaa markkinoille varastojen loppumiseen asti.

▼M2

11. Toimivaltainen viranomainen voi sallia, että ne vakiintuneet vesiviljelyeläinten ja merilevien tuotantoyksiköt, jotka harjoittavat tuotantoa kansallisesti hyväksyttyjen luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa, säilyttävät luonnonmukaisen statuksensa 1 päivään heinäkuuta 2013 asti samalla, kun ne ryhtyvät noudattamaan tämän asetuksen säännöksiä, edellyttäen ettei vesiä ole tarpeettomasti pilattu aineilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa. Tämän toimenpiteen kohteena olevien toimijoiden on ilmoitettava asiaankuuluvat laitokset, kalalammikot, häkit tai merilevämäerät toimivaltaiselle viranomaiselle.

▼B

96 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 207/93, (EY) N:o 223/2003 ja (EY) N:o 1452/2003.

Viittauksia kumottuihin asetuksiin ja asetukseen (ETY) N:o 2092/91 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä XIV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

97 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Sen 27 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja 58 artiklaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä heinäkuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

▼M2

Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa ja 6 d artiklan 2 kohdassa tarkoitetut lannoitteet, maanparannusaineet ja ravinteet

▼B

Huomautukset:

A: sallittu alun perin asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukaisesti ja sen jälkeen asetuksen (EY) N:o 834/2007 16 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti

B: sallittu asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti

▼M2

Lupa	Nimitys Yhdistelmätuotteet tai tuotteet, jotka sisältävät yksinomaan jäljempänä olevassa luettelossa mainittuja aineita	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Lanta	Eläinten ulosteiden ja kasviaineen (kuivikkeet) sekoituksesta koostuvat tuotteet Teollisesta eläinten kasvatuksesta tulevat tuotteet ovat kiellettyjä
▼B A	Kuivattu lanta ja siipikarjan dehydratoitu lanta	Teollisesta eläinten kasvatuksesta tulevat kiellettyjä
A	Eläinten kiinteän ulosteen komposti, mukaan luettuina siipikarjan lanta ja kompostoitu lanta	Teollisesta eläinten kasvatuksesta tulevat kiellettyjä
A	Eläinten nestemäinen uloste	Käyttö valvotun fermentoinnin ja/tai asianmukaisen laimennuksen jälkeen Teollisesta eläinten kasvatuksesta tulevat kiellettyjä
A	Kompostoitu tai fermentoitu kotitalousjäte	Syntypaikalla erotellusta kotitalousjätteestä, joka on kompostoitu tai anaerobisesti fermentoitu biokaasun tuottamiseksi, saatu tuote Ainoastaan kasvi- ja eläinperäinen kotitalousjäte Ainoastaan, jos tuotettu jäsenvaltion hyväksymässä suljetussa ja valvotussa keräysjärjestelmässä Kuiva-aineen enimmäispitoisuudet milligrammoina kilogrammaa kohti: kadmium: 0,7; kupari: 70; nikkeli: 25; lyijy: 45; sinkki: 200; elohopea: 0,4; kromi (kokonaismäärä): 70; kromi (VI): 0
A	Turve	Käyttö rajattu puutarhatalouteen (kauppapuutarhat, kukkaviljely, puunviljely, taimitarhat)
A	Sienten kasvatuksessa käytetyt kompostit	Kasvualustan alkuperäisen koostumuksen on rajoituttava tässä liitteessä mainittuihin tuotteisiin
A	Matojen (matokomposti) ja hyönteisten ulosteet	
A	Guano	

▼B

Lupa	Nimitys Yhdistelmätuotteet tai tuotteet, jotka sisältävät yksinomaan jäljempänä olevassa luettelossa mainittuja aineita	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Sekakomposti kasviaineksista tai fermentoitu kasviainesten seos	Sellaisten kasviainesten seoksesta saatu tuote, jotka on kompostoitu tai anaerobisesti fermentoitu biokaasun tuottamiseksi
A	Seuraavat eläinperäiset tuotteet tai sivutuotteet: verijauho sarveisluujauho sarveisjauho luujauho tai degelatinoitu luujauho kalajauho lihajauho höyhenjauho villa turkki karvat maitotuotteet	►M2 Turkikset: kromi (VI):n enimmäispitoisuus (mg/kg kuiva-aineesta): 0 ◄
A	Lannoitteina käytetyt kasviperäiset orgaaniset tuotteet ja sivutuotteet	Esimerkiksi: öljykakkujauho, kaakaopavun kuoret, mallasidut
A	Merilevä ja merilevätuotteet	Jos ne saadaan suoraan: i) fysikaalisissa prosesseissa, joihin sisältyy kuivaus, jäädytys ja jauhaminen ii) uuttamalla veden tai nestemäisen hapon ja/tai alkaalisen liuoksen kanssa iii) käymisellä
A	Sahanpuru ja lastut	Puu, jota ei kaatamisen jälkeen ole käsitelty kemiallisesti
A	Kompostoitu kuorike	Puu, jota ei kaatamisen jälkeen ole käsitelty kemiallisesti
A	Puun tuhka	Puusta, jota ei kaatamisen jälkeen ole käsitelty kemiallisesti
A	Pehmeä, jauhettu raakafosfaatti	Lannoitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2003/2003 ([1]) liitteessä I olevan A.2 jakson 7 kohdassa määritelty tuote Kadmiumpitoisuus enintään 90 mg/kg P_2O_5:tä
A	Alumiinikalsiumfosfaatti	Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä I olevan A.2 jakson 6 kohdassa määritelty tuote Kadmiumpitoisuus enintään 90 mg/kg P_2O_5:tä Käyttö rajattu emäksiseen maaperään (ph > 7,5)
A	Kuona	Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä I olevan A.2 jakson 1 kohdassa määritelty tuote

▼B

Lupa	Nimitys Yhdistelmätuotteet tai tuotteet, jotka sisältävät yksinomaan jäljempänä olevassa luettelossa mainittuja aineita	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Raaka kaliumsuola tai kainiitti	Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä I olevan A.3 jakson 1 kohdassa määritelty tuote
A	Magnesiumsuolaa mahdollisesti sisältävä kaliumsulfaatti	Raa'asta kaliumsuolasta fyysisesti uuttamalla saatu tuote, joka sisältää mahdollisesti myös magnesiumsuolaa
A	Tislausjäte ja sen uutteet	Lukuun ottamatta ammoniumtisleitä
A	Kalsiumkarbonaatti (liitu, merkeli, jauhettu kalkkimineraali, kalkkipitoinen leväjauho (maerl), fosfaattikalkki)	Yksinomaan luonnosta peräisin oleva
A	Kalsium- ja magnesiumkarbonaatti	Yksinomaan luonnosta peräisin oleva Esimerkiksi magnesiumliitu, jauhettu dolomiitti, kalkki
A	Magnesiumsulfaatti (kieseriitti)	Yksinomaan luonnosta peräisin oleva
A	Kalsiumkloridiliuos	Omenapuille lehtilannoitteena havaitun kalsiumin puutoksen vuoksi
A	Kalsiumsulfaatti (kipsi)	Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä I olevan D jakson 1 kohdassa määritelty tuote Yksinomaan luonnosta peräisin oleva
A	Sokerintuotannosta saatu liejukalkki	Sivutuote sokerintuotannosta, joka hyödyntää sokerijuurikasta
A	Vakuumisuolatuotannosta saatu liejukalkki	Sivutuote vakuumisuolatuotannosta, joka hyödyntää vuorilla esiintyvää suolavettä
A	Rikki	Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä I olevan D jakson 3 kohdassa määritelty tuote
A	Hivenaineet	Asetuksen (EY) N:o 2003/2003 liitteessä I olevassa E jaksossa luetellut epäorgaaniset hivenravinteet
A	Natriumkloridi	Yksinomaan vuorisuola
A	Kivijauho ja savimineraalit	

([1]) EUVL L 304, 21.11.2003, s. 1.

▼B

LIITE II

Asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut torjunta-aineet — kasvinsuojeluaineet

Huomautukset:

A: sallittu alun perin asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukaisesti ja sen jälkeen asetuksen (EY) N:o 834/2007 16 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti

B: sallittu asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti

1. **Kasvi- tai eläinperäiset aineet**

Lupa	Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	*Azadirachta indica* -lajista (neempuu) uuttamalla saatu atsadirak-tiini	Hyönteisten torjunta-aine
A	Mehiläisvaha	Leikkaushaavojen käsittelyaine
A	Gelatiini	Hyönteisten torjunta-aine
A	Hydrolysoituneet proteiinit	Houkutin, käyttö ainoastaan hyväksyttyinä yhdistelminä muiden tässä luettelossa mainittujen asianmukaisten tuotteiden kanssa
A	Lesitiini	Sienitautien torjunta-aine
A	Kasviöljyt (esim. minttuöljy, mäntyöljy, kuminaöljy)	Hyönteisten, punkkien ja sienitautien torjunta-aine ja itämisen estoaine
A	*Chrysanthemum cinerariaefolium* -lajista uutetut pyretriinit	Hyönteisten torjunta-aine
A	*Quassia amara* -lajista uutettu kvassia	Hyönteisten torjunta-aine, karkote
A	*Derris-, Lonchocarpus-* ja *Terphrosia-* lajeista uutettu rotenoni	Hyönteisten torjunta-aine

2. **Tuhoeläinten ja tautien biologiseen torjuntaan käytetyt mikro-organismit**

Lupa	Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Mikro-organismit (bakteerit, virukset ja sienet)	

3. **Mikro-organismien tuottamat aineet**

Lupa	Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Spinosadi	Hyönteisten torjunta-aine Ainoastaan, jos toteutetaan toimenpiteitä, jotka minimoivat riskit merkittävimmille loisille ja vastustuskyvyn kehittymiselle

▼B

4. **Ainoastaan pyydyksissä ja/tai haihduttimissa käytettävät aineet**

Lupa	Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Diammoniumfosfaatti	Houkutin, ainoastaan pyydyksissä
A	Feromonit	Houkutin, seksuaalisen käyttäytymisen häirintäaine, ainoastaan pyydyksissä ja haihduttimissa
A	Pyretroidit (deltametriini ja lambda-syhalotriini)	Hyönteisten torjunta-aine; ainoastaan pyydyksissä, joissa on erityisiä houkuttimia; ainoastaan *Bactrocera oleae* -lajin ja *Ceratitis capitata* Wied. -lajin tuholaisiin

5. **Viljelykasvien väliin pintasiroteltavat valmisteet**

Lupa	Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Rautafosfaatti (rauta-(III)ortofosfaatti)	Nilviäisten torjunta-aine

6. **Muut luonnonmukaisessa maataloudessa käytettävät aineet**

Lupa	Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Kuparisuolat kuparihydroksidin, kuparioksykloridin, kolmiemäksisen kuparisulfaatin, kuparioksidin ja kuparioktanoaatin muodossa	Sienitautien torjunta-aine Enintään 6 kilogrammaa kuparia hehtaaria kohden vuodessa Monivuotisten kasvien osalta jäsenvaltiot voivat edellisestä kohdasta poiketen säätää, että 6 kilogrammaa kuparia oleva enimmäismäärä voidaan ylittää tiettynä vuonna edellyttäen, että viiden vuoden (kyseinen vuosi ja neljä edeltävää vuotta) aikana tosiasiallisesti käytetty keskimäärä ei ylitä 6:ta kilogrammaa
A	Etyleeni	Banaanien, kiivien ja kakien kypsytys; sitrushedelmien kypsytys ainoastaan osana banaanikärpäsen sitrushedelmille aiheuttamien vahinkojen torjuntastrategiaa; ananaksen kukintainduktio; perunoiden ja sipulien itämisenesto
A	Rasvahapon kaliumsuola (pehmeä saippua)	Hyönteisten torjunta-aine
A	Kaliumalumiinisulfaatti (kaliniitti)	Banaanien kypsymisen estäminen
A	Rikkikalkki (kalsiumpolysulfidi)	Sienitautien, hyönteisten ja punkkien torjunta-aine
A	Parfiiniöljy	Hyönteisten ja punkkien torjunta-aine
A	Mineraaliöljyt	Hyönteisten ja sienitautien torjunta-aine, Käytettäväksi ainoastaan hedelmäpuissa, viiniköynnöksissä, oliivipuissa ja trooppisissa lajikkeissa (esim. banaanit)
A	Kaliumpermanganaatti	Sienitautien ja bakteerien torjunta-aine, Käytettäväksi ainoastaan hedelmä- ja oliivipuissa, ja viiniköynnöksissä

▼B

Lupa	Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Kvartsihiekka	Karkote
A	Rikki	Sienitautien ja punkkien torjunta-aine, karkote

7. **Muut aineet**

Lupa	Nimitys	Kuvaus, koostumusvaatimukset, käytön edellytykset
A	Kalsiumhydroksidi	Sienitautien torjunta-aine Käytettäväksi ainoastaan hedelmäpuissa, taimitarhat mukaan luettuna, lehtipuunsyövän torjuntaan
A	Kaliumbikarbonaatti	Sienitautien torjunta-aine

▼B

LIITE III

Asetuksen 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut sisä- ja ulkotilojen vähimmäispinta-alat sekä eri lajien ja tuotantomuotojen kohdalla käytettäviä eläinsuojia koskevat muut erityispiirteet

1. **Nautaeläimet, hevoseläimet, lampaat, vuohet ja siat**

	Sisätilat (eläinten käytettävissä varsinaisesti oleva tila)		Ulkotilat (jaloittelualue laidunta lukuun ottamatta)
	Vähimmäiselopaino (kg)	Tila (m^2/eläin)	Tila (m^2/eläin)
Nautaeläimet ja hevoset, siitokseen ja lihotukseen	enintään 100	1,5	1,1
	enintään 200	2,5	1,9
	enintään 350	4,0	3
	yli 350	5 ja vähintään 1 m^2/100 kg	3,7 ja vähintään 0,75 m^2/100 kg
Lypsylehmät		6	4,5
Sonnit, siitokseen		10	30
Lampaat ja vuohet		1,5 lammasta/vuohta kohden	2,5
		0,35 karitsaa/kiliä kohden	0,5
Porsineet emakot enintään 40 vuorokauden ikäisine porsaineen		7,5 emakkoa kohden	2,5
Lihasiat	enintään 50	0,8	0,6
	enintään 85	1,1	0,8
	enintään 110	1,3	1
▼M2	Yli 110	1,5	1,2
▼B Porsaat	yli 40 vuorokauden ikäiset, enintään 30 kg	0,6	0,4
Siitossiat		2,5 naarasta kohden	1,9
		6 urosta kohden Jos karsinoita käytetään tavanomaisessa astutuksessa: 10 m^2 karjua kohden	8,0

▼B

2. **Siipikarja**

	Sisätilat (eläinten käytettävissä varsinaisesti oleva tila)			Ulkotilat (m^2 vuorotteluun käytössä olevaa pinta-alaa/eläin)
	eläintä/m^2	orren pituus cm/eläin	pesä	
Munivat kanat	6	18	7 munivaa kanaa pesässä tai yhteispesä (120 cm^2 lintua kohden)	4 edellyttäen, että raja 170 kg typpeä hehtaaria kohti vuodessa ei ylity
Lihasiipikarja (kiinteät kasvatustilat)	10 siten, että elopaino on enintään 21 kg/m^2	20 (ainoastaan helmikanat)		4/broileri ja helmikana 4,5/ankka 10/kalkkuna 15/hanhi Kaikkien edellä mainittujen lajien kohdalla raja 170 kg typpeä hehtaaria kohti vuodessa ei saa ylittyä
Lihasiipikarja (siirrettävät kasvatustilat)	16 ([1]) siirrettävissä kanaloissa siten, että elopaino on enintään 30 kg/m^2			2,5 edellyttäen, että raja 170 kg typpeä hehtaaria kohti vuodessa ei ylity

([1]) Ainoastaan siirrettävissä eläinsuojissa, joissa lattiapinta-ala on enintään 150 m^2.

▼B

LIITE IV

Asetuksen 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu eläinten enimmäismäärä hehtaaria kohden

Eläinluokka tai -laji	Eläinten enimmäismäärä hehtaaria kohden, joka vastaa 170 kilogrammaa typpeä vuodessa hehtaaria kohden
Hevoseläimet, yli 6 kuukauden ikäiset	2
Vasikat, teuraaksi kasvatettavat	5
Muut alle vuoden ikäiset nautaeläimet	5
Urospuoliset nautaeläimet, vähintään 1 mutta alle 2-vuotiaat	3,3
Naaraspuoliset nautaeläimet, vähintään 1 mutta alle 2-vuotiaat	3,3
Urospuoliset nautaeläimet, vähintään 2-vuotiaat	2
Siitoshiehot	2,5
Lihahiehot	2,5
Lypsylehmät	2
Poistolehmät	2
Muut lehmät	2,5
Naaraspuoliset siitoskanit	100
Uuhet	13,3
Vuohet	13,3
Porsaat	74
Siitosemakot	6,5
Lihasiat	14
Muut siat	14
Broilerikananpojat	580
Munivat kanat	230

▼B

LIITE V

▼M2

Asetuksen 22 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa sekä 25 k artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 25 m artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rehuaineet

▼B

1. MUUT KUIN LUONNONMUKAISET KASVIPERÄISET REHUAINEET

1.1. **Viljat, jyvät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet:**

— kaura jyvinä, hiutaleina, rehujauhona, kuorina ja leseinä

— ohra jyvinä, proteiinina ja rehujauhona

— riisinalkiokakku

— hirssi jyvinä

— ruis jyvinä ja rehujauhona

— durra jyvinä

— vehnä jyvinä, rehujauhona, leseinä, gluteenirehuna, gluteenina ja alkioina

— spelttivehnä jyvinä

— ruisvehnä jyvinä

— maissi jyvinä, leseinä, rehujauhona, alkiokakkuna ja gluteenina

— mallasidut

— mäski

1.2. **Öljykasvien siemenet, öljypitoiset hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet:**

— rypsi siemeninä, kakkuna ja kuorina

— soijapavut papuina, paahdettuina, kakkuna ja kuorina

— auringonkukansiemenet siemeninä ja kakkuna

— puuvilla siemeninä ja siemenkakkuna

— pellavansiemenet siemeninä ja kakkuna

— seesaminsiemenet kakkuna

— palmunydin kakkuna

— kurpitsansiemenet kakkuna

— oliivit, oliivimassa

— kasviöljyt (fyysisesti uuttamalla saadut)

1.3. **Palkokasvien siemenet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet:**

— kahviherne siemeninä, rehujauhona ja leseinä

— linssivirvilä siemeninä, rehujauhona ja leseinä

— peltonätkelmä lämpökäsiteltyinä siemeninä, rehujauhona ja leseinä

— herne siemeninä, rehujauhona ja leseinä

— härkäpapu siemeninä, rehujauhona ja leseinä

— härkäpapu siemeninä, rehujauhona ja leseinä

— virnat siemeninä, rehujauhona ja leseinä

— lupiini siemeninä, rehujauhona ja leseinä

▼B

1.4. **Juurimukulat ja juurekset, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet:**

— sokerijuurikasleike

— peruna

— bataatti mukuloina

— perunapulppa (perunatärkkelyksen uuton sivutuote)

— perunatärkkelys

— perunaproteiini

— maniokki

1.5. **Muut siemenet ja hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet:**

— johanneksenleipä

— johanneksenleipäpuun palot ja jauhot

— kurpitsat

— sitrushedelmämassa

— omenat, kvittenit, päärynät, persikat, viikunat, viinirypäleet ja viinirypälemassa

— kastanjat

— saksanpähkinät kakkuna

— hasselpähkinät kakkuna

— kaakaopavun kuoret ja kaakaopavut kakkuna

— tammenterhot

1.6. **Nurmirehut ja karkearehu:**

— sinimailanen

— sinimailasjauho

— apila

— apilajauho

— ruoho (rehukasveista)

— viherjauho

— heinä

— säilörehu

— viljakasvien oljet

— rehuna käytettävät juurikasvit

1.7. **Muut kasvit, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet:**

— melassi

— merileväjauho (merilevästä kuivaamalla ja murskaamalla saatu tuote, joka on pesty jodipitoisuuden alentamiseksi)

— kasvijauheet ja -uutteet

— kasviproteiiniuutteet (yksinomaan nuorille eläimille)

— mausteet

— yrtit

▼B

2. ELÄINPERÄISET REHUAINEET

2.1. **Maito ja maitotuotteet:**

— raakamaito

— maitojauhe

— rasvaton maito, rasvaton maitojauhe

— kirnupiimä, kirnupiimäjauhe

— hera, herajauhe, vähäsokerinen herajauhe, heravalkuaisjauhe (fysikaalisella menetelmällä uutettu)

— kaseiinijauhe

— laktoosijauhe

— juustoaine ja hapatettu maito

2.2. **Kalat, muut merieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet:**

Seuraavin rajoituksin: Ainoastaan kestävästä kalastuksesta peräisin olevat tuotteet, joita käytetään ainoastaan muilla lajeilla kuin kasvinsyöjillä

— kala

— kalaöljy ja kalanmaksaöljy, joita ei ole puhdistettu

— kala-, nilviäis- tai äyriäisautolysaatit

▼M2

— entsyymien avulla tuotetut hydrolysaatit ja proteolysaatit liukoisessa tai liukenemattomassa muodossa, yksinomaan vesiviljelyeläimille ja nuorille kotieläimille

▼B

— kalajauho

▼M2

— äyriäisjauho

▼B

2.3. **Munat ja munatuotteet**

— Munat ja munatuotteet siipikarjan ravinnoksi, pääasiassa samalta tilalta peräisin olevat.

3. KIVENNÄISPERÄISET REHUAINEET

3.1. **Natrium:**

— puhdistamaton merisuola

— karkea vuorisuola

— natriumsulfaatti

— natriumkarbonaatti

— natriumbikarbonaatti

— natriumkloridi

3.2. **Kalium:**

— kaliumkloridi

3.3. **Kalsium:**

— *lithothamneae* ja kalkkipitoinen merilevä (maerl)

— vesieläinten kuoret (seepian luut mukaan luettuina)

▼B

— kalsiumkarbonaatti

— kalsiumlaktaatti

— kalsiumglukonaatti

3.4. **Fosfori:**

— defluorinoitu dikalsiumfosfaatti

— defluorinoitu monokalsiumfosfaatti

— mononatriumfosfaatti

— kalsiummagnesiumfosfaatti

— kalsiumnatriumfosfaatti

3.5. **Magnesium:**

— magnesiumoksidi (vedetön magnesiumoksidi)

— magnesiumsulfaatti

— magnesiumkloridi

— magnesiumkarbonaatti

— magnesiumfosfaatti

3.6. **Rikki:**

— natriumsulfaatti

▼B

LIITE VI

▼M2

Asetuksen 22 artiklan 4 kohdassa sekä 25 m artiklan 2 kohdassa tarkoitetut rehun lisäaineet ja tietyt eläinten ruokinnassa käytettävät aineet

▼B

1. REHUN LISÄAINEET

Luetellut lisäaineet on hyväksyttävä eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ([1]) mukaisesti

1.1. **Ravitsemukselliset lisäaineet**

a) *Vitamiinit*

— luonnostaan rehuissa esiintyvistä raaka-aineista saadut vitamiinit

▼M2

— luonnonvitamiinien kanssa identtiset synteettiset vitamiinit yksimahaisille ja vesiviljelyeläimille

▼B

— luonnonvitamiinien kanssa identtiset synteettisesti tuotetut A-, D- ja E-vitamiinit märehtijöille jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen luvalla, joka perustuu märehtijöiden arvioituihin mahdollisuuksiin saada tarvittava määrä mainittuja vitamiineja niiden päivittäisissä annoksissa

b) *Hivenaineet*

E1	Rauta:
	ferro(II)karbonaatti
	ferro(II)sulfaattimonohydraatti ja/tai -heptahydraatti
	ferri(III)oksidi
E2	Jodi:
	kalsiumjodaatti, vedetön
	kalsiumjodaatti, heksahydraatti
	natriumjodidi
E3	Koboltti:
	koboltti(II)sulfaattimonohydraatti ja/tai -heptahydraatti
	emäksinen koboltti(II)karbonaatti, monohydraatti
E4	Kupari:
	kupari(II)oksidi
	emäksinen kupari(II)karbonaatti, monohydraatti
	kupari(II)sulfaatti, pentahydraatti
E5	Mangaani:
	mangaani(II)karbonaatti
	mangaani(II)oksidi ja mangaani(III)oksidi
	mangaani(II)sulfaatti, mono- ja/tai tetrahydraatti
E6	Sinkki:
	sinkkikarbonaatti
	sinkkioksidi
	sinkkisulfaattimono- ja/tai -heptahydraatti

([1]) EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.

▼B

E7	Molybdeeni:
	ammoniummolybdaatti, natriummolybdaatti
E8	Seleeni:
	natriumselenaatti
	natriumseleniitti

1.2. **Eläinjalostukselliset lisäaineet**

Entsyymit ja mikro-organismit

1.3. **Teknologiset lisäaineet**

a) *Säilöntäaineet*

E 200	Sorbiinihappo
E 236	Muurahaishappo (*)
E 260	Etikkahappo (*)
E 270	Maitohappo (*)
E 280	Propionihappo (*)
E 330	Sitruunahappo

(*) Säilörehuksi: ainoastaan, jos sääolot eivät mahdollista riittävää käymistä.

▼M2

b) *Antioksidantit*

E 306 — Antioksidantteina käytettävät luonnollisista lähteistä peräisin olevat tokoferoliuutteet

— Luonnon antioksidantit (käyttö rajattu vesiviljelyssä käytettävään rehuun)

▼B

c) *Sidonta-aineet ja paakkuuntumisenestoaineet*

E 470	Luonnollisista lähteistä peräisin oleva kalsiumstearaatti
E 551b	Kolloidinen silikaatti
E 551c	Piimaa
E 558	Bentonitti
E 559	Kaoliinit
E 560	Steatiitin ja kloriitin luonnossa esiintyvä seos
E 561	Vermikuliitti
E 562	Sepioliitti
E 599	Perliitti

d) *Säilörehun valmistuksessa käytettävät lisäaineet*

Säilörehun valmistuksessa voidaan käyttää lisäaineina entsyymejä, hiivoja ja bakteereja.

Maito-, muurahais-, propioni- ja etikkahappoa voidaan sallia käytettävän säilörehun tuotannossa ainoastaan, jos sääolot eivät mahdollista riittävää käymistä.

▼M2

e) *Emulgointi- ja stabilointiaineet*

Luonnonmukaisista lähteistä saatu lesitiini (käyttö rajattu vesiviljelyssä käytettävään rehuun).

▼B

2. TIETYT ELÄINTEN RUOKINNASSA KÄYTETTÄVÄT AINEET

Luetellut aineet on hyväksyttävä tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista annetun neuvoston direktiivin 82/471/ETY ([1]) mukaisesti.

Hiivat:

Saccharomyces cerevisiae

Saccharomyces carlsbergiensis

3. SÄILÖREHUN VALMISTUKSESSA KÄYTETTÄVÄT AINEET

— merisuola

— karkea vuorisuola

— hera

— sokeri

— sokerijuurikasleike

— jauhettu vilja

— melassi

([1]) EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8.

▼**M2**

LIITE VII

Puhdistus- ja desinfiointiaineet

1. Eläintuotannossa käytettävien rakennusten ja laitteiden puhdistamiseen ja desinfiointiin käytettävät 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tuotteet:

   — kalium- ja natriumsaippua

   — vesi ja vesihöyry

   — kalkkimaito

   — kalkki

   — sammuttamaton kalkki

   — natriumhypokloriitti (esim. nestemäinen valkaisuaine)

   — natriumhydroksidi

   — kaliumhydroksidi

   — vetyperoksidi

   — luontaiset kasviuutteet

   — sitruuna-, peretikka-, muurahais-, maito-, oksaali- ja etikkahappo

   — alkoholi

   — typpihappo (meijerilaitteistot)

   — fosforihappo (maitolaitteistot)

   — formaldehydi

   — vedinten ja lypsyvälineiden puhdistus- ja desinfiointiaineet

   — natriumkarbonaatti

2. Vesiviljelyeläinten ja merilevätuotannossa käytettävät 6 e artiklan 2 kohdassa, 25 s artiklan 2 kohdassa, ja 29 a artiklassa tarkoitetut puhdistus- ja desinfiointituotteet.

   2.1. Välineiden ja laitteiden puhdistamiseen ja desinfiointiin vesiviljelyeläinten poissa ollessa käytettävät aineet:

   — otsoni

   — natriumkloridi

   — natriumhypokloriitti

   — kalsiumhypokloriitti

   — kalkki (CaO, kalsiumoksidi)

   — natriumhydroksidi

   — alkoholi

   — vetyperoksidi

   — orgaaniset hapot (etikkahappo, maitohappo, sitruunahappo)

   — humushappo

   — peroksietikkahapot

   — jodoforit

   — kuparisulfaatti: vain 31 päivään joulukuuta 2015 asti

   — kaliumpermanganaatti

   — peretikka- ja peroktaanihapot

   — luonnollisista kamelian siemenistä valmistettu teeöljykakku (käyttö rajattu katkarapujen tuotantoon)

▼**M2**

2.2. Rajoitettu luettelo aineista, joita voidaan käyttää vesiviljelyeläinten läsnä ollessa:

— kalkki (kalsiumkarbonaatti) pH:n säätöön

— dolomiitti pH:n korjaamiseen (käyttö rajattu katkarapun tuotantoon)

▼B

LIITE VIII

▼M1

Asetuksen 27 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 27 a artiklan a alakohdassa tarkoitetut eräät tuotteet ja aineet, joita käytetään luonnonmukaisesti tuotettujen jalostettujen elintarvikkeiden, hiivan ja hiivatuotteiden tuotannossa

▼B

Huomautus:

A: sallittu alun perin asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukaisesti ja sen jälkeen asetuksen (EY) N:o 834/2007 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti

B: sallittu asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti

A JAKSO – ELINTARVIKELISÄAINEET, KANTAJA-AINEET MUKAAN LUETTUINA

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 23 artiklan 4 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua prosenttiosuutta laskettaessa elintarvikelisäaineet, joiden kohdalle on merkitty tähti koodisarakkeeseen, lasketaan maatalousperäisiksi ainesosiksi.

Lupa	Koodi	Nimitys			Erityisedellytykset
			Kasviperäisten elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	
A	E 153	Kasviperäinen lääkehiili		X	Tuhkainen vuohenjuusto Morbier-juusto
A	E 160b*	Annatto, biksiini, norbiksiini		X	Red Leicester -juusto Double Gloucester -juusto Cheddar Mimolette-juusto
A	E 170	Kalsiumkarbonaatti	X	X	Ei saa käyttää tuotteiden väriaineena eikä kalsiumlisänä
A	E 220 tai	Rikkidioksidi	X	X	Lisättyä sokeria sisältämättömät hedelmäviinit (*), myös omena- ja päärynäsiideri tai sima: 50 mg (**)
	E 224	Kaliumdisulfiitti	X	X	Omena- ja päärynäsiideri, jotka on valmistettu lisäämällä sokeria tai mehutiivistettä käymisen jälkeen: 100 mg (**) (*) Tässä yhteydessä ”hedelmäviini” määritellään muista hedelmistä kuin viinirypäleistä valmistetuksi viiniksi. (**) Enimmäispitoisuudet viittaavat kokonaismäärään kaikista lähteistä, ilmaistu SO_2-enimmäispitoisuutena mg/l.
▼M2 B	E 223	Natriummetabisulfiitti		X	Äyriäiset (2)

▼B

Lupa	Koodi	Nimitys	Kasviperäisten elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	Erityisedellytykset
A	E 250 tai E 252	Natriumnitriitti Kaliumnitraatti		X X	Lihavalmisteet ([1]): E 250: ilmaistu enimmäiskäyttömääränä $NaNO_2$: 80 mg/kg E 252: ilmaistu enimmäiskäyttömääränä $NaNO_3$: 80 mg/kg E 250: ilmaistu enimmäisjäämämääränä $NaNO_2$: 50 mg/kg E 252: ilmaistu enimmäisjäämämääränä $NaNO_3$: 50 mg/kg
A	E 270	Maitohappo	X	X	
A	E 290	Hiilidioksidi	X	X	
A	E 296	Omenahappo	X		
A	E 300	Askorbiinihappo	X	X	Lihavalmisteet ([2])
A	E 301	Natriumaskorbaatti		X	Lihavalmisteissa ([2]) nitraattien ja nitriittien kanssa
A	E 306*	Tokoferolipitoinen uute	X	X	Hapettumisenestoaineena rasvoissa ja öljyissä
A	E 322*	Lesitiinit	X	X	Maitotuotteet ([2])
A	E 325	Natriumlaktaatti		X	Maitopohjaiset tuotteet ja lihavalmisteet
A	E 330	Sitruunahappo	X		
▼M2 B	E 330	Sitruunahappo		X	Äyriäiset ja nilviäiset ([2])
▼B A	E 331	Natriumsitraatit		X	
A	E 333	Kalsiumsitraatit	X		
A	E 334	L(+)– Viinihappo	X		
A	E 335	Natriumtartraatit	X		
A	E 336	Kaliumtartraatit	X		
A	E 341 (i)	Monokalsiumfosfaatti	X		Itsekohoavien jauhojen nostatusaineena
▼M4 B	E 392*	Rosmariiniuutteet	x	x	Ainoastaan jos peräisin luonnonmukaisesta tuotannosta ja jos uuttamisessa käytetään ainoastaan etanolia

▼B

Lupa	Koodi	Nimitys			Erityisedellytykset
			Kasviperäisten elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	
A	E 400	Algiinihappo	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (2)
A	E 401	Natriumalginaatti	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (2)
A	E 402	Kaliumalginaatti	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (2)
A	E 406	Agar-agar	X	X	Maitopohjaiset tuotteet ja lihavalmisteet (2)
A	E 407	Karrageniini	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (2)
A	E 410*	Johanneksenleipäpuu-jauhe	X	X	
A	E 412*	Guarkumi	X	X	
A	E 414*	Arabikumi	X	X	
A	E 415	Ksantaankumi	X	X	
A	E 422	Glyseroli	X		Kasviuutteisiin
A	E 440 (i) *	Pektiini	X	X	Maitopohjaiset tuotteet (2)
A	E 464	Hydroksipropyylimetyyliselluloosa	X	X	Kapsyylien kapseloimisaineena
A	E 500	Natriumkarbonaatit	X	X	”Dulce de leche” (3) ja hapatetusta kermasta tehty voi ja hapanmaitojuusto (2)
A	E 501	Kaliumkarbonaatit	X		
A	E 503	Ammoniumkarbonaatit	X		
A	E 504	Magnesiumkarbonaatit	X		
A	E 509	Kalsiumkloridi		X	Maidon koaguloimiseen
A	E 516	Kalsiumsulfaatti	X		Kantaja-aine
A	E 524	Natriumhydroksidi	X		”Laugengebäckin” pintakäsittelyyn
A	E 551	Piidioksidi	X		Paakkuuntumisenestoaine yrteille ja mausteille
A	E 553b	Talkki	X	X	Lihavalmisteiden kiillotusaineena
A	E 938	Argon	X	X	
A	E 939	Helium	X	X	

▼B

Lupa	Koodi	Nimitys			Erityisedellytykset
			Kasviperäisten elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	
A	E 941	Typpi	X	X	
A	E 948	Happi	X	X	

([1]) Lisäainetta voidaan käyttää ainoastaan, jos toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla on todistettu, ettei käytettävissä ole vaihtoehtoista tekniikkaa, joka antaisi samat terveystakeet ja/tai mahdollistaisi tuotteen ominaispiirteiden säilyttämisen.
([2]) Rajoitus koskee ainoastaan eläintuotteita.
([3]) ”Dulce de leche” tai ”Confiture de lait” tarkoittaa pehmeää, täyteläistä, ruskeaa seosta, joka on valmistettu makeutetusta, sakeutetusta maidosta.

▼B

B JAKSO — VALMISTUKSEN APUAINEET JA MUUT TUOTTEET, JOITA VOIDAAN KÄYTTÄÄ LUONNONMUKAISESTI TUOTETTUJEN MAATALOUSPERÄISTEN AINESOSIEN JALOSTUKSEEN

Huomautus:

A: sallittu alun perin asetuksen (ETY) N:o 2092/91 mukaisesti ja sen jälkeen asetuksen (EY) N:o 834/2007 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti

B: sallittu asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti

Lupa	Nimitys	Kasviperäisten elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	Erityisedellytykset
A	Vesi	X	X	Neuvoston direktiivissä 98/83/EY tarkoitettu juomavesi
A	Kalsiumkloridi	X		Koagulointiin
A	Kalsiumkarbonaatti	X		
A	Kalsiumhydroksidi	X		
A	Kalsiumsulfaatti	X		Koagulointiin
A	Magnesiumkloridi (tai nigari)	X		Koagulointiin
A	Kaliumkarbonaatti	X		Viinirypäleiden kuivaukseen
A	Natriumkarbonaatti	X		Sokeri(e)n valmistukseen
A	Maitohappo		X	Suolaliuoksen pH-arvon säätelemiseen juustojen valmistuksessa ([1])
A	Sitruunahappo	X	X	Suolaliuoksen pH-arvon säätelemiseen juustojen valmistuksessa ([1]) Öljyn tuottamiseen ja tärkkelyksen hydrolisointiin ([2])
A	Natriumhydroksidi	X		Sokeri(e)n valmistukseen Öljyn tuottamiseen rapsista (*Brassica* spp.)
A	Rikkihappo	X	X	Gelatiinin valmistukseen ([1]) Sokeri(e)n valmistukseen ([2])
A	Vetykloridihappo		X	Gelatiinin valmistukseen Suolaliuoksen pH-arvon säätelemiseen Gouda-, Edam-, Maasdammer-, Boerenkaas-, Friese- ja Leidse Nagelkaas -juustojen valmistuksessa
A	Ammoniumhydroksidi		X	Gelatiinin valmistukseen
A	Vetyperoksidi		X	Gelatiinin valmistukseen
A	Hiilidioksidi	X	X	
A	Typpi	X	X	
A	Etanoli	X	X	Liuotin
A	Parkkihappo	X		Suodatuksen lisäaineena
A	Munanvalkuainen	X		

▼B

Lupa	Nimitys	Kasviperäisten elintarvikkeiden valmistus	Eläinperäisten elintarvikkeiden valmistus	Erityisedellytykset
A	Kaseiini	X		
A	Liivate	X		
A	Kalaliima	X		
A	Kasviöljyt	X	X	Rasvaus-, voitelu- tai vaahdonestoaineena
A	Hyytelömäinen piidioksidigeeli tai -liuos	X		
A	Aktiivihiili	X		
A	Talkki	X		Lisäaineelle E 553b vahvistettujen erityisten puhtausvaatimusten mukaisesti
A	Bentonitti	X	X	Siman kirkasteena (1) Lisäaineelle E 558 vahvistettujen erityisten puhtausvaatimusten mukaisesti
A	Kaoliini	X	X	Kittivahana (1) Lisäaineelle E 559 vahvistettujen erityisten puhtausvaatimusten mukaisesti
A	Selluloosa	X	X	Gelatiinin valmistukseen (1)
A	Piimaa	X	X	Gelatiinin valmistukseen (1)
A	Perliitti	X	X	Gelatiinin valmistukseen (1)
A	Hasselpähkinän kuori	X		
A	Riisijauho	X		
A	Mehiläisvaha	X		Voiteluaineena
A	Karnaubavaha	X		Voiteluaineena

(1) Rajoitus koskee ainoastaan eläintuotteita.
(2) Rajoitus koskee ainoastaan kasvituotteita.

▼**M1**

C JAKSO – HIIVAN JA HIIVATUOTTEIDEN TUOTANNOSSA KÄYTETTÄVÄT VALMISTUKSEN APUAINEET

Nimi	Perushiiva	Hiivavalmisteet	Erityisedellytykset
Kalsiumkloridi	X		
Hiilidioksidi	X	X	
Sitruunahappo	X		Hiivantuotannon pH-arvon säätelemiseen
Maitohappo	X		Hiivantuotannon pH-arvon säätelemiseen
Typpi	X	X	
Happi	X	X	
Perunatärkkelys	X	X	Suodatukseen
Natriumkarbonaatti	X	X	PH-arvon säätelemiseen
Kasviöljyt	X	X	Rasvaus-, voitelu- tai vaahdonestoaineena

▼B

LIITE IX

Asetuksen 28 artiklassa tarkoitetut maatalousperäiset ainesosat, joita ei ole tuotettu luonnonmukaisesti

1. JALOSTAMATTOMAT KASVITUOTTEET JA NIISTÄ ERI MENETELMILLÄ SAADUT TUOTTEET

1.1. **Syötävät hedelmät, pähkinät ja siemenet:**

— Tammenterhot	*Quercus* spp.
— Kolapähkinät	*Cola acuminata*
— Karviaismarjat	*Ribes uva-crispa*
— Passionhedelmät	*Passiflora edulis*
— Vadelmat (kuivatut)	*Rubus idaeus*
— Punaherukat (kuivatut)	*Ribes rubrum*

1.2. **Syötävät mausteet ja yrtit:**

— Rosépippuri	*Schinus molle* L.
— Piparjuuren siemenet	*Armoracia rusticana*
— Galangajuuri	*Alpinia officinarum*
— Saflorin kukat	*Carthamus tinctorius*
— Vesikrassi	*Nasturtium officinale*

1.3. **Muut:**

Muiden kuin luonnonmukaisten elintarvikkeiden valmistuksessa sallitut levät, mukaan luettuna merilevä.

2. KASVITUOTTEET

2.1. **Rasvat ja öljyt, myös puhdistetut mutta kemiallisesti muuntamattomat, jotka on saatu muista kuin seuraavista kasveista:**

— Kaakao	*Theobroma cacao*
— Kookos	*Cocos nucifera*
— Oliivi	*Olea europaea*
— Auringonkukka	*Helianthus annuus*
— Palmu	*Elaeis guineensis*
— Rapsi, rypsi	*Brassica napus, rapa*
— Saflori	*Carthamus tinctorius*
— Seesami	*Sesamum indicum*
— Soija	*Glycine max*

2.2. **Seuraavat sokerit, tärkkelykset ja muut viljasta ja mukuloista saatavat tuotteet:**

— Fruktoosi

— Riisipaperi

— Nostattamattomasta leivästä valmistettu paperi

— Riisi- tai vahamaissitärkkelys, kemiallisesti muuntamaton

▼B

2.3. **Muut:**

— Hernevalkuainen *Pisum* spp.

— Rommi, ainoastaan ruokosokerista valmistettu

— Kirsikkaviina, valmistettu hedelmistä ja 27 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista aromeista

3. ELÄINTUOTTEET

Vedessä elävät organismit, jotka eivät ole peräisin vesiviljelystä ja jotka ovat sallittuja muussa kuin luonnonmukaisten elintarvikkeiden valmistuksessa

— Gelatiini

— Herasuola

— Suolet

▼B

LIITE X

Asetuksen 45 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut lajit, joiden osalta luonnonmukaisesti tuotettuja siemeniä tai siemenperunoita on saatavilla riittävästi monen lajikkeen osalta kaikkialla yhteisössä

▼M3

LIITE XI

A. **57 artiklassa tarkoitettu EU:n luomutunnus**

1. EU:n luomutunnuksen on oltava seuraavan mallin mukainen:

2. Kun käytetään neliväripainatusta, Pantone-viiteväri on Green Pantone 376 ja Green [50 % Cyan + 100 % Yellow].

3. Jos EU:n luomutunnusta ei ole mahdollista käyttää värillisenä, sitä voidaan käyttää myös mustavalkoisena seuraavasti:

4. Jos pakkauksen tai etiketin pohjaväri on tumma, tunnukset voidaan esittää samanvärisenä negatiivina kuin pakkauksen tai etiketin pohjaväri.

5. Jos värillistä tunnusta käytetään värillisellä pohjalla, mikä vaikeuttaa tunnuksen havaitsemista, tunnuksen ympärillä voidaan käyttää ääriviivoja, jotta tunnus erottuisi paremmin pohjaväristä.

6. Joissakin erityistapauksissa, joissa pakkausmerkinnät on tehty yhdellä ainoalla värillä, myös EU:n luomutunnusta voidaan käyttää kyseisen värisenä.

7. EU:n luomutunnuksen korkeuden on oltava vähintään 9 mm ja leveyden vähintään 13,5 mm; korkeuden ja leveyden suhteen on aina oltava 1:1,5. Hyvin pienissä pakkauksissa vähimmäiskorkeus voi poikkeuksellisesti olla 6 mm.

8. EU:n luomutunnukseen voi liittää luonnonmukaiseen maatalouteen viittaavia graafisia tai tekstielementtejä sillä edellytyksellä, että ne eivät muunna tai muuta EU:n luomutunnuksen luonnetta tai 58 artiklassa tarkoitettuja merkintöjä. Jos EU:n luomutunnukseen liitetään kansallinen tai yksityinen tunnus, jonka vihreä väri poikkeaa 2 kohdassa mainitusta viiteväristä, EU:n luomutunnuksessa voidaan käyttää kyseistä viiteväristä poikkeavaa väriä.

▼M4

▼M3

B. **58 artiklassa tarkoitetut tunnusnumerot**

Tunnusnumeroiden yleismalli on seuraavanlainen:

AB-CDE-999

jossa

1. ”AB” on 58 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu sen maan ISO-koodi, jossa tarkastukset tehdään;

2. ”CDE” on kolmikirjaiminen ilmaisu, esimerkiksi ”bio” tai ”öko” tai ”org” tai ”eko”, josta päättää komissio tai asianomainen jäsenvaltio ja joka viittaa luonnonmukaiseen tuotantotapaan 58 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti; ja

3. ”999” on enintään kolminumeroinen viitenumero, jonka antaa 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti

   a) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tarkastusviranomaisille tai -laitoksille, joille se on siirtänyt tarkastustehtävien suorittamisen asetuksen (EY) N:o 834/2007 27 artiklan mukaisesti;

   b) komissio

      i) komission asetuksen (EY) N:o 1235/2008 ([1]) 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tarkastusviranomaisille ja -laitoksille, jotka on lueteltu kyseisen asetuksen liitteessä I;

      ii) asetuksen (EY) N:o 1235/2008 7 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitetuille kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille tai tarkastuslaitoksille, jotka on lueteltu kyseisen asetuksen liitteessä III;

      iii) asetuksen (EY) N:o 1235/2008 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tarkastusviranomaisille ja -laitoksille, jotka on lueteltu kyseisen asetuksen liitteessä IV;

   c) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen komission ehdotuksesta tarkastusviranomaisille ja -laitoksille, jotka on hyväksytty 31 päivään joulukuuta 2012 saakka myöntämään tarkastussertifikaatti asetuksen (EY) N:o 1235/2008 19 artiklan 1 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti (tuontiluvat).

Komissio julkaisee tunnusnumerot käyttäen tarkoituksenmukaisia teknisiä keinoja, myös internetiä.

([1]) EUVL L 334, 12.12.2008, s. 25.

▼M2

LIITE XII

Tämän asetuksen 68 artiklassa tarkoitettu asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdan mukaista toimijan asiakirjaselvitystä koskeva malli

<table>
<tr><td colspan="2">Asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdan mukainen toimijan asiakirjaselvitys

1. Asiakirjan numero:</td></tr>
<tr><td>2. Toimijan nimi ja osoite:
Päätoiminta (tuottaja, jalostaja, tuoja jne.):</td><td>3. Tarkastuslaitoksen/-viranomaisen nimi, osoite ja tunnusnumero:</td></tr>
<tr><td>4. Tuoteryhmät/toiminta:
— Kasvit ja kasvituotteet:
— Merilevät ja merilevätuotteet:
— Eläimet ja eläintuotteet:
— Vesiviljelyeläimet ja vesiviljelyeläintuotteet:
— Jalostetut tuotteet:</td><td>5. Määritelty seuraavasti:
luonnonmukainen tuotanto, siirtymävaiheen tuotteet; myös muu kuin luonnonmukainen tuotanto, kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 834/2007 11 artiklan mukainen rinnakkainen tuotanto/jalostus</td></tr>
<tr><td>6. Voimassaolo:
Kasvituotteet ..... – .....
Merilevätuotteet ..... – .....
Eläintuotteet ..... – .....
Vesiviljelyeläintuotteet ..... – .....
Jalostetut tuotteet ..... – .....</td><td>7. Tarkastuspäivä(t):</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Tämä asiakirja on annettu asetuksen (EY) N:o 834/2007 29 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 889/2008 perusteella. Ilmoitetun toimijan toiminta on tarkastettu, ja toimija täyttää mainituissa asetuksissa säädetyt vaatimukset.

Päivämäärä, paikka:

Asiakirjan antavan tarkastuslaitoksen/-viranomaisen puolesta allekirjoittanut:</td></tr>
</table>

▼B

LIITE XIII

Asetuksen 69 artiklassa tarkoitetun myyjän ilmoituksen malli

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 9 artiklan 3 kohdan mukainen myyjän ilmoitus	
Myyjän nimi ja osoite:	
Tunnusnumero (esim. erä- tai varastonumero):	Tuotenimi:
Osat: (Mainitaan kaikki tuotteessa olevat osat / viimeksi tuotantoprosessissa käytetyt osat) …… …… …… …… ……	
Todistan, ettei tätä tuotetta ole tuotettu neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 2 ja 9 artiklassa tarkoitetuista muuntogeenisistä organismeista eikä se ole mainituissa artikloissa tarkoitettujen muuntogeenisten organismien tuottama. Tiedossani ei ole mitään sellaista, joka antaisi aihetta epäillä tämän ilmoituksen paikkansapitävyyttä. Tästä syystä todistan, että edellä mainittu tuote on asetuksen (EY) N:o 834/2007 9 artiklan mukainen muuntogeenisten organismien käyttöä koskevan kiellon osalta. Sitoudun ilmoittamaan asiakkaallemme ja asiakastamme valvovalle tarkastuslaitokselle/-viranomaiselle viipymättä, jos tämä ilmoitus perutaan tai jos sitä muutetaan tai jos esille tulee tietoja, jotka antavat aihetta epäillä sen paikkansapitävyyttä. Annan luvan asetuksen (EY) N:o 834/2007 2 artiklassa määritellylle, asiakastamme valvovalle tarkastuslaitokselle tai -viranomaiselle tarkastaa tämän ilmoituksen paikkansapitävyyden ja ottaa tarvittaessa näytteitä analyyttistä todistamista varten. Annan myös luvan siirtää tämän tehtävän tarkastuslaitoksen kirjallisesti nimeämälle riippumattomalle laitokselle. Vastaan allekirjoituksellani tämän ilmoituksen paikkansapitävyydestä.	
Maa, paikka, päivämäärä ja myyjän allekirjoitus:	Yrityksen leima (*tarvittaessa*):

▼**M2**

Liite XIII a

1 jakso

Lohikalojen luonnonmukainen tuotanto makeassa vedessä:

Taimen *(Salmo trutta)* – Kirjolohi *(Oncorhynchus mykiss)* – Puronieriä *(Salvelinus fontinalis)* – Lohi *(Salmo salar)* – Nieriä *(Salvelinus alpinus.)* – Harjus *(Thymallus thymallus)* – Harmaanieriä *(Salvelinus namaycush)* – Tonavanjokilohi *(Hucho hucho)*

Tuotantojärjestelmä	Kasvatuslaitosjärjestelmiin on syötettävä vettä avoimista järjestelmistä. Virtausnopeuden avulla on varmistettava kannalle vähintään 60 prosentin happisaturaatio ja taattava kalojen hyvinvointi sekä jätteiden poistuminen.
Kalojen enimmäistiheys	Lohikalalajit, joita ei luetella jäljempänä: 15 kg/m^3 Lohi 20 kg/m^3 Taimen ja kirjolohi: 25 kg/m^3 Nieriä 20 kg/m^3

2 jakso

Lohikalojen luonnonmukainen tuotanto merivedessä:

Lohi *(Salmo salar)*, Taimen *(Salmo trutta)* – Kirjolohi *(Oncorhynchus mykiss)*

Kalojen enimmäistiheys	10 kg/m^3 verkkokasseissa

3 jakso

Turskan *(Gadus morhua)* ja muiden Gadidae-heimon kalojen, meribassin *(Dicentrarchus labrax)*, kultaotsasargin *(Sparus aurata)*, kotkakalan *(Argyrosomus regius)*, piikkikampelan *(Psetta maxima [= Scopthalmus maximux])*, pargon *(Pagrus pagrus[=Sparus pagrus])*, punarummuttajan *(Sciaenops ocellatus)* ja muiden *Sparidae*-heimon kalojen sekä kaniini- ja kettukalojen *(Siganus* spp.*)* luonnonmukainen tuotanto

Tuotantojärjestelmä	Avoimen veden viljelyrakennelmissa (verkkokassit/häkit), joissa meriveden virtausnopeus on riittävän suuri kalojen hyvinvoinnin optimoimiseksi, tai maalla olevissa avoimissa järjestelmissä.
Kalojen enimmäistiheys	Muut kalat kuin piikkikampela: 15 kg/m^3 Piikkikampela: 25 kg/m^2

4 jakso

Meribassin, kultaotsasargin, kotkakalan, kelttien *(Liza, Mugil)* ja ankeriaan *(Anguilla* spp.*)* luonnonmukainen tuotanto vuorovesialueilla ja rannikkolaguuneissa sijaitsevissa maalla olevissa lammikoissa

Viljelyrakennelma	Perinteiset suola-altaat, jotka on muunnettu vesiviljelyn tuotantoyksiköiksi, ja vastaavat vuorovesialueilla sijaitsevat maalla olevat lammikot

▼M2

Tuotantojärjestelmä	Veden vaihtumisen on oltava riittävää lajien hyvinvoinnin varmistamiseksi. Vähintään 50 prosenttia lammikosta on oltava kasviston peitossa Kosteikkopuhdistuslammikot tarpeen
Kalojen enimmäistiheys	4 kg/m^3

5 jakso

Sammen luonnonmukainen tuotanto makeassa vedessä

Asianomaiset lajit: *Acipenser*-suku

Tuotantojärjestelmä	Veden virtauksen on kussakin kasvatusyksikössä oltava riittävä varmistamaan kalojen hyvinvointi Poistoveden laadun on vastattava tuloveden laatua
Kalojen enimmäistiheys	30 kg/m^3

6 jakso

Kalojen luonnonmukainen tuotanto sisämaan vesissä

Asianomaiset lajit: Karpinsukuiset kalat *(Cyprinidae)* ja muut lähilajit, joita kasvatetaan sekaviljelyssä, mukaan luettuina ahven, hauki, merikissa, siika ja sampi.

Tuotantojärjestelmä	Kalalammikoissa, jotka tyhjennetään säännöllisesti kokonaan, ja järvissä. Järvissä on harjoitettava yksinomaan luonnonmukaista tuotantoa, mukaan luettuna kasvinviljely kuivalla maalla. Kalojen korjuualueella on oltava puhtaan veden tuloputki, joka on riittävän suuri kalojen optimaalisen hyvinvoinnin varmistamiseksi. Kalat on varastoitava puhtaaseen veteen korjuun jälkeen. Lammikoiden ja järvien luonnonmukainen ja kivennäislannoitus on toteutettava asetuksen 889/2008 liitteen I mukaisesti siten, että käytetyn typen määrä on enintään 20 kg hehtaarilta. Vesikasvien ja kasvipeitteen torjuntaan tarkoitetut, synteettisiä kemikaaleja sisältävät käsittelyt on kielletty. Sisämaan vesialueita ympäröivä luonnollinen kasvisto on säilytettävä, sillä se toimii luonnonmukaista vesiviljelyä koskevien sääntöjen mukaisena suojavyöhykkeenä vesialueen ja niiden ulkopuolisten maa-alueiden välillä, joilla viljelyä ei harjoiteta. Sekaviljelyä käytetään lihotusvaiheessa sillä ehdolla, että näissä eritelmissä muiden järvikalalajien osalta vahvistettuja kriteerejä noudatetaan asianmukaisesti.
Viljelyn tuotto	Lajin vuotuinen kokonaistuotanto on rajoitettu 1 500 kilogrammaan kalaa hehtaarilta.

▼M2

7 jakso

Penaeus-katkarapujen ja makean veden katkarapujen (*Macrobrachium* sp.) luonnonmukainen tuotanto

Tuotantoyksikön/-yksiköiden perustaminen	Sijainti hedelmättömillä savimaa-alueilla, jotta lampien rakentamisesta aiheutuvat ympäristövaikutukset jäävät mahdollisimman pieniksi. Lammet rakennetaan alueella olevasta luonnon savesta. Mangroven tuhoaminen ei ole sallittua.
Siirtymäaika	Kuusi kuukautta per lammikko; vastaa viljellyn katkaravun tavanomaista elinkaarta.
Emokannan alkuperä	Vähintään puolen emokannasta on oltava jalostettua kolmen toimintavuoden jälkeen. Toisen puoliskon on muodostuttava luonnonvaraisesta emokannasta, joka on vapaa taudinaiheuttajista ja peräisin kestävästä kalastuksesta. Ensimmäiselle ja toiselle sukupolvelle on tehtävä pakollinen seulontatesti ennen viljelylaitokseen tuontia.
Silmänvarren poistaminen	Kielletty
Enimmäistiheys viljelylaitoksissa ja tuotantorajat	Istutus: enintään 22 poikasta/m^2 Biomassan enimmäismäärä millä tahansa hetkellä: 240 g/m^2

8 jakso

Nilviäiset ja piikkinahkaiset

Tuotantojärjestelmät	Pitkätsiimat, lautat, pohjaviljely, verkkokassit, häkit, laatikot, rysät, simpukkapaalut ja muut viljelyrakennelmat. Lautoilla harjoitetussa simpukanviljelyssä käytettävien köysien lukumäärä saa olla enintään yksi köysi neliömetrillä. Köysi saa olla enintään 20 metrin pituinen. Köysiä ei saa ohentaa tuotantokauden aikana, mutta niiden jakaminen on kuitenkin sallittua lisäämättä eläinten alkutiheyttä.

9 jakso

Trooppiset makean veden kalat: maitokalat (*Chanos chanos*), tilapia (*Oreochromis* sp.), kiinanhaimonni (*Pangasius* sp.)

Tuotantojärjestelmät	Lammikot ja verkkohäkit
Kalojen enimmäistiheys	Pangasius: 10 kg/m^3 Oreochromis: 20 kg/m^3

10 jakso

Muut vesiviljelyeläinlajit: ei ole.

▼B

LIITE XIV

Asetuksen 96 artiklassa tarkoitettu vastaavuustaulukko

Asetus (ETY) N:o 2092/91	1. Asetus (EY) N:o 207/93 2. Asetus (EY) N:o 223/2003 3. Asetus (EY) N:o 1452/2003	Tämä asetus
—		1 artikla
—		2 artiklan a alakohta
4 artiklan 15 kohta		2 artiklan b alakohta
Liitteessä III oleva C osa (ensimmäinen luetelmakohta)		2 artiklan c alakohta
Liitteessä III oleva C osa (toinen luetelmakohta)		2 artiklan d alakohta
—		2 artiklan e alakohta
—		2 artiklan f alakohta
—		2 artiklan g alakohta
—		2 artiklan h alakohta
4 artiklan 24 kohta		2 artiklan i alakohta
—		3 artiklan 1 kohta
Liitteessä I olevan B osan 7.1 ja 7.2 kohta		3 artiklan 2 kohta
Liitteessä I olevan B osan 7.4 kohta		3 artiklan 3 kohta
Liitteessä I olevan A osan 2.4 kohta		3 artiklan 4 kohta
Liitteessä I olevan A osan 2.3 kohta		3 artiklan 5 kohta
—		4 artikla
6 artiklan 1 kohta, liitteessä I olevan A osan 3 kohta		5 artikla
Liitteessä I olevan A osan 5 kohta		6 artikla
Liitteessä I oleva B ja C osa (otsikot)		7 artikla
Liitteessä I olevan B osan 3.1 kohta		8 artiklan 1 kohta
Liitteessä I olevan C osan 3.1 kohta		8 artiklan 2 kohta
Liitteessä I olevan B osan 3.4, 3.8, 3.9, 3.10 ja 3.11 kohta		9 artiklan 1–4 kohta
Liitteessä I olevan C osan 3.6 kohta		9 artiklan 5 kohta

▼B

Asetus (ETY) N:o 2092/91	1. Asetus (EY) N:o 207/93 2. Asetus (EY) N:o 223/2003 3. Asetus (EY) N:o 1452/2003	Tämä asetus
Liitteessä I olevan B osan 8.1.1 kohta		10 artiklan 1 kohta
Liitteessä I olevan B osan 8.2.1 kohta		10 artiklan 2 kohta
Liitteessä I olevan B osan 8.2.2 kohta		10 artiklan 3 kohta
Liitteessä I olevan B osan 8.2.3 kohta		10 artiklan 4 kohta
Liitteessä I olevan B osan 8.3.5 kohta		11 artiklan 1 kohta
Liitteessä I olevan B osan 8.3.6 kohta		11 artiklan 2 kohta
Liitteessä I olevan B osan 8.3.7 kohta		11 artiklan 3 kohta
Liitteessä I olevan B osan 8.3.8 kohta		11 artiklan 4 ja 5 kohta
Liitteessä I olevan B osan 6.1.9 ja 8.4.1–8.4.5 kohta		12 artiklan 1–4 kohta
Liitteessä I olevan B osan 6.1.9 kohta		12 artiklan 5 kohta
Liitteessä I olevan C osan 4 ja 8.1–8.5 kohta		13 artikla
Liitteessä I olevan B osan 8.1.2 kohta		14 artikla
Liitteessä I olevan B osan 7.1 ja 7.2 kohta		15 artikla
Liitteessä I olevan B osan 1.2 kohta		16 artikla
Liitteessä I olevan B osan 1.6 kohta		17 artiklan 1 kohta
Liitteessä I olevan B osan 1.7 kohta		17 artiklan 2 kohta
Liitteessä I olevan B osan 1.8 kohta		17 artiklan 3 kohta
Liitteessä I olevan B osan 4.10 kohta		17 artiklan 4 kohta
Liitteessä I olevan B osan 6.1.2 kohta		18 artiklan 1 kohta
Liitteessä I olevan B osan 6.1.3 kohta		18 artiklan 2 kohta
Liitteessä I olevan C osan 7.2 kohta		18 artiklan 3 kohta
Liitteessä I olevan B osan 6.2.1 kohta		18 artiklan 4 kohta

▼B

Asetus (ETY) N:o 2092/91	1. Asetus (EY) N:o 207/93 2. Asetus (EY) N:o 223/2003 3. Asetus (EY) N:o 1452/2003	Tämä asetus
Liitteessä I olevan B osan 4.3 kohta		19 artiklan 1 kohta
Liitteessä I olevan C osan 5.1 ja 5.2 kohta		19 artiklan 2–4 kohta
Liitteessä I olevan B osan 4.1, 4.5, 4.7 ja 4.11 kohta		20 artikla
Liitteessä I olevan B osan 4.4 kohta		21 artikla
7 artikla		22 artikla
Liitteessä I olevan B osan 3.13, 5.4, 8.2.5 ja 8.4.6 kohta		23 artikla
Liitteessä I olevan B osan 5.3, 5.4, 5.7 ja 5.8 kohta		24 artikla
Liitteessä I olevan C osan 6 kohta		25 artikla
Liitteessä III olevan E osan 3 kohta ja B osa		26 artikla
5 artiklan 3 kohta ja liitteessä VI oleva A ja B osa		27 artikla
5 artiklan 3 kohta		28 artikla
5 artiklan 3 kohta	1: 3 artikla	29 artikla
Liitteessä III olevan B osan 3 kohta		30 artikla
Liitteessä III oleva 7 kohta		31 artikla
Liitteessä III olevan E osan 5 kohta		32 artikla
Liitteessä III oleva 7 a kohta		33 artikla
Liitteessä III olevan C osan 6 kohta		34 artikla
Liitteessä III oleva 8 kohta ja A.2 osan 5 kohta		35 artikla
Liitteessä I olevan A osan 1.1–1.4 kohta		36 artikla
Liitteessä I olevan B osan 2.1.2 kohta		37 artikla
Liitteessä I olevan B osan 2.1.1, 2.2.1 ja 2.3 kohta ja liitteessä I olevan C osan 2.1 ja 2.3 kohta		38 artikla
Liitteessä I olevan B osan 6.1.6 kohta		39 artikla

▼B

Asetus (ETY) N:o 2092/91	1. Asetus (EY) N:o 207/93 2. Asetus (EY) N:o 223/2003 3. Asetus (EY) N:o 1452/2003	Tämä asetus
Liitteessä III olevan A1 osan 3 kohta ja b alakohta		40 artikla
Liitteessä I olevan C osan 1.3 kohta		41 artikla
Liitteessä I olevan B osan 3.4 kohta (ensimmäinen luetelmakohta ja 3.6 kohdan b alakohta)		42 artikla
Liitteessä I olevan B osan 4.8 kohta		43 artikla
Liitteessä I olevan C osan 8.3 kohta		44 artikla
6 artiklan 3 kohta		45 artikla
	3: 1 artiklan 1 ja 2 kohta	45 artiklan 1 ja 2 kohta
	3: 3 artiklan a alakohta	45 artiklan 1 kohta
	3: 4 artikla	45 artiklan 3 kohta
	3: 5 artiklan 1 kohta	45 artiklan 4 kohta
	3: 5 artiklan 2 kohta	45 artiklan 5 kohta
	3: 5 artiklan 3 kohta	45 artiklan 6 kohta
	3: 5 artiklan 4 kohta	45 artiklan 7 kohta
	3: 5 artiklan 5 kohta	45 artiklan 8 kohta
Liitteessä I olevan B osan 8.3.4 kohta		46 artikla
Liitteessä I olevan B osan 3.6 kohdan a alakohta		47 artiklan 1 kohta
Liitteessä I olevan B osan 4.9 kohta		47 artiklan 2 kohta
Liitteessä I olevan C osan 3.5 kohta		47 artiklan 3 kohta
	3: 6 artikla	48 artikla
	3: 7 artikla	49 artikla
	3: 8 artiklan 1 kohta	50 artiklan 1 kohta
	3: 8 artiklan 2 kohta	50 artiklan 2 kohta
	3: 9 artiklan 1 kohta	51 artiklan 1 kohta
	3: 9 artiklan 2 ja 3 kohta	51 artiklan 2 kohta
		51 artiklan 3 kohta
	3: 10 artikla	52 artikla

▼B

Asetus (ETY) N:o 2092/91	1. Asetus (EY) N:o 207/93 2. Asetus (EY) N:o 223/2003 3. Asetus (EY) N:o 1452/2003	Tämä asetus
	3: 11 artikla	53 artikla
	3: 12 artiklan 1 kohta	54 artiklan 1 kohta
	3: 12 artiklan 2 kohta	54 artiklan 2 kohta
	3: 13 artikla	55 artikla
	3: 14 artikla	56 artikla
		57 artikla
		58 artikla
	2: 1 ja 5 artikla	59 artikla
	2: 5 ja 3 artikla	60 artikla
	2: 4 artikla	61 artikla
5 artiklan 5 kohta		62 artikla
Liitteessä III oleva 3 kohta		63 artikla
Liitteessä III oleva 4 kohta		64 artikla
Liitteessä III oleva 5 kohta		65 artikla
Liitteessä III oleva 6 kohta		66 artikla
Liitteessä III oleva 10 kohta		67 artikla
—		68 artikla
—		69 artikla
Liitteessä III oleva A.1 osa		70 artikla
Liitteessä III olevan A.1 osan 2 kohta		71 artikla
—		72 artikla
Liitteessä III olevan A.1 osan 3 kohta		73 artikla
Liitteessä III olevan A.2 osan 1 kohta		74 artikla
Liitteessä III olevan A.2 osan 2 kohta		75 artikla
Liitteessä III olevan A.2 osan 3 kohta		76 artikla
Liitteessä I olevan B osan 5.6 kohta		77 artikla
Liitteessä I olevan C osan 5.5, 6.7, 7.7 ja 7.8 kohta		78 artikla

▼B

Asetus (ETY) N:o 2092/91	1. Asetus (EY) N:o 207/93 2. Asetus (EY) N:o 223/2003 3. Asetus (EY) N:o 1452/2003	Tämä asetus
Liitteessä III olevan A.2 osan 4 kohta		79 artikla
Liitteessä III olevan B osan 1 kohta		80 artikla
Liitteessä III oleva C osa		81 artikla
Liitteessä III olevan C osan 1 kohta		82 artikla
Liitteessä III olevan C osan 2 kohta		83 artikla
Liitteessä III olevan C osan 3 kohta		84 artikla
Liitteessä III olevan C osan 5 kohta		85 artikla
Liitteessä III oleva D osa		86 artikla
Liitteessä III oleva E osa		87 artikla
Liitteessä III olevan E osan 1 kohta		88 artikla
Liitteessä III olevan E osan 2 kohta		89 artikla
Liitteessä III olevan E osan 4 kohta		90 artikla
Liitteessä III oleva 9 kohta		91 artikla
Liitteessä III oleva 11 kohta		92 artikla
		93 artikla
—		94 artikla
Liitteessä I olevan B osan 6.1.5 kohta		95 artiklan 1 kohta
Liitteessä I olevan B osan 8.5.1 kohta		95 artiklan 2 kohta
—		95 artiklan 3–8 kohta
—		95 artikla
—		96 artikla
—		97 artikla
Liitteessä II oleva A osa		Liite I
Liitteessä II oleva B osa		Liite II
Liite VIII		Liite III

▼B

Asetus (ETY) N:o 2092/91	1. Asetus (EY) N:o 207/93 2. Asetus (EY) N:o 223/2003 3. Asetus (EY) N:o 1452/2003	Tämä asetus
Liite VII		Liite IV
Liitteessä II oleva C osa		Liite V
Liitteessä II oleva D osa		Liite VI
Liitteessä II oleva E osa		Liite VII
Liitteessä VI, oleva A ja B osa		Liite VIII
Liitteessä VI oleva C osa		Liite IX
—		Liite X
—		Liite XI
—		Liite XIII
—		Liite IX